

KAYSERİ LİSESİ

Dergisi

Yıl: 5 Genel Sayı: 1 Haziran 1998

**Yıllar boyu okul denen kahvede,
Beraber ağladık, beraber güldük.
Gerçi piştikse de aynı cezvede,
Ayrı ayrı fincanlara döküldük...**

KAYSERİ LİSESİ DERGİSİ
KAYSERİ LİSESİ KÜLTÜR
Edebiyat Kolu
YAYIN ORGANIDIR

Yıl: 5 GENEL Sayı: 18
1997-1998 ÖĞRETİM YILI
Sayı: 6
HAZİRAN 1998
FIYATI: 150.000 TL.

SAHİBİ

GENÇOSMAN MART
Okul Müdürü

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Yusuf ÖZMERDİVENLİ
Fizik ÖĞR. VE MÜD. YARD.

YAYIN KURULU

Süleyman AYDIN
Edebiyat ÖĞRETMENİ
HARUN EMEKLİOĞLU 3-A
Yıldız AKDOĞAN 6-A
Ülkü KARAKOÇ 3-B
Kamile AYGÜN 3-A
Buket KİP 2-A

SEÇİCİ KURUL

Sedat KARAKOÇ
Edebiyat ÖĞRETMENİ
Şerife ÖZTÜRK
Edebiyat ÖĞRETMENİ
SEVİM ÇOBAN 4-B
HALE CİVELEK 1-C
HAVVA ÇOBAN 5-C
O.YELİ ÇETİNDAG 3-B
Sibel ADUŞ 3-B

TASHİH BÖLÜMÜ

NURSUN ALKAN
Edebiyat ÖĞRETMENİ
MERAL GÜNEŞ
Edebiyat ÖĞRETMENİ
Mesude DURSUN 3-B
DENİZ ALTINKILIÇ 3-B
Ayşe KARA 3-A

REKLAM BÖLÜMÜ

H. AHMET ÇALKAP 3-B
Şaban ZORLU 6-K
Beytullah ASLANKAYA 6-K

Haberleşme Adresi

Kayseri Lisesi Dergisi
PK. 246 Tel: 232 89 04
KAYSERİ

Fotoğraflar : MUHAMMET AYÇETİN

Dizgi-Baskı

NETFORM

Matbaacılık Ltd. Şti

☎ : 320 92 64 - 65 - 222 22 63

Orta Sanayi Anatahir karşısı Tofaş Özarlar önü KAYSERİ

İçindekiler ...

TAKDİM	KAYSERİ LİSESİ
s.aydın	Av. Abdullah SÖYLEMEZ
2	36
YİĞİDİ ÖLDÜR HAKKINI İNKAR ETME!	GURBET
Gençosman MART	Zahide KURTTEKİN
3	37
MEZUNLARIMIZA TEŞEKKÜR	SENİN İÇİN
KAYSERİ LİSESİ	Haluk CİĞERİM
4	37
1997-1998 6-A	TARİHE VEDA
5	O. Sıtkı DİZDAR
1997-1998 6-B	37
6	BU BİR VEDA DEĞİL
1997-1998 6-C	Nuray BAKAR
7	38
1997-1998 6-D	BEKLEMEK NE GÜZEL ŞEY!
8	38
1997-1998 6-E	SÖNMEYEN İŞİK
9	Funda SOYLU
1997-1998 6-F	39
10	MEÇHUL YOLCUNUN VEDASI
1997-1998 6-G	Şenol YURDAKUL
11	39
1997-1998 6-H	KANLA DEĞİL SENLE YAŞIYORUM
12	İsmail ASLANTAŞ
1997-1998 6-I	39
13	BİR YIL BÖYLE GEÇTİ
1997-1998 6-K	SANAT VE SPOR BAŞARIMIZ
14	40
HOŞÇAKALIN	BİR VEDA MEKTUBU
Göksu BULUT	Aysel BİRLİK
15	41
EVET BU BİR VEDADIR	EYLÜL'E ÖZLEM
Mesude DURSUN	Fatih ÖZMERDİVENLİ
15	41
1997-1998 YAB.D. 3-A	GECEDEN SABAHA DOĞRU
16	Ümit ÖZTALAS
1997-1998 YAB.D. 3-B	42
17	ŞİMDİ AYRILIK ZAMANI
BİR YIL BÖYLE GEÇTİ	Esra GÖKALP
MEZUNLARIMLA GURUR DUYUYORUZ.18	42
VATAN SEVGİSİ VE ŞEHİTLİK	LİSE: "BİR NEHRİN EN COŞKUN ZAMANI"
Yusuf ÖZMERDİVENLİ	Özlem YANAR
19	43
BİR YIL BÖYLE GEÇTİ	VEDA
16 MAYIS COŞKUSU	Yüksel ÖZDEMİR
24	43
PEK MUHTEREM İTRİ BEY	VEDANAME
Görkem ÜSTÜNDAĞ	H. Ahmet ÇALKAP
25	44
ANLARSIN	VEDA
Hikmet ÇAĞLIDABAKGİL	Serkan KOCA
25	44
HATIRLAR MISIN?	AYRILIĞIN GETİRDİKLERİ
Özlem YANAR	Necmiye KALAÇ
25	45
GİTMEK SADAKAT KALMAK İHANETTİR	MAVİ
Emel YURDAGÜL	Hafize DOĞAN
26	45
ayrılık...	BİRKAÇ SÖZCÜK
s. aydın	Emine AYDIN
27	45
BİR YIL BÖYLE GEÇTİ	BİR YIL BÖYLE GEÇTİ
MERDİVEN ALTI	KÜTÜPHANEMİZ VE
28	SATRANÇ BAŞARIMIZ
KÜÇÜK KIZIN AYAK İZLERİ	AN INTERVIEW WITH A TOURIST
Kamile AYGÜN	Tüba ATEŞ/Demet AY
29	47
BİR YIL BÖYLE GEÇTİ	DUVAR YAZILARI
TİYATRO: ÇATALLI KÖY	48
32	MİZAH
KAYSERİLİ İKİ ALFABE YAZARI	BULMACA
Dr. Kadir ÖZDAMARLAR	49
33	BULMACA
BİR YIL BÖYLE GEÇTİ	51
ŞİRDEKİ BAŞARIMIZ	52
35	
ÇOK UZAKLARDA	
Ayşe DURSUN	
36	

takdim

Uzun ve yorucu bir koşunun sonuna geldik. İnanılmayacak bir kararlılık ve inatla dergimizin son sayısını da sizlere takdim ediyoruz.

Bir önceki sayımızda olduğu gibi, dolu dolu bir mukteva ile karşı karşıyasınız...

Onyedinci sayımız, hem ifade ettiği anlam, hem de muktevası bakımından takdir topladı. Tabii biliyoruz ki; biz, yapmamız gerekeni yaptık. Yoksa üzerimizde onca hakkı olan hocamıza minnet borcumuzu ödeyebilmek mümkün değil.

Kayseri Lisesi, hocaları ile olduğu kadar öğrencileri ile de önemlidir. Her yıl vermiş olduğumuz yüzlerce mezun bizim bir parçamız, dışardaki gözümüz, kulağımız, hissiyatımızdır.

Bu yılın son sayısında istedik ki; mezun olacak öğrencilerimize, artık misafirimiz olan gençlerimize bir hatıra bırakalım. Topluca yaşadığımız bu okuldan bu günlerin anısına yazılı, resimli bir belge kalsın... İşte bu sebeple bu sayımızı da mezun olacak olan öğrencilerimize hediye ediyoruz. Umuyoruz ki, gelecek yıllarda bu uygulama, gelenek hâlini alır...

Bu sayımızda ayrıca; bir yıl boyunca yaptığımız çalışmalardan, okulca gösterdiğimiz başarılarından bir kısmında imkanlarımız ölçüünde sergilemek istedik. Bundan da temel maksadımız; okulumuzun hem gençlerimiz hem de dışardaki insanımız tarafından gerektiği gibi ve güzel olarak tanınması, anlaşılması.

Biz dergi ekibi olarak, yolun sonuna geldiğimiz bu sayıda, geriye dönüp baktığımızda; son dört yıldır özveriyle yapmış olduğumuz çalışmaların, belirli bir noktaya ulaştığını görüyoruz. Dergimiz; yılda altı sayıyı rahatça yayımlayabilen, muktevasında bir düzen olan, içinde akademik-ilmî çalışmalara yer veren, böylece özellikle Kayseri Kültürünün tanınmasında, gelecek kuşaklara aktarılmasında da önemli bir görev ifa eden bir yapıya kavuşmuştur.

Bu yılı, elinize ulaşan altıncı sayı ile birlikte kapatıyoruz. Bir yıl içinde dergimize, yaklaşık dört yüz öğrenci çeşitli şekillerde katkıda bulundu. Dergilerimiz onbinin üzerinde aileye, ortalama bir hesapla kırbin kişiye ulaştı. İl içindeki pek çok okula ve il dışındaki birçok kurum ve kişiye de ulaştığı hesap edilirse, gerçekleştirdiğimiz bu küçük gibi görünen çalışmanın aslında ne kadar büyük olduğu ortaya çıkar.

Ancak bizim çalışmalarımızın daha da önemli tarafı, yıllar sonrasına bir belge, bir eser bırakılmış olmasıdır.

Ve geleceğin pek çok önemli ve başarılı ismi de ilk kez bu sayfalarda kendilerini gösterdiler.

Her sayımızın ayrı bir hikayesi, ayrı bir macerası var. Ve her sayının, kendi içinde taşıdığı küçük küçük bağlantı izleri, ince güzellikleri var.

Son iki sayımızın özel konularla yayınlanmış olması alışageldiğimiz sayfa düzenimizi biraz değiştirdi. Bunun anlayışla karşılanacağını umuyoruz.

Biz görevimizi tamamlamış olmanın huzuru, ve bir sonun hüznü ile sizleri dergimizle baş başa bırakıyoruz.

Bir sonraki sayıda buluşulabilmesi dileği ve ümidiyle...

yayın kurulu adına
s. aydın

Gençosman MART
Kayseri Lisesi Müdürü

YİĞİDİ ÖLDÜR HAKKINI İNKÂR ETME

Söze nereden başlamak gerektiğini doğrusu bilmiyorum... Zira bir insanın, bir öğretmenin, bir okul müdürünün yaşayabileceği mutlulukları yaşamaktayım... Büyük bir kadirşinaslık örneği göstererek bizleri mutlu kılan tüm öğretmen, öğrenci ve mensuplarımıza teşekkür ediyorum.

Bir yılın sonuna geldik. Bizim için başka başlangıcı olmayan bir yolun da sonu.

Bugüne kadar elimizden geldiğince tecrübelerimizi, bilgilerimizi sizlere aktarmaya çalıştık. Bu hususta en ufak bir cimrilik, en ufak bir ihmâl göstermedik. Meslek hayatımın bu yönü ile müsterihim.

Yirmialtı yıllık meslek hayatımın onsekiz yılını verdiğim okulumuz Kayseri Lisesi, elbette ki hayatımda ve his dünyamda oldukça önemli bir yere sahiptir.

Bu vesile ile Kayseri Liseli'nin nasıl olduğunu, nasıl olması gerektiğini, yayınlamış olduğumuz Belgesel'de ifade ettiğimiz şekliyle aktarmak istiyorum:

Kayseri Liseli olmak, sadece Kayseri Lisesi'ne kayıtlı olmak değildir!

Kayseri Liseli;

Millet, devlet ve vatan üçlüsünün kıymetini bilen ve bunlardan birisi dahi olmadığı zaman, hayatının hiç bir kıymet ifade etmediğini idrak ederek, bu üç altın değere sarılan ve sahip çıkan, onların çıkarlarının, geçici olarak kendisine zarar veriyor olsa da, kendi çıkarları olduğunu bilendir.

Kayseri Liseli;

Tarihi, kendisine kalkan ya da hedef tahtası yapmayan, ama sevap ve günahları ile tarih şuuru içinde olan, geleceğe ait ümitlerini, bu geniş zamanlı tarih hafızası ile oluşturandır.

Kayseri Liseli;

İlim, iman ve erdemle yola çıkarak, en geniş anlamı ile kâinatı anlamının iman; öğrenme ve çözmenin ilimle ve kâinata hükmetmenin de erdemle olduğu gerçeğini kavrayarak, bu üçlüden de kesinlikle vaz geçmeyendir.

Kayseri Liseli;

Her devirde, geçer akçenin çalışmak olduğunu bilerek, gündelik hayatın telaşında boğulmayan, çevresiyle bütünleşen, uzağı görebilen, iç disipline sahip olandır.

Kayseri Liseli,

İlim terbiyebiyesi içinde, öğretmenin kıymetini bilerek, ona her zaman ve şart altında saygı duyan, ama milli terakki için gelecek zamanda onu geçmek zorunda olduğunu da unutmamandır.

Kayseri Liseli;

Feleğin geçmişte olduğu gibi; gelecekte de kendisini ateşle imtihanında, Ata'sının da yıllar öncesinden ifade ettiği gibi; "muhtaç olduğu kudreti damarlarındaki asil kanda" bulandır.

*Geçici olan ve
gönüllere
kurulmayan
ikballer seni
yanıltmasın, ve ola
ki bir düşün süresi
kadar kısa olan bu
ikballere güvenip
kendini dev
aynasında
görmeyesin.*

Sen; çalışkan ve başarılı olan insanların kıymetini bilen, "Sezar'ın hakkını Sezar'a" veren, üretken ve verimli; devletine, milletine saygılı insanlardan feyz alan, birileriyle mücadele ederken dahi hakka ve hukuka saygılı olan, töreyi ve teammülleri çiğnemeyen dürüslükte olansın. Böyle de olmalısın! Aksi bizim dünyamızda nâ-merdliktir ve merd olmayanın cemiyette de kıymeti yoktur.

Geçici olan ve gönüllere kurulmayan ikballer seni yanıltmasın, ve ola ki bir düşün süresi kadar kısa olan bu ikballere güvenip kendini dev aynasında görmeyesin.

Kayseri Liseli olmak vasfına sahip olan gencim; geçen bir asırdan fazla süre içinde bizi temsil ettin ve yanıltmadın, bu gün de seni Kayseri Liseli vasfıyla karşımda görmekten bahtiyarım, gelecekte de senin bu vasıflarından zerre kadar taviz vermeyeceğinden eminim.

Bu şanlı koşuda, aldığım emaneti sen de aynı şan ve şerefle tarihin sayfalarına aktaracaksın.

Bütün emeklerim, yorgun gündüzlerim, uykusuz gecelerim, hâsılı; uğrunda tükettiğim ömrüm, son zerrisine kadar sana helâl olsun!

Bu yıl mezun olacak gençlerimize hayırlı, sağlıklı ve mutlu bir gelecek dilerken, ÖYS'ye girecek çocuklarımıza da başarılar ve herkese iyi bir yaz tatili, sağlıklı ve mutlu günler diliyorum.

Hayırla yâd edilmek temennisi ile...

KAYSERİ LİSESİ MARŞI

Kayseri Lisesi'nin nura koşan gençleri,
Güzel Anadolu'ya güneşler taşıyacak.
Bu mefkûre oldukça azmimizin rehberi,
Cehalet boğulacak, ilm ü fen yaşayacak...

**GÜÇLÜYÜZ, KUVVETLİYİZ, İMANLIYIZ HEPİMİZ
YAŞASIN GENÇ TÜRKİYE, YAŞASIN MEKTEBİMİZ...**

Asrımızda teceddüt namına her ne varsa,
Biz ona varacağız bir hamlede bir hızda.
Hangi bir mani bizi bu yolda karşılar
And içtik yıkacağız millî irfanımızla...

**GÜÇLÜYÜZ, KUVVETLİYİZ, İMANLIYIZ HEPİMİZ
YAŞASIN GENÇ TÜRKİYE, YAŞASIN MEKTEBİMİZ...**

Faruk Nafiz ÇAMLIBEL

1997-1998 Eğitim Öğretim Yılı sonuyla Kayseri Lisesi de 105. yılını geride bırakıp 106. yılına giriyor. Ve her yıl olduğu gibi yine yüzlerce mezunu ve binlerce öğrencisiyle Türk Eğitimi hayatındaki şerefli yoluna devam ediyor.

Millî Eğitimimiz ilk kez Sınıf Geçme Sisteminin mezunlarını bu yıl veriyor. Dolayısı ile okulumuz da... Kayseri Lisesi, Yabancı Dil Ağırlıklı Lisesi de ilk kez mezunlarını veriyor. Bu yılki mezunlarımızın tamamı, yeni bir sistemin ilk göz ağrıları olarak buradan ayrılıyorlar.

GÜLE GÜLE KAYSERİ LİSESİ

105. ŞEREF YILI MEZUNLARI...

SİZLERİ SEVİYORUZ, SİZLERLE GURUR DUYUYORUZ...

105. ŞEREF YILINDA

KAYSERİ LİSESİ'nden mezun olan gençlerimiz;

Devletimizin, milletimiz ve toprağımızla bölünmezliğini temel ilke edinerek, Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk'ün göstermiş olduğu çizgide, bu ülkenin size ihtiyacı olduğunu bilerek ve bu uğurda çalışarak; özetle, Kayseri Lisesi Marşımız'da ifadesini bulan gaye ve metodla faydalı, üretken ve yararlı hizmetlerinizi bekliyoruz.

Bütün mezun ve mensuplarımıza hayat boyu sağlık, başarı ve mutluluklar dilerken, bu vesile ile başta Sakarya Savaşı'na katılarak şehit olan öğrencilerimiz olmak üzere ebediyete intikal etmiş şehit öğretmen, mezun ve mensuplarımıza Allah'tan rahmet diliyoruz...

KAYSERİ LİSESİ

KAYSERİ LİSESİ 1997 - 1998

6 / A

SINIFI

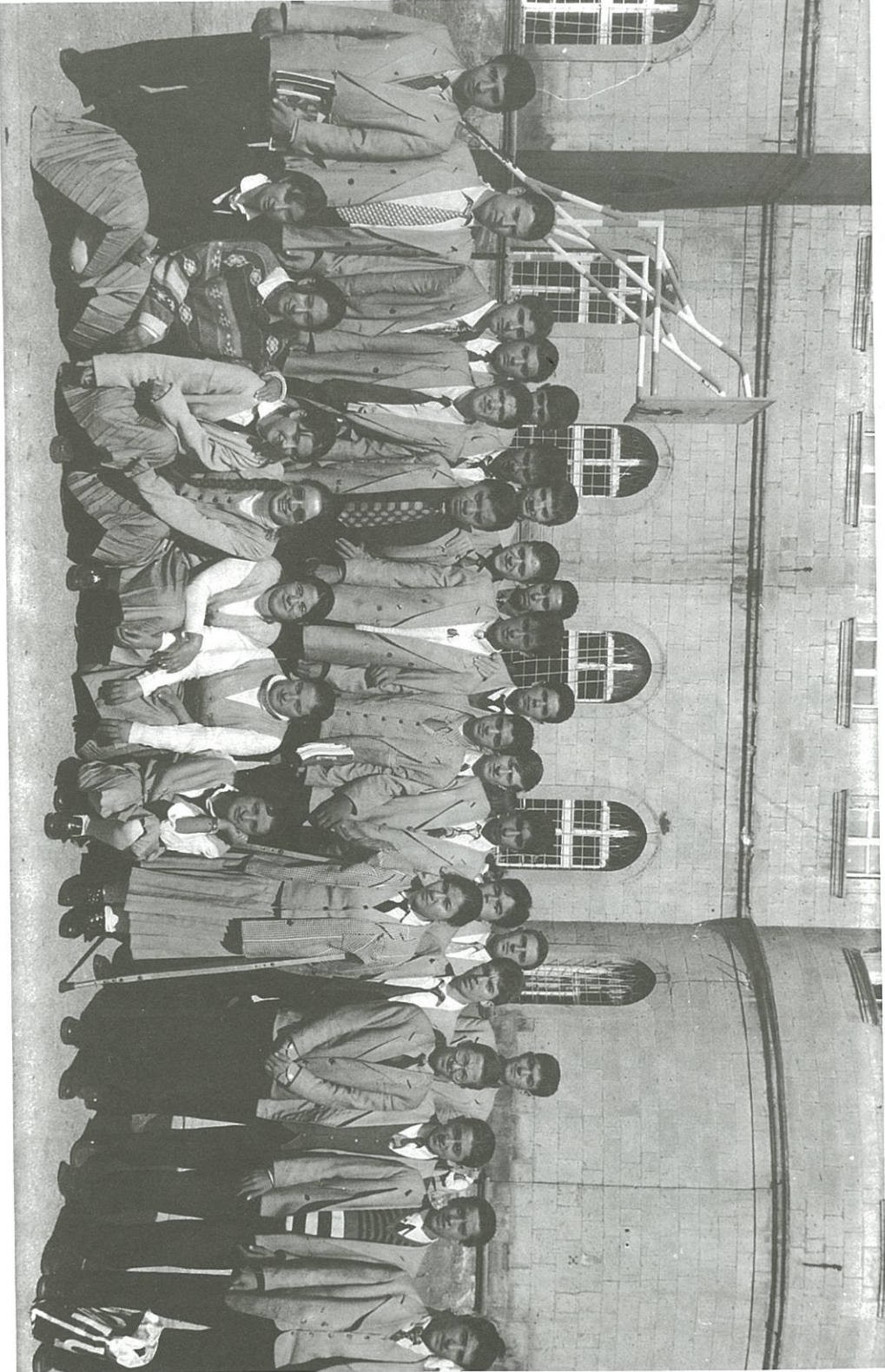
G/A :

1- 5929 Ahmet TEMİZKAN, 2- 6899 Mustafa ŞAHİNBAŞ, 3- 6917 Recep MERT, 4- 6944 Yıldız AKDOĞAN, 5- 7087 Halil ÇATAITEPE, 6- 7108 Fatih YILDIZ, 7- 7150 Serap KARACA, 8- 7206 Erol ÇELİK, 9- Mehpare YAĞLICI, 10- 7331 Gülden CEBE, 11- 7356 Hatice ÖZDEMİR, 12- 7391 Ali DURMUŞ, 13- 7409 Murat TURHAL, 14- 7415 Çiğdem ELMAÇIOĞLU, 15- 7420 Şeyma ŞAHİN, 16- 7431 Fatma ÖZBERK, 17- 7583 Havva SOLAK, 18- 7621 Fadime TAŞKIN, 19- 7652 Hamdi Koray GÜLLANMI, 20- 7660 Emre SÖNMEZ, 21- 7726 Veli YILDIRIM, 22- 7731 Hamiyet ZORLU, 23- 7742 Fatih ŞAHİN, 24- 7824 Hasan YILDIRIM, 25- 7833 Ayşe BAKTİMUR, 26- 7917 Mustafa KIŞLAK, 27- 7925 Burhanettin BOZKURT, 28- 7966 Deniz GÖÇ, 29- 8022 Aylin BERKER, 30- 8071 Hakan ÖREN, 31- 8183 Sultan KAPLAN, 32- 8333 Özkan ÇELİK, 33- 8438 Zerrin GÜMAN, 34- 8526 Hilal YILMAZ, 35- 8662 Kemal ÖZEN, 36- 8701 Elife KOÇ, 37- 8703 Ayfer KÜŞÇÜ, 38- 8719 Tülay ÇOPUR, 39- 8797 Ersin ALPARSLAN, 40- 8834 Fatma ÇİMENTEPE, 41- 8951 Arife ÖZDAMAR, 42- 8961 Hilal ÇALIŞKAN, 43- 8962 Şerife KARACA, 44- 9015 Dilek YAŞAR, 45- 9023 Osman DOĞAN, 46- 9045 Özlem Yiğit, 47- 9046 Ümit ŞENOCAK, 48- 9055 Rukiye Tuğba KEMALOĞLU, 49- 9275 Nurseli KÖROĞLU, 50- 9290 Ahmet ÇIKLAŞAHİN, 51- 9463 Derya SAMUR, 52- 9560 Filiz DİKMEN, 53- 9619 Mahmut Erhan KARAKAYA, 54- 9632 Murat YILMAZ, 55- 9768 Eda GÖBEL

KAYSERİ LİSESİ 1997 - 1998

6 / B

SINIFI

6/B : 1- 5589 Arzu Feyzal KOÇ, 2- 5686 Emin TUĞLU, 3- 5751 Rifat KEL, 4- 5777 Kemal BARUT, 5- 5807 Hilal AŞKIN, 6- 5976 Özgün AVCI, 7- 6141 Nazmiye GENİŞER, 8- 6335 İbrahim ERCAN, 9- 6403 Bülbül KARAKAYA, 10- 6411 Yılmaz KARAKAYA, 12- 6536 Coşkun TÜRKER, 13- 6691 Hülya SELVİTO, 14- 6699 Yaser DELİCE, 15- 6714 Meral CEVİZ, 16- 6718 Seydi ŞİMŞEK, 17- 6747 Gülcem KARADENİZ, 18- 6752 Yeter ÖZDEMİR, 19- 6766 Bekir YEŞİVAPRAK, 20- 6767 Kazım SAMŞI, 21- 6815 Ali Rıza KIRIŞ, 22- 6850 Sinan AĞDAŞ, 23- 6918 Mustafa ŞAHİN, 24- 6951 Özlem ÖZTÜRK, 25- 7048 Tayyar TORUN, 26- 7075 Ahmet DUMAN, 27- 7133 Tanık AÇIKÖZ, 28- 7140 Mehmet ARSLAN, 29- 7161 Burhan UÇLER, 30- 7175 Fatih YURT, 31- 7209 Hüseyin GÖK, 32- 7223 Barış AYDEMİR, 33- 7224 Gülhanım KARAOĞUZ, 34- 7228 Fatma DOĞAN, 35- 7304 Hacı DİNÇER, 36- 7308 Orhan ÇAY, 37- 7330 Mustafa BAĞÇI, 38- 7333 Erkan ÖZDEMİR, 39- 7335 Ali MANAT, 40- 7357 Erkan SENKİN, 41- 7362 Ali CEVİK, 42- 7485 Hakan BULDUK, 43- 8560 Süleyman DEVECİ, 44- 9295 Yasemin AKKAMIŞ, 45- 9300 Fatih ERÇİVAN, 46- 9304 Fatih KARABIRLIK, 47- 9592 Aysun AKBULUT, 48- 9609 Ramazan ARICAN, 49- 9647 Murat KARATAŞ, 50- 9669 Engin KAFIRKIRAN, 51- 9784 Ahmet KIR

KAYSERİ LİSESİ 1997 - 1998

6 / C

SINIFI

6/C :

1- 5909 Mikail DURGUT, 2- 5913 Uluk SANCAK, 3- 5941 Adnan ÇALIŞKAN, 4- 5992 Şenol YURDAKULU, 5- 6021 Mehmet ORHAN, 6- 6029 Tüker GÖKSU, 7- 6051 Ahmet ÖZÜRK, 8- 6205 Zahir ERDOĞAN, 9- 6523 İsmail ESEN, 10- 7201 Serkan DİKDUBAN, 11- 7225 Şadi ASLAN, 12- 7281 Medine GENÇELİ, 13- 7305 Mustafa ALTUNBAĞ, 14- 7344 Ali İhsan KAHRAMAN, 15- 7370 Rüzen SEZER, 16- 7396 Demet KARAKAYA, 17- 7422 HİKMET ÇAĞLIDARBAĞLI, 18- 7426 İbrahim GÖKÇE, 19- 7434 Haluk ÇİĞERİM, 20- 7436 Nurgül ÇEKİÇ, 21- 7438 Sema AKŞAR, 22- 7445 Muhtarem KARACA, 23- 7471 Hakkı KOÇAK, 24- 7477 Songül KUŞKAYA, 25- 7517 Selda TORUN, 26- 7518 Murat ERTİLEBİ, 27- 7523 Gülhan DEMİRBİLEK, 28- 7560 İbrahim Mura MANAV, 29- 7612 Ayhan COŞKUN, 30- 7625 Hatice ŞAHİN, 31- 7631 Seydi SEYFİ, 32- 7645 İlknur GÖKDÜMAN, 33- 7659 Özlem GÜL, 34- 7690 Murat ŞAHİN, 35- 7696 Özlem YANAR, 36- 7719 Ekrem KESKİNCİLİÇ, 37- 7745 Zehra KONGU, 38- 7755 Hacı Mustafa GÖRÇÜ, 39- 7758 Hacı Duran AYDOĞAN, 40- 7769 Murat ŞAHİN, 41- 7774 Ömer KURT, 42- 7800 Mustafa GÜLESER, 43- 7835 Derya HARMAN, 44- 7850- Alper KAHVECİ, 45- 7853 Selda KUŞKAYA, 46- 7943 Fatih YILDIRIM, 47- 7977 Ali Osman CANAN, 48- 8295 Emine AYDIN, 49- 8511 Şükran GENGEÇ, 50- 8963 Merjem ŞAHİNLER

KAYSERİ LİSESİ 1997 - 1998

6 / D

SINIFI

6/D : 1- 6003 Mustafa ŞEN, 2- 6470 Hasan COŞKUN, 3- 6639 Murat HAMURKAR, 4- 7650 Selvi GÜLESER, 5- 7746 Sultân GÜRDAL, 6- 7748 Serdal GEZGİN, 7- 7772 Hakan ULUTAŞ, 8- 7793- Mustafa KABUKÇU, 9- 7794 Ertan KANTARCI, 10- 7808 Fikri DEMİREL, 11- 7814 Mehmet CAN, 12- 7815 Şakir CAN, 13- 7897 Osman KARAAĞAÇ, 14- 7898 Abdullah KALKAN, 15- 7962 Şeyma BEĞLEN, 16- 7964 Ufuk YILMAZ, 17- 7969 Serkan HAVRET, 18- 7982- Selçuk YAĞCIN, 19- 8015 Zehin ÖZDEMİR, 20- 8032 Hakan BAYRAM, 21- 8057 Beşime ŞENEL, 22- 8103 Esin ÖZKİP, 23- 8112 Betül NESLE, 24- 8149 Ayten SARIÇOBAN, 25- 8164 Müjdat VAROL, 26- 8238 Gülcan KALINKIRAN, 27- 8365 Serkan KOCA, 28- 8371 Hakan ARİBOĞA, 29- 8407 Şaban ELBAŞI, 30- 8446 Suzan SOLAK, 31- 8463 İbrahim ŞİMŞEK, 32- 8496 Mustafa DOĞAN, 33- 8500 Sevim AKBUDAK, 34- 8504 Tamer YÜCE, 35- 8514 Esra KARAGÜL, 36- 8546 Demet KIRBOZ, 37- 8551 Tuğba DEMİRÇİ, 38- 8580 Nilgün ALTAY, 39- 8591 Ahmet KONAK, 40- 8641 Çaylan KARACA, 41- 8694 Şefika Tuha TOPÇUOĞLU, 42- 8713 Gülhan ASLANBAŞ, 43- 8746 Onur Gürsu İTAK, 44- 8997 Göksu BULUT, 45- 9312 Mustafa AKTAŞ, 46- 9613 Funda ÖZOCAK, 47- 9628 Zahide KURTTKİN, 48- 9666 Alev EDÜ, 49- 9686 Cevdet ARSLAN, 50- 9696 Mustafa BERK, 51- 9783 Soner EREN, 52- 9796 Ozan ÖZOCAK, 53- 9836 Feriullah EKEN

KAYSERİ LİSESİ 1997 - 1998

6 / E

SINIFI

- 6/E :
- 1- 7541 Aydın KARAMAN, 2- 8222 Ayşe ÖZKAN, 3- 8290 Tuğba ATAY, 4- 8411 Mustafa Bura ÇOLAK, 5- 8475 Orhan GÖKÇEK, 6- 8544 Kerem YAVUZ, 7- 8587 Mehmet KUNDUZ, 8- 8625 Coşkun GÖKÇEK, 9- 8638 Selda ÖZKAN, 10- 8755 Pınar OĞUZ, 11- 8862 Fatih DÜZCEKİÇİ, 12- 8863 Ümit ÖZTALAŞ, 13- 8868 Rifat VALÇIN, 14- 8940 Şerife SAKAR, 15- 8957 Selim KARASLAN, 16- 8967 Hacı ÇAM, 17- 8968 Özlem ÖZDEN, 18- 8977 Seher TEKÖZ, 19- 8982 Derya GELÇİ, 20- 8990 Mustafa KART, 21- 9001 Hatice KOCAOĞLU, 22- 9012 Serkan ALP, 23- 9052 Hasan BAŞSAL, 24- 9076 Nuri ÖZKÜLEKÇİ, 25- 9085 Ebru KÜÇEN, 26- 9089 Hayriye KARHAMAN, 27- 9092 Ali TOKKUMAN, 28- 9093 Mesut TÜM, 29- 9119 Burcu AKARSU, 30- 9131 İbrahim EYMLİR, 31- 9132 Özlem SİNAN, 32- 9143 Müccihir ALBAYRAK, 33- 9162 Ramazan TIRAŞ, 34- 9166 Umuts VAĞNUR, 35- 9303 Meriç AKTAŞ, 36- 9361 Yılmaz DOĞAN, 37- 9400 Leman ÇELİKTAŞ, 38- 9450 Biçe ASLAN, 39- 9462 Necmettin KURDUZ, 40- 9561 Buket SİR, 41- 9563 Fatih YILMAZ, 42- 9564 Uğur KARADELİ, 43- 9569 Yıldırım DEMİRAYAK, 44- 9571 Özkan AKTAŞ, 45- 9577 Mehmet Ali ERDOĞAN, 46- 9579 Hürriye SARIKAYA, 47- 9582 Yusuf KARAKAYA, 48- 9584 İsmail DELİBUDAK, 49- 9586 Volkan GÖKKURT, 50- 9588 Selim DOĞAN, 51- 9634 Ali Ayhan SOLMAZ, 52- 9641 Tülin AYGÖRDÜ, 53- 9658 Abdullah BULUT, 54- 9681 Deniz DEVECİ, 55- 9760 İsmail EFEETAKIN

KAYSERİ LİSESİ 1997 - 1998

6 / F

SINIFI

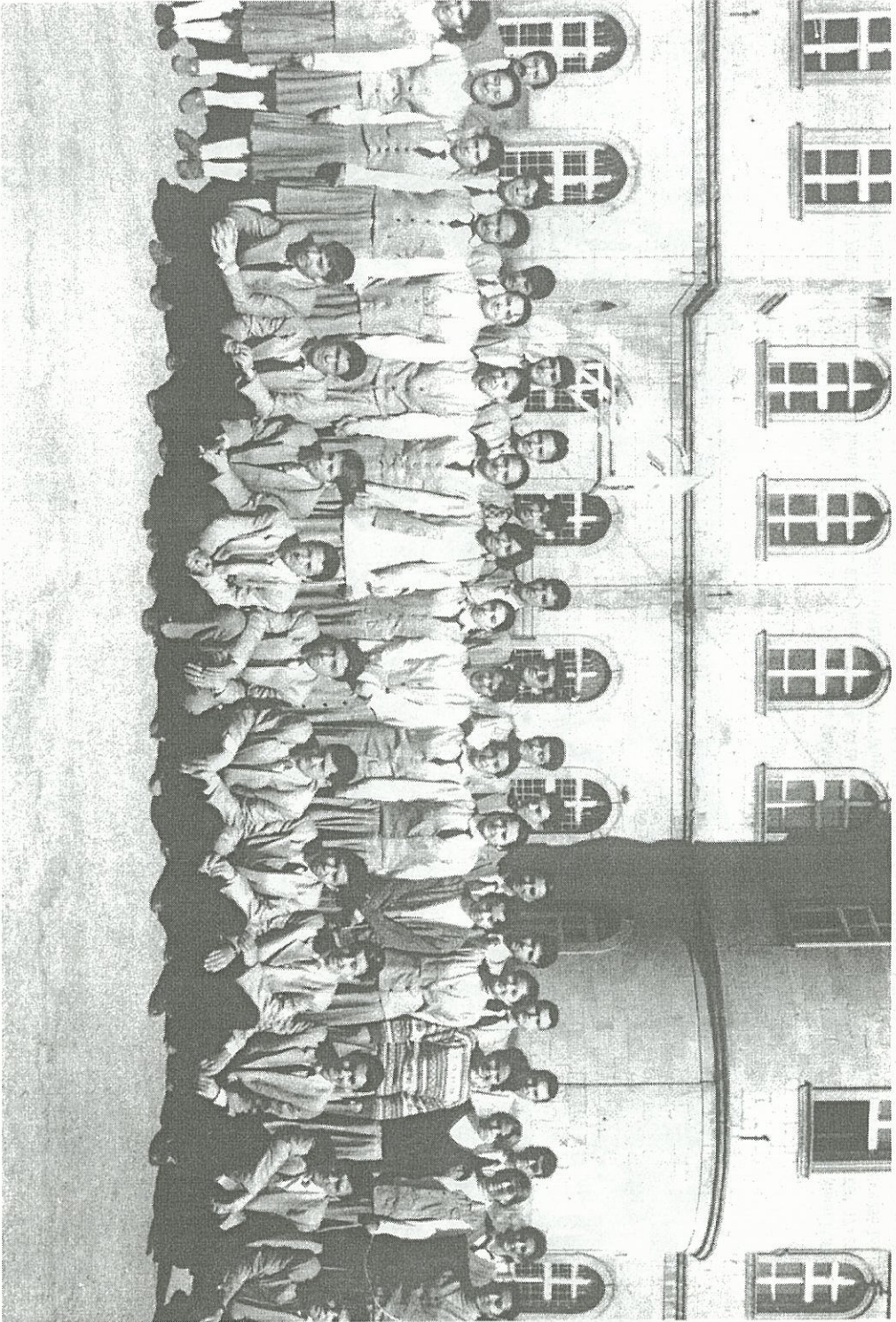
G/F :

- 1- 6024 Meltem TOKAT, 2- 7104 Mehtap SÜLLÜ, 3- 7424 Ahmet YETER, 4- 7580 Ahmet YÜKSEK, 5- 7586 Şerife ÖZDEN, 6- 7648 Mehmet ÇÖL, 7- 7653 Ersan ERKAN, 8- 7671 Abdulkemal YOLCUSOY, 9- 7679 Mehmet DENİZ, 10- 7680 Yeliz KONIK, 11- 7698 Hikmet Özden KARAÇA, 12- 7717 Rana ERBAY, 13- 7752 Deniz KAYA, 14- 7776 Nadire KAYRAL, 15- 7785 Tamer GÖKNER, 18- 7799 Betül ALTINEL, 19- 7940 Halil Çağrı SEL, 20- 7941 Seçkin TÜREYEN, 21- 7985 Ender TANRIVERDİ, 22- 8157 Hakan LİVÇAPAR, 23- 8163 Canan GÖKDEMİR, 24- 8176 Yusuf Kerim SARIALP, 25- 8197 Selahattin AKSOY, 26- 8229 Sineem ÖZKAN, 27- 8241 Serap AKI, 28- 8266 Ahmet MERCİMEK, 29- 8334 Figen UMAL, 30- 8385 Hatice GEZ, 31- 8427 Betül BARIŞKAN, 32- 8432 Sevim GÖKDUMAN, 33- 8485 Bülent KARACAĞÖZ, 34- 8507 Sibel HERDEM, 35- 8666 Ahmet Fevzi BOZKURT, 36- 8675 Yasemin YÜKSEL, 37- 8714 Erol KAPLAN, 38- 8718 Arzu ŞAHİN, 39- 8784 Olcay YILDIZ, 40- 8841 Hanife CANAN, 41- 9091 Nurdan CİNGÖZ, 42- 9116 Beste ÖZCAN, 43- 9489 Yasemin SELÇUKI, 44- 9499 Cem ÖZTÜRK, 45- 9551 Behiye KEŞKİNHIZAR, 46- 9597 Nuri TURKOĞLU, 47- 9606 Gamze ŞERBETÇİOĞLU, 48- 9680 Elmas ÜSTÜNDAĞ, 49- 9810 S. Selhattin CENGİZ, 50- 9811 Kenan TÜRENKÇİ, 51- 9812 Ferhan BOZKURT, 52- 9813 Mehmet HACILARLI, 53- 9814 Hakan ERKAN, 54- 9815 Gazi ÇÖMEZ, 9837 Hatice KOÇER

KAYSERİ LİSESİ 1997 - 1998

6 / G

SINIFI

- 6/G :**
- 1- 5667 Necmettin YILDIRIM, 2- 5735 Kemal KURUCAN, 3- 5991 Betül GÖZKENG, 4- 6008 Zafer BAYHAN, 5- 6013 Serkan YILMAZ, 6- 6125 Demet YOSUNLUKAYA, 7- 6192 Neslihan BAYRAM, 8- 6209 Etil İLGAZ, 9- 6217 Fatma ARMAN, 10- 6248 Şehin YILMAZ, 11- 6312 Efe İsmail USTA, 12- 6491 Özlem BİYİK, 13- 6545 Nurey EYLER, 14- 6700 Murat BÜYÜKEVİLİ, 15- 6778 Hayrettin ÖZER, 16- 6779 İlkay EKEN, 17- 6854 Hanifi KOCAER, 18- 6880 Nazan AYTEKİN, 19- 6881 Sami YILMAZ, 20- 6903 Turgut PEŞİN, 21- 7080 Osman ÖZDEMİR, 22- 7187 Hüseyin DEMİREL, 23- 7607 Zeynep YONTAR, 24- 8502 Özlem AKDOĞAN, 25- 8832 Etil ARIHOĞLU, 26- 8849 Hanife ÖZCAN, 27- 8889 Ayten BOZKURT, 28- 8901 Oya Gül ÖZAL, 29- 8946 Hatun EKİCİ, 30- 9207 Ülker YAĞÇIN, 31- 9282 İsa GELEŞ, 32- 9298 Gülseren GÜN, 33- 9629 Mehmet CAN, 34- 9631 Uğur ÜZEK, 35- 9633 Ahmet TAŞ, 36- 9635 Burcu SOĞUKBU-LAK, 37- 9639 Nevzat EMEKSİZ, 38- 9645 Yusuf ÜNİLÜ, 39- 9646 Bülent ATLIOĞLU, 40- 9654 Gülistan KIRGIN, 41- 9670 Emre ÖZTEKİN, 42- 9674 Fatih ÖZMERDİVENLİ, 44- 9683 Serkan DİNÇSOY, 45- 9687 Ali Bahadır KÜÇÜKARSLAN, 46- 9694 Fatih GÜMÜŞ, 47- 9703 Gülşan AKSLANOĞLU, 48- 9770 Sedat DOĞAN, 49- 9791 Sabih İlhan KARAKAYA, 50- 9831 İhsan İSTANBULLUOĞLU, 51- 9833 Murat BAYRAM, 52- 9835 Mustafa CÖMERTMAN

KAYSERİ LİSESİ 1997 - 1998

6 / H

SINIFI

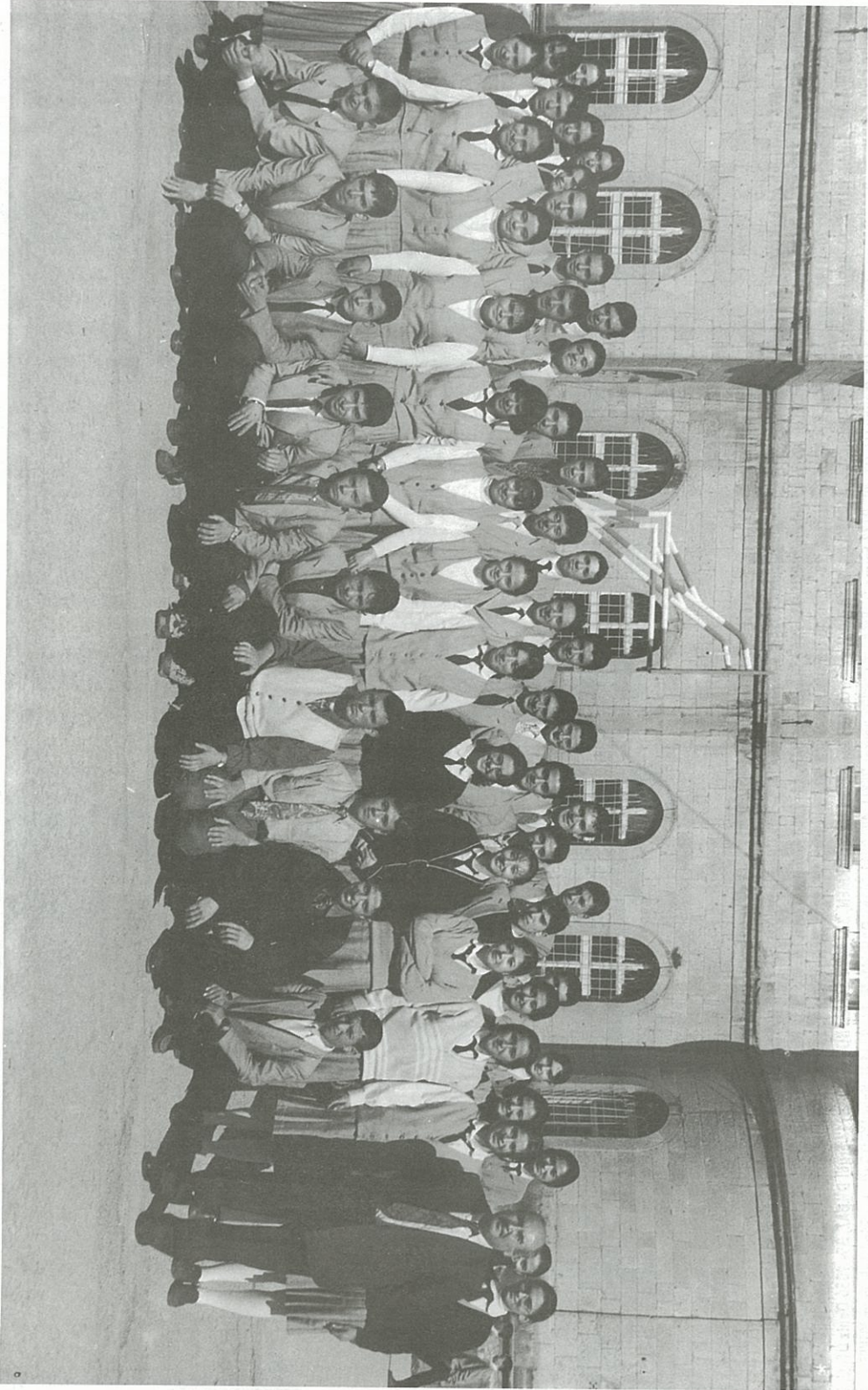

- G/H :**
- 1- 7220 Müzeyyen BAŞ, 2- 7260 Osman ATEŞ, 3- 7348 Adil DİNÇER, 4- 7535 Şahinur DADAY, 5- 7577 Zennet SALMA, 6- 7581 Serkan KAYVALI, 7- 7582 Etkan KAYVALI, 8- 7597 Nimet TANIÇ, 9- 7633 Tesnim YENİYURT, 10- 7822 Mehmet Can KARAKÖSE, 11- 7942 Mehmet TIL, 12- 8228 Şerife SARHAN, 13- 8254 Yeşim ÖZKAN, 14- 8326 Feray KEÇİVOKUŞU, 15- 8433 Hülya SENEM, 16- 8583 Harun EREK, 17- 8871 Kadri AKKOÇ, 18- 8882 Oğuzhan ÖZTÜRK, 19- 8885 Fatih EROĞLU, 20- 9048 Özlem AKDAĞ, 21- 9099 Hamdi CERİT, 22- 9117 Sonay KARAMAN, 23- 9179 Mustafa YAKUT, 24- 9194 İsmail AKBULLU, 25- 9215 Onur SARI, 26- 9296 Zerrin MAKKARA, 27- 9302 Nuh KARAR, 28- 9372 Fatma ŞAHİN, 29- 9460 Ejup DEMİRTAŞ, 30- 9557 Abdülhalik BIRCAN, 31- 9566 Hüseyin GÜÇ, 32- 9572 Alpaşlan BOZKURT, 33- 9581 Funda AKBAV, 34- 9583 Hatice SARIKAYA, 35- 9589 Ersoy YILMAZ, 36- 9593 Oğuz TUNA, 37- 9638 Fahrettin YELİSYURT, 38- 9640 Mustafa Ömür CERAN, 39- 9642 Soydan TOKLU, 40- 9644 İnci İNAL, 41- 9657 Sibel ERDİNÇ, 42- 9678 Zeki Erkin BA, 43- 9684 Levent YILDIZ, 44- 9697 Hüseyin GÖKGÜL, 45- 9698 İbrahim AYDIN, 46- 9764 Hüsnüye YILMAZ, 47- 9771 Hüseyin BİNBÖĞA, 48- 9772 Halis ÖZTÜRK, 49- 9780 Etra ŞAHİN, 50- 9788 Mehmet Feridun DELİCE, 51- 9832Mühterem AYDIN, 52- 9834 Recep ÇETİNYÜREK

KAYSERİ LİSESİ 1997 - 1998

6 / I

SINIFI

- 6 / I :
- 1- 5709 Kadri KAYGISIZ, 2- 5917 Volkan TEMEL, 3- 6689 Gökay TEMİZYÜREK, 4- 6818 Kenzi ÖNLER, 5- 6877 Yesemin YAZIR, 6- 6883 İlknur KANTARCI, 7- 6988 Muratvele ALPARSLAN, 8- 7115 Hakkı ARIK, 9- 7130 Ali KAYA, 10- 7165 Serap ERKAN, 11- 7173 Merat BAYKAN, 12- 7179 Okan ORUÇ, 13- 7185 İker MURAT, 14- 7286 Serkan KURT, 15- 7306 Çayhan YARDIM, 16- 7406 Sibel KALALI, 17- 7598 Esra GÖKALP, 18- 7697 Murat DOĞAN, 19- 7699 Recep Hakan SINAĞ, 20- 7741, 20- Şenay MUTLU, 21- 7767 Özlem GÜÇLÜ, 22- 7805 Mukaddes ERDOĞAN, 23- 7955 Aysegül ÜNLÜGÜNEŞ, 24- 7993 Zinüret Özlem ÖZDEMİR, 25- 8024 Hadise YORULMAZ, 26- 8050 Kenan ARIK, 27- 8126 Mehmet ÜNAL, 28- 8181 Hüsamettin KAYA, 29- 8210 Sibel USLU, 30- 8345 Mine PEŞKİRSOY, 31- 8359 Havva TURK, 32- 8418 Yusuf Kağan ÇOLAK, 33- 8558 Mustafa GÖÇMEN, 34- 8567 Neşe DOĞAN, 35- 8681 Esra BAYRAKTAR, 36- 8730 Gülçin KARTAL, 37- 8902 Armağan YAV, 38- 8903 Havva YETER, 39- 8919 Serkan OÇALAN, 40- 8969 Sıdıka KALENDER, 41- 9029 Esat ERTUĞRUL, 42- 9068 Tuğba TURGUT, 43- 9118 Özgür DEMİR, 44- 9153 Hatice KAYA, 45- 9280 Tayfun Emrah TAŞDEMİR, 46- 9289 Burhan ÖZDOĞAN, 47- 9562 İlknur GÖKYILDIRIM, 48- 9578 Serkan FENER, 49- 9591 Fadime SARIKAYA, 50- 9630 Rüstem TONOĞLU, 51- 9636 Mustafa ORUÇ, 52- 9689 Nihat PALANCIOĞLU, 53- 9690 İbrahim KARABULUT, 54- 9692 Engin TOPUZ, 55- 9695 Betül NURSAÇAN, 56- 9775 Şenol ARIK, 57- 9823 Ahmet AKDURAN, 58- 9838 Şihrü Temer BAŞVAZICIOĞLU

KAYSERİ LİSESİ 1997 - 1998

6 / K

SINIFI

- G/K :
- 1- 5698 Beytullah ASILANKAYA, 2- 6788 Sibel DEMİKKAN, 3- 6887 Ümmügülüm ÇAĞŞAK, 4- 6907 Sibel KAYA, 5- 7022 Hatice DİZDAR, 6- 7265 Gülşen TOPAL, 7- 7319 Sefer AKSOY, 8- 7326 Cengiz KAYAN, 9- 7590 Hakan YILDIZ, 10- 7756 Figen COŞKUN, 11- 7863 Melin ZORLU, 12- 7865 Şeban ZORLU, 13- 7961 Saadet GÜRHAN, 14- 7968 Murat KARABAŞLIAN, 15- 8017 Mehmet ZENGİN, 16- 8081 Gülşen YILDIZ, 17- 8083 Oğuzhan ÖZSOY, 18- 8087 Tolga TAŞ, 19- 8158 Sadıye ESER, 20- 8196 Saadet CANTÜRK, 21- 8224 Betül ESER, 22- 8240 Ali DEMİKAVAK, 23- 8252 Fatih İDİZ, 24- 8262 Murat ORHAN, 25- 8274 Gülizar GÜRDAL, 26- 8472 Seda İŞGÜZAR, 27- 8533 Ümit GÜR-
BİLİZ, 28- 8535 Ebubekir Sıddık YILDIZ, 29- 8696 Ahmet ÜLGÜR, 30- 8698 Şule KARABAŞLIAN, 31- 8700 Hasım DOĞAN, 32- 8735 Sermin SÖKMEK, 33- 8924 Gülşen BULUT, 34- 8943 Ergül DİLBAZ, 35- 9056 Deniz UTKU, 36- 9079 Ulkü ÇO-
BAN, 37- 9135 Fatih ŞAHİN, 38- 9141 Gülcem ÇETİN, 39- 9148 Meliha ÖZSOY, 40- 9173 Fatma DURMAZ, 41- 9203 Kenan BEKİLİ, 42- 9213 Tuğba DANIŞMAN, 43- 9234 Hatime AYDOĞAN, 44- 9468 Süleyman YÜKSEL, 45- 9481 İsmail DE-
MİREL, 46- 9553 Hülya MUĞALOĞLU, 47- 9556 Yıldız ÇELEBİ, 48- 9559 Fikriye CAN, 49- 9570 Selma BAYAR, 50- 9585 Emine TEKİNER, 51- 9598 Nurcan BAYRAK, 52- 9612 Fadime ÖZSOY, 53- 9616 Sibel GUBAROĞLU, 54- 9653 Ayça KA-
RATAŞ, 55- 9656 Mehmet Nuri ÖZDEN, 56- 9671 Mesut AKBUĐAK, 57- 9767 Sema ALASULU, 58- 9839 Fatma TOK

Evet Bu Bir Vedadır!

Mevsim değişiyor. Kıştan yaza mı, bahara mı bilmiyorum. Aslında o da bilmiyor. Değişiyor mu, aslına mı dönüyor? Kararlı mı? Bu mevsim son artık. Bu yağmur son... Son ıslanışım bu bahçede, son adımlarım, son kez bakışım duvarlara, son yudumlarındayım yağmurun... Yağmur dinecek, sular çekilecek adımlarımdan, ıslananlar kuruyacak... Güneşten mi, yağmurdan sonra mı güneş? Bilmiyorum...

Mevsim değişiyor. Herşey mi değişecek? Bu bilinmez. Ama çok şeyin değişeceği bir gerçek.

İlkler, sonlar, dostluklar, sevgiler, hayaller, aşklar... Son meyvesini veriyor hayata. Birlikte başlanan, ne kadar heyecan varsa; birlikte konulan noktaya direnemiyor artık. Zaman... Ne zamansız yakaladı yine. Yine yaptı yapacağını.

Nasıl başlamıştı, ilkler nasıldı bilmiyorum. Bildiğim tek şey güzel olduğu. Heyecan dolu olduğu. Acemi yıllar, mevsimler, haftalar... Hepsi bugünü bekliyormuş meğer. Sonları yaşamak, ilklerin özlemiyle, gözyaşlarını kaynaştırmak, kocaman yürekler altında ezilmek, doyasıya ezilmek...

Şimdi; kapıdan çıkarken evde kalanlara, son sözcük olarak ne söyleyeceğini bilemeyen küçük yürekler, ayrılığın getirdiği acıyı duyuyor. Direnmeye ne zamanları, ne güçleri var.

Akıllarda kalanlar, uçurum kenarındaki çiçeklere benziyor hep. Uçurum... Bir adım, bir çiçek, bir ölüm... Sevinç, coşku, mutluluk, çocukluk... Geride mi kaldı, çok mu uzaklarda? Ulaşılmaz mı kıldı hepsi kendini? Pişmanlık mı? Beklemek mi? Saklamak mı? Daha sonrakilere mi?

Gelecek... Hayal mi? Umut mu? Plan mı? Başarı mı? Belki de yalnızlık... Neden boşluk, neden acı?...

Ezilen yürekler, ayrılığa nasıl dayanılır hesabına oturdular. Neden? Kendine bile itiraf edemediğin duygular kaldı içinde. Hep koyduğun yerdeler onlar. Aynı yerde durdukça büyüdüler, büyüdüler, sığılmaz oldular. Yeter durdukları. Hadi de onlara da. Bak zaman yok. Hesap yapma artık. Paylaşman gerekenleri, geç olmadan paylaş. Pişmanlığın ağırlığı eklenmeden...

Son kez bak... İslandığın yağmuruna, bahçene, pencerene, koridoruna, sınıfına, "dostum" dediklerine...

Son kez bak...

Ne bakmak, ne konuşmak, ne sarılmak... Hiçbiri gelmiyor içimden. "Susuyor ah susuyor / Vedalaşırken insan" mısrasını doyasıya yaşamak olsa gerek, yaşananlar... Bilmiyorum...

Zaman neye-kime yetti ki... Bize yetsin. Vedalaşmaya da kalmayacak, yetmeyecek zaman. Şikayet mi? Ki-me-kimden? İlk gün başlayan, şaşırtan; sonraları alışılan "Sevgili gençler" hitabıyla veda edilir... Artık, belki de

duymaktan sıkıldığın "sevgili gençler", "delikanlı" "hanımımız" "genç adam" nidalarını duymayacaksın. İstesen de duymayacaksın...

Vakit gelecek, eller sıkılacak, göz göze gelinecek, gözler dolacak, gözler boşanacak, belki de...

Güle güle "sevgili gençler", güle güle "sevgili Çocuğum" diyenlere; "HOŞÇAKALIN" denecek.

Mesude DURSUN Y.D. 3-B / 57

HOŞÇAKAL

Okula geldiğim ilk günümü hatırlıyorum da. Anaokul çocukları gibi korkuyordum. Neredeyse annemin boğazına sarılıp beni burada bırakmaması için yalvaracaktım. Ama Fatma Hanımla tanıştıktan sonra Kayseri Lisesi'ni sevmeye başladım. Çünkü Fatma Hanım o kadar yakın o kadar sıcak davranıyordu ki. Hiç hafta sonunun gelmesini istemiyordum. İlk senem gerçekten acısıyla tatlısıyla güzeldi.

Lise ikiyi sevdiğimi söyleyemem. İlk günlerden başlamıştı tatsızlıklar. Beni TM. sınıfına vermişlerdi ve o sınıftan kimseyi tanıımıyordum. Sonra TS sınıfına geçtim ama burası da istediğim mesleğin bölümü değildi. Zorlanarak da olsa geçtim.

Lise üçe geldiğimde bu sefer kendi sınıfımdan ayrı, karma bir sınıfa vermişlerdi. Üçüncü sınıf güzeldi benim için. Tek sorun Haziran ayı bir türlü gelmiyordu. Ama edindiğim arkadaşlar dostluklar hocalarımızın biraz daha bize karşı yumuşaması sevinçtir. Zaman artık su gibi geçiyordu. Şimdi Haziran ayının gelmesini istemiyorum. Çünkü biliyorum ki bir sene sonra bu kadar eğlenemeyeceğim, sevmediğim dersleri çekmek zorunda kalacağım belki ama onu bile özleyeceğim.

Hem hüznü hem de sevinçliyim. Buradan hergün gördüğüm arkadaşlarımdan Seyit Tekin'in o düdükle çalmasından, Seyit Tekin sınırlı olduğu zamanlarda gidip Hayrettin Cengiz Bey'den devamsızlık gününü öğrenmekten, teneffüsün gelmesini dört gözle bekleyeceğim için hüznüylim. Ailemin istediğini yaptım. Liseyi bitiriyorum Allah nasib ederse üniversiteye gideceğim için sevinçliyim.

Göksu BULUT 6-D / 8997

KAYSERİ LİSESİ 1997 - 1998

3 / A

SINIFI

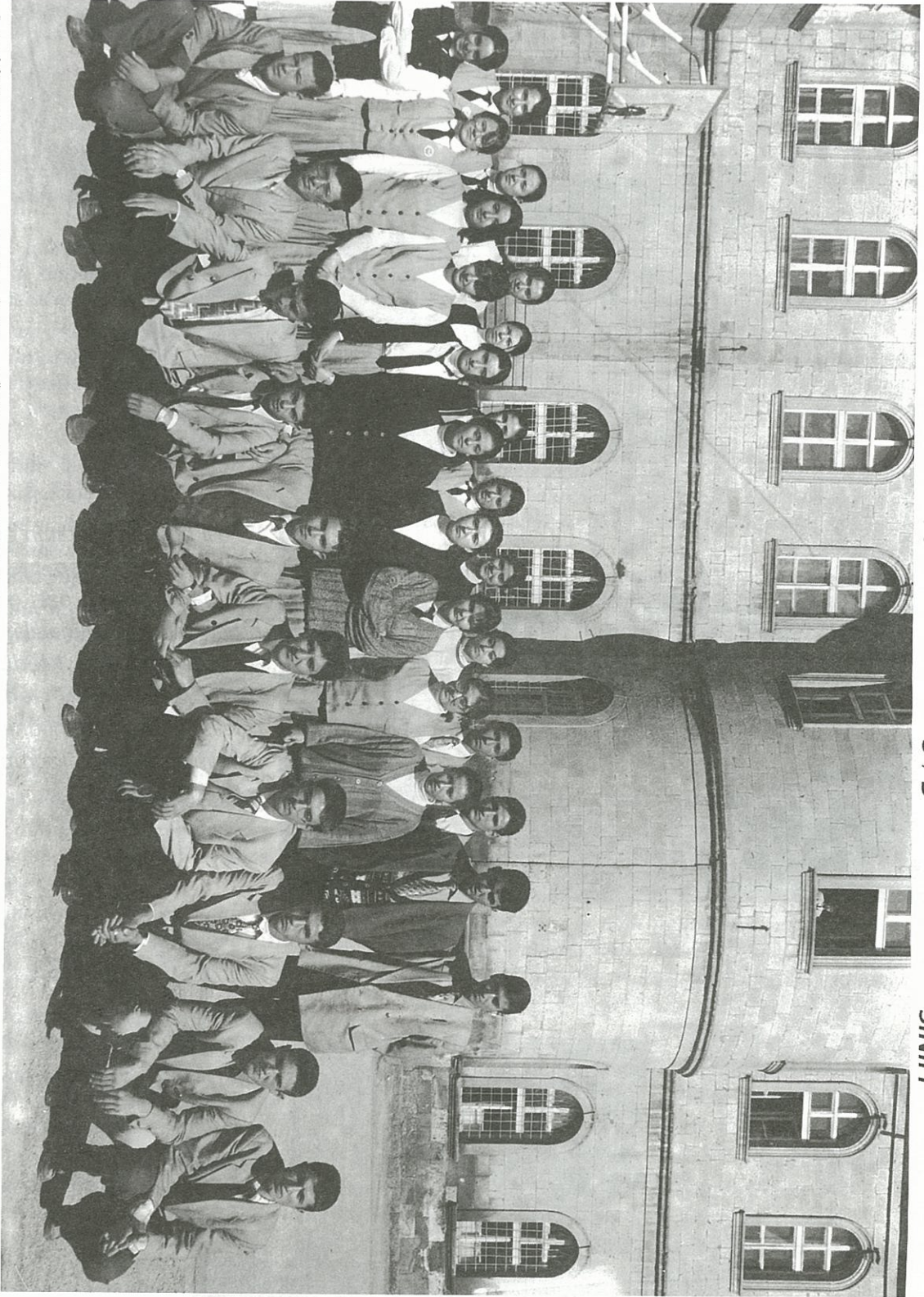
3/A : 1-1 Sibel ŞENEN, 2-2 Gökcem ÜSTÜNDAĞ, 3-3 Ayşe DURSUN, 4-4 Kadri ÖZDOĞAN, 5-7 Leilaham KULAK, 6-8 Emel YURDAGÜL, 7-9 Servihan BULUT, 8-11 Mustafa ÖZBEK, 9-12 Esra KATIRGILAR, 10-13 Altı Sander ŞAHİN, 11-14 Özlem ÖZSOY, 12-15 Ayşel Bilbik, 13-20 Hasan YALGIN, 14-22 Kahraman DİKİCİ, 15-24 Oğuzhan Sık DİZDAR, 16-25 Ayşe KARA, 17-31 Ebru ÖZER, 18-36 Harun EMERKİLIOĞLU, 19-37 Fatma DAL, 20-40 İlker KARAKAYA, 21-41 Sevil KAHYA, 22-42 Gülcem BİYİKLI, 23-43 Hatice YENİLMEZ, 24-45 Muhammed AYÇETİN, 25-47 Enisar DEMİR, 26-49 Sadıka SAĞDIÇ, 27-50 Burhan İHAN, 28-51 Serpil ERDOĞAN, 29-52 Yusuf KARA, 30-53 Sultan AKTAŞ, 31-55 Meryem GÜLTEKİN, 32-56 Bora ÇELİKER, 33-62 Hatice ERŞEKERÇİ, 34-63 Muğgan ATAŞ, 35-67 Buket TAÇETTİN, 36-69 Ramazan KARAKUŞ, 37-70 Merel DENER, 38-71 Filiz DURSUN, 39-75 Kamile AYÇÜN, 40-77 Volkan AKVÜZ, 41-283 Oral AYHAN

KAYSERİ LİSESİ 1997 - 1998

3 / B

SINIFI

3/B : 1- 6 Dilek DOKLAK, 2- 10 Necmiye KALACI, 3- 16 Gökmen DÖNER, 4- 17 Serkan DAVARCI, 5- 19 Aydın TOSUN, 6- 21 Aysun KOCAOĞLU, 7- 23 Yusuf Emre UÇAN, 8- 26 Deniz ALTINKILIÇ, 9- 27 Hacı Ahmet ÇALKAP, 10- 28 Şule YÜCEL, 11- 32 Funda SOYLU, 12- 33 Nur ÖZÖROĞLU, 13- 34 Selda ERDOĞAN, 14- 35 Mihrican OKUYUCU, 15- 39 Murat ÇOBANOĞLU, 16- 44 Süleyman FİDAN, 17- 46 Sibel ADUŞ, 18- 48 Harun AVDİN, 19- 54 Nurye BAKAR, 20- 57 Mesude DURSUN, 21- 58 Ayşel ÇOLAK, 22- 60 Aygül TÜRK, 23- 64 Rukiye DAĞ, 24- 65 Yücel ÖZDEMİR, 25- 66 Ömer SPYİNDİ, 26- 68 Serap USLUÇAN, 27- 72 Cuma MARAŞLI, 28- 73 Ülkü KARAKOÇ, 29- 74 Polat KILIÇ, 30- 76 Orhan Veli ÇETİNDAG, 31- 78 Mümin LAL, 32- 146 Betül TOĞAN, 33- 284 Pelin AYHAN, 34- 406 Şule CİVELEK

BİR YIL BÖYLE GEÇTİ

MEZUNLARIMIZLA GURUR DUYUYORUZ...

Yıl boyunca vefanın en güzel örneğini sergileyen mezunlarımız bayramlar ve özel günlerde bizleri yalnız bırakmadılar.

Fotoğraflarda Müdürümüz Gençosman MARTI emekliliği öncesi ziyaret eden üniversiteli mezunlarımızdan bir grup ve öğretmenlerimiz...

Yusuf ÖZMERDİVENLİ
Kayseri Lisesi Müd. Yrd.

VATAN SEVGİSİ VE ŞEHİTLİK

İnsanoğlu için kutsal değerlerden en önemlisi Vatan Sevgisi, rütbelerin en yükseği de şehitlik rütbesidir. Namık Kemal'in dediği gibi

Bebekler, beşiğini; çocuklar, eğlendikleri yeri; gençler, geçim çevrelerini; ihtiyarlar, feragat köşesini; evlât, annesini; baba, ailesini ne türlü düygu-larla severse, insan da vatnının o türlü hisler ile sever.

İnsan vatnını sever, çünkü vücudunun maddesi, vatanın bir parçasıdır.

İnsan vatanını sever, çünkü etrafına baktıkça her köşesinde geçen ömrünün hazin bir hatırasını taş halinde biçimlenmiş gibi görür.

İnsan vatnını sever, çünkü hürriyeti, rahatı, hakkı, menfaati vatan sayesinde kaimdir.

İnsan vatanını sever, çünkü vücuduna sebep olan ecdadının sakin mezarları ve hayatının sonucu olarak evlâdının yaşayacağı yer vatandır.

İnsan vatanını sever, çünkü vatan çocukları arasında lisan ortaklığı, menfaat birliği ve münasebet bolluğu dolayısıyla bir gönül yakınlığı ve fikir kardeşliği hasıl olmuştur. O sayede, bir adama, dünyaya göre vatan, oturduğu şehre göre kendi eviymiş gibi görünür.

İnsan vatanını sever, çünkü vatan, öyle bir galibin kılıcı veya bir katibin kalemiyle çizilen uydurma hatlardan değil millet, hürriyet, menfaat, kardeşlik, hâkimiyet, ecdada hürmet, aileye muhabbet, gençlik hatırası gibi birçok ulvi hislerin toplanmasından hasıl olmuş bir mukaddes fikirdir.

Bundan dolayıdır ki, her dinde, her millette, her terbiyede, her medeniyette vatan sevgisi en büyük faziletlerden, en mukaddes vazifelerdendir.

Vatan fikrini gönüllerden kaldırmak, hakları korumak için en tesirli sebeplerden olan ateşli silâhu ellerden almaya benzer. Bir millet vatan sevgisinden nefsinin sıyrılırsa, çok zaman geçmez, elbette vatanını o sevgi ile dolu olanların istilâ bayrağı altında görür. Nitekim bir kavim, ateşli silâhdan el çekerse pek az vakit içinde, o silâhu düşmanın eliyle kendi göğsüne çevrilmiş bulur.

Biz oturduğumuz yerin her taşı için cevher-i can verdik. Her avuç toprağımız, nazarımızda, o yola feda olmuş bir kahramanın vücudundan yadigar-dır.

Vatan bize kılıcımızın ekmeğidir. Daima kendimize mahsus, kendimize hasredilmiş biliriz. Daima onu nefsimizden ziyade sever, nefsimizi uğruna feda ederiz.

Bu sevgi, bu duygu, bu inanç olmasa insanı hangi kuvvet, dünya nimetlerinin, dünya zevklerinin cazibesinden koparıp vatan müdafasına koşturabilirdi?

İşte bu sevgi ki daha hayatının baharında; Kayseri Lisesi öğrencilerini de vatan topraklarını düşman çizmesi ile çiğnenmekten kurtarmak, namusumuzu şerefimizi korumak için Sakarya Cephesine koşturmuş Kayseri Lisesi tarihinde altın harflerle 1920-1921 öğretim yılı sonunda mezuniyet defterine :

"Lise son sınıf talebeleri Sakarya Savaşı için Cepheye gidip hepsi cepheye şehit düştüğünden okul mezun verememiştir." ibaresinin yazılmasına vesile olmuşlardır.

Bu duygu, bu inanç, bu sevgi ki Türk insanını dün olduğu gibi bu gün de en sevdiği evlatını, canından bir parça olan oğlunu askere gönderirken düğüne gönderir gibi davrandırır, Şair M. Emin Yurdakul da şu mısralarla bu duyguları adeta terennüm eder :

HAYDİ YAVRUM KÖYÜNE, NİŞANLINA VEDA ET,
SABANINI, TARLANI HER ŞEYİNİ VEDA ET,
O SİLÂHA SARIL KI, BÖYLE GÜNDE BİR ASKER
BİR DEVALI DEMİRDEN BAŞKA BİR ŞEY KİLLANMAZ
BUNU TUTAN BİR BİLEK,
KÖLELİĞİN UĞURSUZ ZİNCİRİNE UZANMAZ,
GİT EVLADIM, YILLARCA BEN OĞULSUZ KALAYIM,
ŞU YARALI BAĞRIMA KARATAŞLAR ÇALAYIM,
YA GAZİ OL YA ŞEHİT.

der. Çünkü o bilir ki rütbelerin en büyüğü şehitlik rütbesidir. Yüce Kitabımız Kur'an'da!

"Allah yolunda öldürülenler için ölü demeyiniz; onlar ölü değil diridirler, fakat siz (o yüksek hayatın) farkında değilsiniz."

(Bakara Sûresi, ayet: 154)

"Sakin Allah yolunda öldürülmüş olanları ölü sanma, hayır onlar hep hayattalar ve Rableri yanında yaşarlar, Allah'ın bahsettiği saadetle şadan ve şehadetle arkalarından yetişmeyen mücahitler için de korku ve hüznün olmadığı müjdesiyle mesrurdurlar."

(Al-i İmran Sûresi: 169-170)

Diyanet İşleri eski başkanımız merhum A. Hamdi Akseki 'de bu rütbenin büyüklüğünü şu şekilde anlatmaktadır!:

Ölüm denilen şeyin ruha değil bedene geldiği, ruh bedenden ayrıldıktan sonra yine ölmeyeceği, Allah'a imanı olanlar için bir gerçektir. Ölüm cana değil, tenedir. Bu böyle olmakla beraber şehidlerin daha yüksek, daha mümtaz bir hayata mazhar olacakları ise çok tabidir. Nasıl ki Kur'an-ı Kerim ile Peygamberimizin hadisleri bundan hiç şüphe bırakmamıştır. Kur'an-ı Kerim'in yukarıya Türkçesini yazdığımız diğer bir ayeti de şehidlerin hem ölmediklerini, hem de Allah yanında büyük nimetler görmekte olduklarını haber veriyor.

Hep biliriz ki; **Asker**, milletin haklarını tanıtmak, namusunu, şerefini müdafâ etmek, yurdunu düşmana çiğnetmemek için ortaya atılan, hak yolunda, Allah yolunda canını feda etmekten çekinmeyen bir kahramandır. Böyle bir vazifenin ne kadar mukaddes, ne derece yüksek olduğu şüphesizdir. Bunun için dinimiz, kitabımız bu büyük ruha sahip olan kahramanlardan vazife uğrunda ölenlere **Şehid**, vazifesini yaparak sağ kalanlara da **Gazi** rütbesini vermiştir.

Şehidlik, Peygamberlik rütbesinin bir altındadır. Peygamberlik rütbesinden sonra en yüksek rütbe şehidliktir. Allah rızası için, memleketi düşman hücumundan korumak için vazife başında can veren bir asker şehid'dir. Vazifesini yaparak Allah'ın rızasını kazanmak gibi ulvi bir maksat güden asker, ister düşman ile çarpışırken can versin, ister nöbet

beklerken, ister talim yaparken, herhangi bir vazifede olursa olsun Şehid'dir. Bu mukaddes yolda canını feda etmiş olan şehidler, en yüksek ruhlarla vadedilmiş olan ulvi hayata yüzbin kere layıktırlar. Dünya ahiretin bir tarlası değil mi? Burada ne ekilirse ötede biçilmeyecek mi? öyle işe hak yolunda, Allah yolunda ölenlerin, yani bu mübarek toprağa hayatını ekip onu kanıyla sulayanların ahiret ve hesap gününde biçecekleri mahsül, ebedi ve nurlu bir hayattan başka ne olabilirdi?

Evet, hiç tereddüt etmeden iman ediyoruz ki; Bizim bir kurşun tanesi ile, bir gülle parçası ile, bir bomba ile, bir kılıç ile, bir süngü ile, bir şarapnel ile öldü sandığımız o mübarek insanlar, Allah yanında diridir. Allah onları her türlü nimetler içinde boğmuş, onlar kendilerine mahsus bir hayat yaşıyorlar. Lakin biz onları görmüyoruz. Onların nasıl yaşadığının farkında değiliz de, "**bir kurşun tanesi geldi, öldü gitti**" diyoruz. Halbuki Allah bize onların ölmediklerini, onların diri olduklarını haber veriyor. Allah yolunda can veren o mübarek insanlar, o kadar yüksek bir mertebeye bulunuyorlar ki, o mertebeye çıkamamış ve toprak üzerinde kalmış olan bizim gibiler onları asla anlayamazlar. Şehidin bulunduğu yüksek mertebeyi, Allahın yanında şehidin gördüğü nimet ve itibarı anlamak için şehid olmak lazımdır. Şehid olmayanlar bunu nasıl anlarlar? İşte bunun için Cenab-ı Hak '**Şehidler diridir, fakat siz farkında değilsiniz**' buyuruyor. Gerçekten öyledir! Bir farkında değiliz. Farkına varmamız da mümkün değil.

Söz temsili: Dünyada bir kulübede oturan fakir bir adamla, saraylara, keşanelere sahip ve saraylarda her türlü zevkü sefaya malik ve böylece vakit geçiren bir kimseyi düşününüz. Zavallı fakir adam, o saraylardaki zevk ve safanın nasıl olduğuna vakti mi? Oralarda geçen hayatın nasıl olduğunun farkında mıdır? Oraya mahsus zevk ve safaları görmeyince ne bilsin? O yalnız, görenlerin, orada bulunanların söyledikleri kadarını bilir. İşte şehidlik mertebesi de-benzetmek gibi olmasın-öyle yüksek bir rütbedir ki, o rütbeyi alamamış, o yüksek mevkiye çıkamamış olanlar ondan bir şey sezemezler, öldü gitti sanırlar. Halbuki Şehid canını verdi, fakat Allah'ından 'Cennet' aldı.

Allah yolunda düşman ile çarpışırken Şehid olmak ne büyük bir rütbedir ki; Peygamber Efendimiz bile tekrar tekrar şehid olmayı diliyor. İşte bu

mübarek söz-
ler efendimi-
zindir; 'Ah ne
olaydı! Allah
yolunda öl-
dürülseydim,
sonra dirilip
yine öldürül-
seydim, sonra
dirilip yine
öldürülsey-
dim!" Görü-
yor musunuz?
Peygamber
Efendimiz yi-
ne Şehid ol-
mak, hem de
bir kaç defa
şehid olmak
istiyor. Şehid
olanlara ne
mutlu.

Öyle ya, yı-
ğın yığın in-
sanlar bu
dünyada ya-
şamayı kendi-
lerince gaye
bilerek, onu
elden çıkar-
mamak için,
çok zamanlar,
insanlığın al-
nını kararta-
cak kadar re-
zil yaşayışla-
ra ve vazife-
den kaçmak
zilletine kat-
lanır durur-
ken, pek mu-
azzez, pek
mukaddes bir
gaye uğruna
hayatlarını
ehemmiyetsiz
bir vasıta gibi
feda ediveren o
pak ruhlu, renen

EBEDİ MENSUPLARIMIZ

MUSTAFA OĞLU İSMAİL	1299	1337(1921)
OSMAN OĞLU AHMET	1302	1337(1921)
ŞÜKRÜ OĞLU SEYİT AHMET	1304	1337(1921)
AHMET OĞLU MUSTAFA	1303	1337(1921)
NUMAN OĞLU MEHMET	1302	1337(1921)
HACI AHMET OĞLU MUSTAFA	BELİRSİZ	1337(1921)
H.MEHMET OĞLU HALİL	BELİRSİZ	1336(1921)
NUH OĞLU CEMAL	1310	1337(1921)
EMİN OĞLU H.MEHMET	1289	1337(1921)
DERVİŞ OĞLU AHMET	1312	1337(1921)

RUHLARI ŞAD OLSUN.

1920 - 1921 öğretim yılında lise son sınıfta okumakta iken gönül-
lü olarak vatan müdafası için Sakarya Savaşına katılıp Kayseri Lise-
si'nden mezun olamadan şehit olan öğrencilerimizden bazıları...

BİR YIL BÖYLE GEÇTİ

16 MAYIS COŞKUSU...

19 MAYIS'ta Cumhurbaşkanımıza sunulmak üzere, Samsun'dan yola çıkarak gelen bayrağımızı, 16 Mayıs'ta her yıl olduğu gibi bu yıl da bir gece misafir ettik.

Başta Valimiz olmak üzere bayrağın gelişi beklenirken.

Bayrağımız, okulumuz adına müdürümüz tarafından teslim alınıp misafir edilmek üzere tarihi binaya götürülüyor.

Merasim sonrası Valimiz ve Garnizon komutanı okulumuz Şeref Defterini yazarken...

Pek Muhterem İtrî Beyi

Sizinle ilk nerede müşerref olduğumu hatırıma getiremiyorum ancak pek bahtiyar olduğum bu tanışıklıkta saadetimi bakan bir husus var ki kahrediyor beni. Ayrılık vaktinin geldiğini fısıldıyor birileri, yavaş yavaş siliniyor ümidimin renkleri.

Daha din yaşam kuruntuları topluyordum düşümeün kiraz bahçelerinde. Sizi anımsadım geçerken çınarlar içinde. Çınar azizliğindesiniz muhakkak ki gözümden, nem vardı sanki, dallarınız açılıyor gibiydi gövdenizin haline. Toprağın altında köklerinizin, üstünde gövdenizin kuruyup çürüdüğü hissi uyanıverdi içimde. İpsiz bir uçurtmanın hasreti vardı titreyen sesinizde Yıldızlar düşerken tek tek saç tellerinize, beklenmedik bir tanınmayanın gelmesinin hayali vardı gözlerinizde

Biliyorum bu ayrılık sızısı dolanıyor sizde de Bu müsterek duyguları paylaştığımız saatlerde, baldan tatlı yüreğinize sinen yeşilde tanışmıştık, renkler silsilesinde, Ve yemyeşil bir gölgede ebediyen kalacağız ayrılacak ta, birileri silse de renkleri, tahrar buluşacağız bir yeşilde

Mavi yeşiller ahıtacağız uzandığımız denizlere, birbirimize uzandıkça yorulacak maviler, duymayacağız gelse de sonsuz kumsallar, büyüklü olmayacak en gerçekçi dualar. Yokluğunuzda kırılır maneviyatımdaki öksüz duygular

Biliyor musunuz hakikatleri görmekten kaçınıyor zihnim. Serçeleri gördükçe serçe olup uçmak, çiçeklerle çiçek olmak, açmak, kokmak istiyorum

Uçamıyor, açamıyor, riizgârlara güceniyorum

Açınız zimdiden hazan gibi geçti. Su dolabı gibiyim kuruttuğunuz umutlarımın deresinde geldi geçti. Su dolabı gibiyim kuruttuğunuz umutlarımın deresinde mecaliz duran, ölümlü bulutları geçiyor başımdan Beyhude bir gayret var, gidemiyor ruhumdan Koşamıyorum artık yazattıklarınıza sinenizde, benliğimde can, dizimde derman kalmadı. Eriştim sandım, yetiştim sandım, can, dizimde derman kalmadı.

Eriştim sandım, yetiştim sandım, serap görmekten usandım

Çektim nemli gözlerimi artık yollarınızdan, fakir ümit kristallerim mi, yoksâ ince duygularım mı bu kırılan?

Bana olan merhametinizin azaldığını duyar gibiyim

Biçare Öyleyse bu mektup, ümitsizlik hançeriyle yaralanmış bir yüreğin son armağanıdır size

Görkem ÜSTÜNDAĞ Y.D. 3-A / 2

ANLARSIN

Sevmek haram olsun artık bana
Sen gül, gülünce sakın ağlama,
Bana bu aşkımdan en son hatıra
Ayrılık kalsın ömür boyunca.

Gün gelir sen de beni anlarsın,
Gün gelir sen de anılara dalarsın,
Çareler tükenir yalnız kalırsın,
Gönülden sevecek bir yar ararsın.

Artık bundan sonra hayaller benim,
Seninle yaşanmış anılar benim,
Haklısın bence de bu hayat senin
Sev, sevil gönülünce mutluluk senin...

HİKMET ÇAĞLIDABAKGİL

6-C 7422

HATIRLAR MISIN?

Yağmur yağdırmıştık kurak mevsimde
Boy boy ağaçlar yeşertmiştim içimde
O ne özlemlerdi ikimizin içinde;

HATIRLAR MISIN?

Sen bensiz oldun ama ben sensiz az mı ağladım
Az mı kaçtım gölgesinden ayrılığın
Tanrı'ya kaç kez avuç açtım

HATIRLAR MISIN?

Ve neden sonra sarardı yapraklar
Ve neden sonra bir bir kurudu dallar...

Şimdi her anımda arıyorum seni
Anılarımı yaşarken dolduruyorum defterimi
Elimde değil seni, seni hatırlıyorum
Bilmem ki sen de beni

HATIRLAR MISIN?

ÖZLEM YANAR 6-C 7696

GİTMEK SADAKAT, KALMAK İHANETTİR ARTIK..

Sevgili Mother Land,

Bu son geliş, son umut belki umutlara yeni bir diriliş. Beni ne bekliyor veya ne bekleyecek bilmiyorum. Hergün yeni bir başlangıç için geldiğim bu yerden, yeni bir başlangıçla ayrılıyorum. Umudlarım, kederlerim ve sevincim yığın, yenik.. Soluk benizli meltemler benim için metamde. Ama ben geride kalan hatıralar için mutluyum ve kederdeyim. Benim için çok şey vardı onca yıl boyunca... Güzel olan birkaç anı, geriye dönüp baktığımda bu bir 'y' harfi gülümseyeceğim güzel anlar oldu.

Bu ilk ayrılık olmayacak

Ne de ilk terkediş..

Aşlamayı öğrendiğim bu koridorları, bir geometri dersinde gözlerimizle elma aşırığımız arkadaşları hatırlarmıyım, hatırlamaz mıyım bilemiyorum..

Hepsi bilinenler ve bilinmeyenlerde yerini alacak. Belki bir mevsim sonunda, belki eylül ortasında, geçen yılları yenmiş birkaç fotoğrafta o günler anılacaktır annesi..

Bu ben olmasam da biri mutlaka olacak..

Annesi, hiç bitmeyecek gibi geliyordu. Hiç bitmez diyordum. Günler o kadar güzeldi ki..

Uzaktı, çok uzaktı..

Ve bir gün annesi değiştiğini söyleyecekler.. Giyim tarzım, konuşmam, gülüşüm, saçlarım.. Saçlarım istediğim şekilde olacak.. giyinişim..

Ama annesi, önceleri giymekten nefret ettiğim bu formayı bile bir daha giyemeyeceğimi bilmek, tuhafıma gidiyor.

Hani olmak gibi. Öleceğini bilen bir insanın korkuyla yaşaması gibi. Sanki okul bitince herşey bitecek..

Hiç bilmeden yaşanan sevdalar, ölümsüz olmayı henüz başaramayan güzel dostluklar vardı bir daha böylesi yaşanmaz dediğimiz. Sosyoloji yazılısı için kopyalar yazardık, hiçbir zaman soruları tutturamasak ta. Boş derslerde, okul bahçesinde gezme hastalığı zaman zaman bize de nüksetti. Yasak olduğunu bile bile o kapıdan geçmek aklımızdan hep geçti. Ve bunu gizli gizli yaptığımızda zevk verdi o yasak bize. Çünkü, yasaklar çiğnenmek için vardı.

Kendimize göre az bulunan çoklardandık. Çünkü hiç bir sınıfta yoktu hiyzen felsefecisi Kadir..

Sevgilerini ve saygılarını cömertçe dağıtan Ramazan..

'Dream Team'in as oyuncusu Serdar..

Ders dinlemeye hep mecbur olan Meyro ve Sultan..

Akşam izlediği maçın etkisinden kurtulamayıp golleri anlatmak için Aysecan ile Gülcan'ı esir alan Fatma..

Uykuyu, alışkanlıktan ziyade hastalık haline getirmiş Maviş..

Dersten başını kaldırmıca Haluk'a takılan Bora'da yok..

Yok..

Annesi, zaman çok çabuk geçmiş. Senin bana öğrettiğin gibi bu yerde, gidişler sadakat, kalışlar ihanet!..

Buralarda içimizden birşeyler, birileri kalacak.. Son bakışlar, o masum tebessümler, müdür Amcanın dersindeki heyecanla karışık korkular, sayacak taş bulamadığımız okul bahçesindeki ayak izlerimiz, yaşadığımız pişmanlıklar, sevinçlerimiz, sevinli trafik canavarımız Hasan, yağmur yağarken bir ingilizce yazılısı öncesi yârinin ellerine kara kına isteyen, Serpil, Sevil, Kamile, Hatice..

Hatta bir kompozisyon dersinde gördüğümüz, ağaca tırmanan kedi..

Buralarda içimizden birileri kalacak..

Birisi..

'Hissetmediği şekilde kimsenin, kimsenin bilmediği biçimde... 'sevilen bu taş bina kalacak..

Bir matematik dersinde yatım olmasada, bir dakikada zengin olmasam da bir sosyoloji dersinde psikososmatik nevroz geçirmesem de, atom fiziğinin saçlarına son verdiği bir fizikçi olmasamda dört yıl boyunca bu okul benden, ben bu okuldan birer parçaydık.. Ve öyle kalacağız..

...

Bugün son gün. Bitmenin sadakat, kalmanın ihanet olduğu bu yerden, sadakat zevkini çalıyorum. Gözlerimde, sevince boğulan gözyaşları var..

Annesi, dört yılın ardından sevinçli bir terkediş, buruk bir ayrılık var..

Çiçeğin gördüğü en güzel çocuk, çocuğun gördüğü en güzel çiçekti o çiçek..

...

Evet, artık 'ora' görebiliyorum. Belki ağır ağır çıkılan bu merdivenin sonunda, belki de ilk başındayım..

...

Evet annesi artık herkes yabancı..

Çiçeğin gördüğü en güzel çocuk, çocuğun gördüğü en güzel çiçekti o çiçek..

Emel YURDAGÜL 3-A

... ayrılık...

Ölüm Allah'ın emri, ayrılık olmasaydı...
(Anonim)

Bunu yapmamalıydın!...

Böyle habersiz, böyle hazırlıksız ve böyle acımasız gelmemeliydin, birden bire...

Hiçbir gelene mihnetimiz olmamıştı, her gelen kabulümüzdü; her sefa, her sıkıntı...

Ancak böyle gelmemeliydin...

Zamansız...

Böyle gelmemeliydin, genç ömrün ortasına, kalbe kör bir bıçak sokar gibi girmemeliydin...

Biliyorum, elbet bir gün, o hain kum saati ince kumlarını tane tane tüketerek bizi karşılaştıracaktı.

Ama böyle mi olmalıydı?!...

"Bir çiçeği eziyor gibi..." Kör karanlık dehlizlere atıyor gibi... Ya da zamanın ve hayatın bir kenarına, son kullanma tarihini doldurmuş bir nesneyi atıyor gibi... Hâlden anlamaz, gönülden bilmez, umursamazca ve haince...

Böyle mi olmalıydı!?

Biliyorum sana karşı çaresizim... Bütün çareleri yok ederek geldin zaten...

İsterdim ki; bu bir kabus olsun, birazdan uyanayım... İsterdim ki; bu bir kandırmaca olsun, aldanmış olayım, ama gerçek öyle olmasın... İsterdim ki...

Oysa... Hiç biri değil...

İşte o zaman isterdim ki; seni kör kuyulara atayım, sen yok ol... İşte o zaman isterdim ki; bir canı olayım, seni ben öldüreyim... Senin başkalarını öldürdüğün gibi, beni de öldürmeden önce, ve başkalarını da öldüremeden...

...

Sen, son büyük galibiyetinin sarhozluğu içindeyken, ben genç ömrümün en büyük yenilgisindeyim...

Sevinebilirsin!...

Söyle, söyle Allah aşkına; başın göğe mi erdi? Beni böyle nâşâr, böyle ümitsiz, böyle yalnız bırakınca...

Söyle, şimdi ne yaparım ben?

Kime koşarım her sabah, kime gülümserim? Kimin bir tatlı tebessümüyle hayat bulurum? Ve akşamları ve geceleri, yarını olduğu için nasıl sevebilirim?

Nasıl anlam bulur, zürde misra, yazıda kelime, resimde renk... Batan güneş, doğan ay?!... Koşuşturmacalar, sohbetler, demli-demsiz şaylar,

sigaramın dumanı?... Nasıl yaşanır güzellik, bunları aldıktan sonra benden?...

Atsız, pusatsız bir süvariğim şimdi... Rütbeleri sökülmüş bir asker eskisi... Ya da hiçbir şey... Bir divane...

Yalvarmam mı gerekiyordu sana?...

Asla...

Neyi, nasıl alırsan ve koparırsan kopar ama, bunu bekleme benden...

Bütün zulmüne, karalığına ve yakıp, yıkıp bıraktığın viranliğime rağmen asla...

Zira, ne kadar yakıp yıksan da, geçmiş günlerin parlak ışıltılarını, taş duvarlara kazınmış izlerini, beyinlerimize nakşedilmiş güzelliklerini silmeyeceksin...

Ve bir gün; yıkıntılar arasından, küllerimin içinden bir ses yükselip, yeniden ruhuma üfleyecek... Tarih son Phéniks'i görecektir...

Ve gidişimizden daha muhteşem, daha mağrur döneceğiz... Rüzgâr yelesi atlarımızla, omzumuzda sevginin en büyük rütbeleriyle...

Yüzümüzde; Yakub'un vuslat aydınlığı, yüz yılların acılarını yenmenin hazzı, gözlerimizde sevinç pınarlarının coşkusuyla...

Ve türküler söyleyeceğiz; hasret türkülerini; Drama'dan, Deliorman'dan, yanık ağıtları; Emirdağ'dan, Sivas'tan, Maraş'tan, ve sevda türkülerini; Harran'dan, Fırat'tan, Kerkük'ten... Döndüğümüzde, bir tarın ezgisinde, bir kaval sesinde kaybolacağız; Buhara'dan, Almatı'dan, Semerkant'tan, Yesi'den...

Katlanılmış acıların hatırasını bir zevke dönüştürüceğiz...

...

Ancak böyle gelmemeliydin...

Zamansız...

Böyle gelmemeliydin, genç ömrün ortasına, kalbe kör bir bıçak sokar gibi girmemeliydin...

Biliyorum, elbet bir gün, o hain kum saati ince kumlarını tane tane tüketerek bizi karşılaştıracaktı.

Oysa şimdi...

İsterdim ki; bir ölüm olsun öleyim...

İsterdim ki; son kurbanın ben olayım...

s. aydın

BİR YIL BÖYLE GEÇTİ

MERDİVEN ALTI ve BİLGİYE YOLCULUK...

Kayseri Lisesi, Microsoft Türkiye'nin Bilgiye Yolculuk kampanyası sonucu gönderdiği bilgisayarlar, donanımları, programları ve İnternet bağlantıları ile MERDİVEN ALTI'ndan dünyaya açıldı.

Teşekkürler Microsoft, HP, Netone...

Okul faaliyetlerimizin merkezi olan Merdiven Altı'nda dergimizin bir sayısı hazırlanırken...

Hep çalışacak değiliz ya... Bir beslenme saati... Bir yılın özeti: Çok yönlü, çok hareketli, çok sesli, çok sıcak... Yılın mekânı; MERDİVEN ALTI...

Küçük Kızın Ayak İzleri

Koskoca bir yüzyılın yaşanmışlığı, yaşlanmışlığı, hasreti, şefkati ve o can alıcı görkeminle "merhaba" Kayseri Lisesi.

İşte bu sözlerle ve ürkek adımlarıyla küçük bir kız girdi asırlık bedenine. Tam dört yıl önce.

Önce ürktü küçük kız. Kapıdan girer girmez değişti soluduğu hava; soğuk ve ürpertici bir hava vardı içeride. Yüksek tavanlı, büyük pencere, keşfedilmeye hazır, o kadar sesin içinde yalnız bir bina... Taşlar ne kadar eskidi? Hava başka solunacaktı tabii, bu taşlardan süzülüp içeri giriyordu. Karşıda bir Atatürk portresi ve bir avize. Merdivenler iki yandan gelip tek yerde birleşiyor. Nerden gelersen gel yol tek, yol bir...

İki merdiven kolunun ortasında bir oda, sol tarafta tuvalet, yan tarafında sınıflar dizili. Heride sağ tarafta kocaman bir öğretmenler odası. Tek tek herşeyi çözmeyi çalışıyordu küçük kız. Kendini o merdivenlerden inen bir prenses gibi düşündü. Uzun tuvaletini toplamaya çalışan ve merdivenin diğer yanından inen prensini takip eden. Başka bir dünyaydı orası. Okulun eski binası, ana binası.

Ve atlatılan bu zor tanışmadan sonra başladı küçük kızın dört yıllık lise hikâyesi...

Sınıfı o çift taraflı merdivenin sol yanındaydı. Sağ tarafta ise kardeş sınıfı vardı. Okulun yeni sınıfları açılan süper bölümün ilk iki sınıflarıydı. Hazırlık - A ve Hazırlık - B. Tüm gözler onlardaydı ve onlar birilerinin gözbebekleriydi.

Sınıfları bir ilkokulun ana sınıflarından farksızdı. İngilizce ödevlerini kocaman, renkli kartonlara yapıp duvarlara asarlardı. Yeni bir dil öğrenmenin hevesi vardı içlerinde, yeni yeni tanıyorlardı birbirlerini ve öğretmenlerini.

Şahin Bey'di İngilizce öğretmenleri; çok farklı, tuhaf bir adamdı. Önce rahatlığı öğrendiler ondan, söyleyeceklerinin doğruluğundan emin olmadan da söz almayı, bir de İngilizceyi...

Şerife Hanım, Türk filmlerinin klasik edebiyatçılarına benziyordu. Disiplinli, düzgün konuşan ve çokça eleştiren. Önceleri soğuk gelen tavırları daha sonraları anne şefkatiyle kendini hissettirmeye başladı.

Ruhittin Bey; kardeş sınıfın İngilizce öğretmeniydi. Kısa bir süre Hazırlık-B'nin gramer derslerine girdi. Ondaki korkarlardı biraz, sert bir yapısı vardı. Tüm "r" harflerini yutturacağını söyler, fazlaca bağırarak konuşurdu.

Kardeş sınıf Hazırlık - A ile ilişkileri ortaokuldan birbirlerini tanıyan birkaç kişinin diyalogundan ibaretti. Hocalarını ve teyplerini birbirlerinden kıskanmak ve münaraza sonraları tekrar tartışmak en iyi yaptıkları işlerdi.

Mutluydu küçük kız, o sınıf, öğretmenleri, arkadaşları ve o kocaman bina sarmıştı onları. Yanında oturan

kızın adı Ülkü'yüdü. Ülkü; saf, temiz bir kızdı. Bir de Sevil - Serpil çiftiyle arası iyiydi. Başkan Sevil sevimli bir kızdı. Serpil biraz hazır cevap, huysuz ama bir o kadar da sevecendi.

Erkeklerin çoğuyla kavgalıydı küçük kız. İlk kavgasını Orhan Veli'yle etmişti. Cuma ile Süleyman ise Ülkü'yle üç yıllık bir tartışma ortamının tohumlarını ilk aylarda atmışlardı.

Sınıfın sol köşesinde o yüksek pencerelerin altında bir kalorifer vardı. Boş derslerin tek sığınağı, okulda kendilerine edindikleri ilk mekân o kaloriferin üzeriydi. Çıkardıkları ilk İngilizce gazeteyi oradan izlemiş, nasıl görüldüğüne bakmışlardı. Her zaman Hazırlık - A'nın gazetesinden güzel olmalıydı. "Voice of Prep B" gazetesinin ismiydi.

O çok sevdikleri merdivenlerden sık sık inip çıkarlardı. Yukarıda Müdür Bey'in odası ve birçok sınıf vardı. Hepsini tek tek, yine yine gezerlerdi. Güle oynaya inerken Mesude ve Hatice'yle düştükleri günü hiç unutmadı...

Mesude ve Hatice yol arkadaşlarıydı. (Şimdilik)... İkisi de iyi kızlardı. Mesude güzel şiir okurdu.

Güzel geçiyordu günler, okulda tuhaf tuhaf bakan büyük sınıflar dışında...

.....
Çarçabuk geçti güzel günler ve bitti. Kocaman dolu dolu bir yıldır...

.....
Okulun üç binası vardı. Ana bina, yeni bina, pansiyon binası.

Şansız başladılar birinci sınıfa, o çok sevdikleri binada değildi sınıfları. Adları değişmiş YBD 1-A ve YBD 1-B olmuştu. Pansiyon binasındaydı yeni sınıflarının bulunduğu yer. Formaları da değişmişti. Aslında değiştirmeyi çok istediler ama yeni formalarını hiç beğenmediler. Siyah-beyaz pütü kareli etek yelekleri vardı.

Binalarının alt katı yemek salonuydu ve yukarıda pansiyon öğrencilerinin odaları vardı. Eski binanın tersine bu bina çok küçük ve basıktı.

İlk katta koridorun sağ tarafında bu sefer yanyanaydı iki sınıf. Karşıda müdür yardımcılarının odası vardı. İsmail Bey; geçen yıl birkaç kez gördükleri ama kim olduğunu bilmedikleri.

Evet yavaş yavaş büyüyordu küçük kız, herkesle beraber, arkadaşlarıyla beraber...

Sınıfın orta sırasında önden 2. sırada yine Ülkü'yle oturuyordu. Dolu dolu ve rahat bir yıldan sonra kuyuya düşmüş gibi başladılar yeni yıla. Yeni yeni dersler, yeni yeni öğretmenler...

Fizik derslerine Müdür Bey geliyordu. Adını bile bilmedikleri bu ders önceleri çok zor geldi. Her ders diğerinin tekrarından farksızdı. Aynı sözler, aynı tavırlar. Kimse birşey anlamaz sadece dinlerdi. Asker bavulunu

tanıdılar ve boş saksıların ne işe yaradıklarını... Ama zorlanıyordu beyinleri, düşünmeyi, çare aramayı ve başarmanın biliyorlardı zor da olsa...

Matematik derslerine İdris Bey geliyordu. Beyaz önlüğüyle ilgisini çekmişti küçük kızın. Sık sık gözlerini kıvılcım bulamıyorum derdi.

Kimya dersleri Sibel Hanım'ın güzel ellerindeydi. Sibel Hoca'yı uzaktan tanıyorlardı öğrencileri ile arası iyi görünüyordu. Gayretli ve bazen sinirli bir öğretmen olduğunu biliyorlardı. Dersleri çok dolu ve seviyeli geçirdi. Gerçekten öğrenir, bunu bilir ve mutlu olurlardı.

Edebiyat öğretmenleri Süleyman Bey'di. Onu da münarazalardan ve tiyatrodan tanıyorlardı. Bir de hazırlık sınıfında duydukları azardan "Sizleri gözbebeğimiz gibi seviyoruz diye..." şeklinde başlayan ve "oturun bakalım." diye biten.

Hepsi "hanım kız" ya da "genç adamdı." Hazırlık sınıfında adını bildikleri ve öylece göz atırları Kayseri Lisesi Dergisi artık daha önemli ve gereklidi.

Biyoloji dersleri Akay Bey'le başlayıp, Nilgün Hanım'la devam etti. İşte Nilgün Hanım'la biyoloji serüvenleri YBD 1-A ve YBD 1-B'de başladı. O zamanda kulak, göz, burun ne varsa hepsinin şeklini ezberlerlerdi.

Tarih derslerine İsmail Bey gelirdi. İlk iki ayda tüm kitabı bitirip sonra öğrenmeye başladılar. Çok hızlı ve disiplinli bir öğretmendi. Hepsini baba sevgisi ile kucaklardı.

Hemen hemen tüm derslerine giren öğretmenler aynıydı. 1-A ve 1-B'nin ortaklıkları arttıkça daha çok birlikte oluyor, ortak dert ve sevinçleri ile daha da kaynaşıyorlardı.

Teneffüslerde fırsat buldukça ana binaya giderdi küçük kız, maalesef kaloriferin üzerine oturmadan geri dönmek zorunda kalırlardı.

Tam bir geçiş yılıydı birinci sınıf, sıkıntılı geçti. Ne tanıştılar ne tanışamadılar öğretmenleri ile ne kaldı, ne kalması gerekiyordu derslerden onu da pek bilemediler.

Birçoğunun belki hayatlarında ilk kez aldığı kötü notlar üzüyordu hepsini...

.....
İşte 2. sınıf YBD 2-A, YBD 2-B Sayısalcılar, Sözelciler. Herkes alanını seçmiş, yerini bulmuştu ya da öyle olduğunu düşünüyordu.

Yine mekân değiştirdiler. Sanki herkes onların okulun her yanında iz bırakması için uğraşıyordu. Bu sefer kendi içinde iki yıllık bir maziye yeni binada başladılar. Yeni binanın giriş kapısından sonra sağdaki koridor kapısıyla bizlere açılan küçücük bir dünyaydı orası. Sadece iki sınıf, rehberlik odası ve bir de kızlar tuvaletinden ibaretti. Sık sık tuvalete girip çıkan kızlar ve Osman Bey'den başka yoklayanları olmazdı.

Sınıflar karışmıştı, kaynaşmakta çok zorluk çekmeler de ayrılıklar üzdü hepsini. En sonunda kapılarını açıp küçük koridorda tek sınıf olmakta buldular çareyi. (5. dk. olsa da...)

Küçük kız hâlâ büyüyordu, herkesle beraber, arkadaşları ile beraber. Ülkü'den ayrılmıştı. Filiz'le birlikte oturuyordu. Filiz tatlı ve düşünceli bir kızdı. Bu arada Hatice ve Mesude ile birlikteliği gelişerek devam ediyordu. Artık herkes birbirini daha iyi tanıyor, tüm birliktelikler güzelleşiyordu. Bu yılın başında iki civciv katıldı aralarına! Oral YBD 2-A'nın, Pelin YBD 2-B'nin üyesi oldu. Kısa sürede hep varlanmış gibi kaynaştılar herkesle. Teneffüsleri oğlanların bozuk parayı top, koridoru saha niyetine kullandıkları futbol maçlarını izlemekle, kızlar tuvaletine kaçan topları çıkarmakla geçirirlerdi.

O yıl müdür yardımcıları Süleyman Bey'di ve farklı bir binadaydı.

Fizik dersleri yine Müdür Bey'indi. Hâlâ aynıydı. Çekinirlerdi Müdür Bey'den. Hep soğuk, hep kızgın bir hâl vardı üzerinde. Aslında öyle olmadığını onlar bilemezdi...

Tahtaya yazılıp çizilenleri anlamaya çalışıyorlardı. Bu arada Güzel Sanatlar okumaya aday olanlar başladı. Zaman zaman angutlaşıp Müdür Bey'e "Vay benim çaldıklarım, vay benim emeklerim..." dedirtilirdi.

Yeni kimya öğretmenleri Ahmet Bey'di. Tosbağa kelimesi ağzından düşmezdi. O yıl geometri derslerinde Talip Bey'le tanıştılar çok nazik ve kaliteli tavırlarıyla gönüllerinde kısa sürede taht kuran Talip Bey, 3-B'nin de matematik öğretmeni idi. Zaman zaman bulgur hediği gibi kaynamamaları söylenirdi, bazen yaramazın alt kümeleri olurlardı.

Edebiyat öğretmenleri Süleyman Bey'di. "Günaydın gençler" diyerek başlardı derse. Nasılsınız? ile devam edip tüm boyları gördükten sonra selamlaşma faslı ile bitirdi. Derslerde kimsenin söyleyecek birşeyleri olmazdı. (Sözel sınıftan defter alanlar dışında...). Şiir tutkunuydu Süleyman Bey. Öğrencilerine edebiyat zevki aşılacak tek hevesiydi. Ara sıra birileri tarafından takdir edilirdi. Susmaya ve takdir edilmeye alışmışken Süleyman Hoca'larının askerlik meselesi gündeme geldi. Bu mesele beyinlerini oldukça karıştırdı. Yeni bir hoca ve dersler herkesi tedirgin etti. Ve kısa bir süre sonra Süleyman Hoca askere gitti...

Edebiyat derslerine Fatma Hanım'la devam ettiler. Fatma Hanım; yürüyüşünden tutun üslûbuna kadar sert bir insandı. Farklı bir tarzı vardı ama dersleri zevkli geçti.

Ve o yıl Din Kültürü derslerinde Fevzi Bey'le birlikteydiler. Aslında Fevzi Bey'i tanıyorlardı. Kimisi çok sıcak ve sevecen bir insan olduğunu savunurken, kimileri sert ve sinirli bir insan olduğunda diretiyordu. Isınmak kolay olmasa da geçen derslerden sonra katı görünen insanların arkasındaki yufka yürek kendini fazla saklamadı. Fevzi Hocaları onlara göre de iyi bir edebiyatçıydı ve güzel şiir okuyordu. Din dersleri de çok zevkli geçirdi. Hocaları güzel sesini öğrencilerinden hiç esirgemezdi.

2. Dönem;
Yeni müdür yardımcıları Fazilet Ana, yeni mate-

.....
İşte 2. sınıf YBD 2-A, YBD 2-B Sayısalcılar, Sözelciler. Herkes alanını seçmiş, yerini bulmuştu ya da öyle olduğunu düşünüyordu.

Yine mekân değiştirdiler. Sanki herkes onların okulun her yanında iz bırakması için uğraşıyordu. Bu sefer kendi içinde iki yıllık bir maziye yeni binada başladılar. Yeni binanın giriş kapısından sonra sağdaki koridor kapısıyla bizlere açılan küçücük bir dünyaydı orası. Sadece iki sınıf, rehberlik odası ve bir de kızlar tuvaletinden ibaretti. Sık sık tuvalete girip çıkan kızlar ve Osman Bey'den başka yoklayanları olmazdı.

Sınıflar karışmıştı, kaynaşmakta çok zorluk çekmeler de ayrılıklar üzdü hepsini. En sonunda kapılarını açıp küçük koridorda tek sınıf olmakta buldular çareyi. (5. dk. olsa da...)

matikçileri Mehmet Erol'du. Cana yakın, kolay yaklaşılr bir adamdı Mehmet Bey. Fazlaca açık sözlüydü. Bir anda tüm erkeklerin favorisi oldu. Derslerde verim yüksekti.

2. Dönem; ayrıca YBD 2-A ve YBD 2-B için güzel bir sosyal etkinlik gerçekleşti. Arkadaşları Harun'un yazdığı "Türkümüz" adlı oyunda sadece iki sınıfın öğrencileri rol aldı ve bu oyun çok ses getirdi.

Yine zorlukları, sıkıntıları, sevinçleri ve dostluklarıyla koskoca bir yılı daha geride bıraktılar...

Ve 3. yıl, son yıl.

YBD 3-A, YBD 3-B. Okulun ilk Süper Lise mezunları olacaklardı. Okulun misafirleri, ablaları, abileri...

Kocaman iki sınav vardı önlerinde, sıkıntısı çoktan çökmüştü üzerlerine. Çoğunda ne yapacağını bilmez bir hâl vardı. Bazısı kâh bilinçli, kâh bilinçsiz yolunda ilerliyordu.

Yerleri aynıydı. Hâlâ yeni binadaydılar. Yalnız 3-B büyük koridorun öbür tarafına taşındı. Böylece tek sınıflık mekân büyütülmüş oldu. Futbol maçlarının yerini hep birlikte oynanan kalorifer kapmaca aldı. Derse girip çıkan hocalar ve Seyit Bey'in düdüğü dışında oyunlarını bozan kimsecikler yoktu.

Yeni müdür yardımcıları Hayrettin Cengiz. Heyecanlı, sevecen ve konuşurken mesleğinin tüm ayrıntılarını sergileyen şeker bir insandı. 3-B'nin de Edebî Metinler dersine girerdi.

Fizik dersi ve Müdür Bey alışkanlıktı onlar için. Herşey hâlâ aynıydı, ama sıkıntı da vermiyordu. Müdür Bey artık bazı soruları sınıfta "dâhi" aracasına soruyor, sınıftan yine çıt çıkmıyordu.

Edebiyat derslerine dönen Süleyman Aydın, takdirlerinin yanına bir zaman çizgisi ve bir çok çöp adam ekleyerek derslerine devam etti. Yine kimsenin söyleyecek pek birşeyi olmazdı. 3-A; 3-B'nin defterleriyle de yetinmez olmuş, teneffüslerde derslerin özetleri alınmaya başlamıştı.

Ana binaya olan hasretlerini aradaki yeni mekanlarıyla dindirmeye çalıştılar. Küçük kız ve arkadaşlarının sık sık inip çıktığı iki taraflı merdivenin ortasındaki oda. Genelde müdür yardımcılara odalık yapmıştı fakat son yıl derginin hazırlık çalışmaları için hazırlandı.

"Merdivan Altı" dediler adına, az girip çıkmadılar...

Kimya dersleri vuslatı yaşadı ve bir yıllık hasretten sonra Sibel Hoca'nın ellerine kaldı. Son sene Ramazan sık sık dışarı alındı.

Talip Hoca hâlâ onlarlaydı. Hepsinin gözleri sağlamdı ve geometri öğreniyorlardı.

Kadirsiz bir sosyoloji dersi düşünülemezdi. Tüm sosyologlara meydan okuyan Kadir, tuhaf soruları ile herkesi şaşırtırdı. Serap Hanım'la geçen sosyoloji derslerinden; Serap Hanım'ın sözel puanı, eşinin görev yeri,

susun nidası ve Sıtkı'nın müthiş gülüşü kaldı.

Biyoloji serüvenleri hızla devam etti. Ramazan 2. sınıfta laboratuvarında dişî olduğunu düşündüğü iskeletle yaptığı dansı unutamamış olacak ki hep laboratuvara gitmek isterdi. Mustafa'nın her konu sonundaki "bu neydi?" soruları ve Görkem'in "ben mi hocam?" soruları cevapsız kaldı.

İngilizce Hocaları Makbule Hanım, iyi İngilizcesi ve rahatlığı ile hemen sempatilerini kazanmıştı. Sınıfta yapılan tüm esprilerin hakkını vererek gülerdi. İyi bir dil sınıfı dilekleri sonunda dualara dönüştü.

YBD 3-B, Güngör Bey'le geçirdikleri zor ve bol İngilizce'li dönemden sonra yeni hocaları ile rahata kavuştu.

Her iki sınıfta da resim derslerine her hafta yeni bir konuyla başlama hevesinde alan Mediha Hanım, hiçbir konuya başlayamadı.

Hepsinde üniversite sıkıntısı ve heyecanı vardı. Boş derslerde test çözmek ve olan dersleri dışındaki derslerden kaçıp ders çalışmak en çok gayret gösterdikleri şeydi. Ve hazırlıklı, hazırlıksız, umutlu umutsuz hepsi girdi ÖSS sınavına. Aylardır sıkıntısını yaşadıkları sınavı geçirip, yuvaya döndüler.

Kimileri emeğinin karşılığını alamadığını düşündü, kimisi daha iyi olması gerektiğini, elindekilerle yetinene rahat olanlardı.

Sonuçta genel olarak istenilen başarıya kavuşuldu.

Şimdi önlerinde asıl sınav, ikinci sınav var. Hayatlarının dönüm noktası olarak gördükleri bu sınav hepsinin tek hedefi. Ara sıra umudunu yitirenler var, kimbilir belki diyenler, tabi olacak diyenler ve susanlar...

En sonunda kardeş olmuştu iki sınıf. Herkes geçmiş üç yılın samimiyeti, inancı ve güven duygusuyla sarılmıştı birbirine. Onca zaman belki temeli atılmış dostluklar dolu dolu yaşandı.

Sınıflarda herkes kendi yerini buldu ve kendi kimliği ile sevildi.

Yardımlarına koştular birbirlerinin, sevdiler, sevildiler...

Ve geçti, geçti... Güzel günler, acı günler, dolu günler, birlikte günler. Büyümüştü küçük kız herkesle beraber, dostlarıyla beraber...

Ve bitti hikâyesi...

...

Tüm bu güzelliklerin hatırasını beyinde ve yüreğinde saklayan bir genç kız çıkıyor şimdi büyük kapıdan. Asırlık bedeninde küçük ve ürkek adımlarını bırakarak ve sana daha nice uzun uzun yıllar dileyerek...

Çıkıp gidiyor genç kız;

Senden biraz yaşanmışlık, biraz yaşlanmışlık, biraz şefkat, biraz hasret ve biraz da görkem alarak, bu sefer ağır ağır ve emin adımlarla...

Koskoca bir yüzyılın yaşanmışlığı, yaşlanmışlığı, şefkati, hasreti ve o can alıcı görkemine "ELVEDA" KAYSERİ LİSESİ.

Kamile AYGÜN 3-A / 75

BİR YIL BÖYLE GEÇTİ

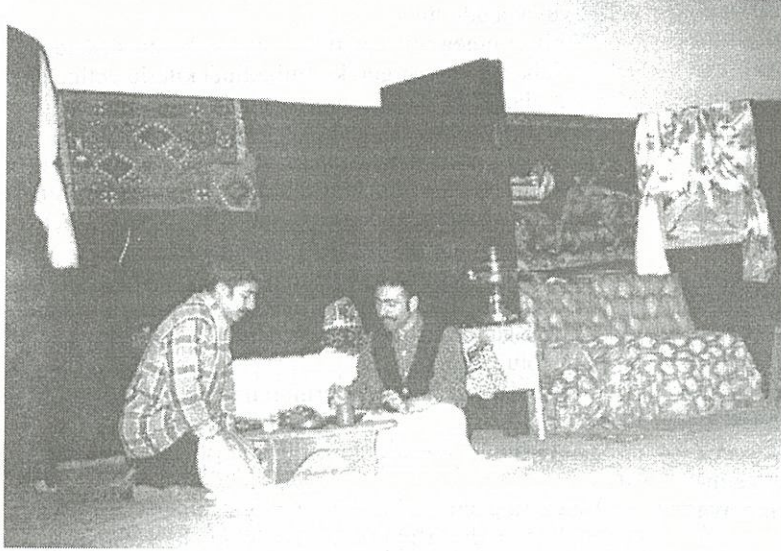
ÇATALLI KÖY SAHNELENDİ

Okulumuzda tiyatro çalışmaları, bu yıl da devam etti...

Kültür Edebiyat ve Temsil Kolu Rehber Öğretmenlerinden Nursun ALKAN ve Süleyman AYDIN'ın çalıştırdığı genç tiyatrocularımız Ali YÖRÜK'ün "ÇATALLI KÖY" adlı eserini sahneye koydular.

Çatallı Köy, dokuz kez öğrencilerimize bir kez de valilerimize sahnelendi...

Tiyatroda görev alan öğrencilerimiz:

Cihan PINAR
Hörmet SÖYLEMEZ
Elife DEVECİ
Mustafa ALDAŞ
Murat YÜCEKAYA
Mehmet ÖZTÜRK
L. Yavuz YAŞAR
Cengiz İNAT
Fatih KÜRTÜNCÜ
Emrah NAZLIKOÇ
Canan BARAK
Pınar BAYRAK,
Emre İLHAN

Bora BOĞAZKÖY
Selin MEMİŞ

Fotoğraflarda; oyundan iki sahne ve bir oyun sonrası oyuncularımızdan bazıları...

Dr. Kadir ÖZDAMARLAR

KAYSERİLİ İKİ ALFABE YAZARI

Osmanlı devleti zorla da olsa artık Avrupa gerçeğini 19. asrın başlarında kabul etmişti. Birçok kurumda kurumlarda ve şekilde değişiklikler yaparak, gelişen ve geliştikçe sanayi hayatına giren Avrupa medeniyetini, yakalamaya çalışmaktaydı.

Önce kendini sorgulamakla işe başlamış, aydın hükümdar 3. Sultan Selim birçok inandığı kişilerden devletin durumu ve yapılması gereken işler hakkında raporlar almıştı. Tarih göstermiştir ki hiçbir düzen kendi pastanısı kolay kolay başkasına vermeye niyet etmemiş; hatta düzene karşı çıkanları yok etmiştir. 3. Sultan Selim de bu reformist düşüncelerinden dolayı önce hükümdarlığı elinden alınmış ve sonrada öldürülmüştür.

Özellikle Tanzimatla beraber, batılı edebiyatımızda dil konusu önem kazanmıştı. Agah Sırrı Levent'in tesbitiyle "...İmlâsı, alfabeti, sözlüğü, grameri ve terimleri ile Osmanlıca'nın medenî bir dil olmak bakımından yetmezliği idi. Bütün kalem sahipleri, aralarındaki düşünce ayrılığı ne olursa olsun, bu noktada birleşmişti..."

Bazı Tanzimat dönemi aydınları alfabe konusunu gündeme getirdiler. Arap alfabesinin yetmezliğini belirtmeye başladılar.

Uzun yıllar, Türk çocuklarının ellerinde, okuma öğrenmek için "Elifba Risalesi" vardı. Bu risale ise arapça için düzenlenmişti. Görenekten ve Hz.'Alî'ye atfedilmesinden aldığı hızla, uzun zaman varlığını devam ettirmiştir.

İşte ciddi bir alfabe ihtiyacının kendini gösterdiği Tanzimat döneminde, ilk defa Amerika'ya giden Türk'ün bir Kayseri'li olması gibi, bilinen ilk alfabe yazarımız da yine, tabib-kaymakam Kayseri'li M. Rüştü'dür ve eseri de Nuhbetü'l-Etfâl (= Çocuklara Armağan)'dır. Bu eser Necib Efendi'nin "litoğrafya" tezgahında 1857 (Hz. 1274) yılında basılmıştır.

Yazarımız ve eseri hakkında ilk bilgileri dönemin Milli Eğitim Müdürü Ziya Gürel'in bir tanıtma yazısından öğreniyoruz. [Bkz. Ziya Gürel, "Tabib Kaymakam Kayseri'li M. Rüştü", Erciyes Dergisi, 3 (28), 5/1944, 2-3]

Yazarın değerlendirmesinden anlıyoruz ki; eser zamanın padişahı Abdulmecit'e arz edilmiş ve eserin basılması ve yayın hakkının hazırlayıcısına ait olması hakkında ferman da alınmıştır.

Amacı Türkçe ibareleri okutmaktır. Aslında Türk dili üzerinde ciddi olarak durulması 1850'lere rastlar. 1850'de açılan Darü'l Fünûn'da okutulacak dersler ile ilgili kitap hazırlamak amacı ile kurulan Encümeni Daniş (= Danişma Kurulu) üyelerinden Cevdet Paşa'nın hazırladığı Kavaid-i Osmaniye bu kurulun ilk ve devrinin çok önemli kitabıdır.

Dilimizin esaslarını ve kurallarını tesbite çalışan bu eser, M. Rüştü'ye ilham verir. Yine aynı yazıdan

anlıyoruz ki, M. Rüştü kitabının başına yazdığı önsözde, bu eserin kıymetini bildiğini söylemekte ve "Kabiliyetli, okula devam eden çocukların öğrenimlerine yol göstermek amacıyla bir yeni yol tutmak" arzusunu belirtmektedir.

M. Rüştü yaptığı yeniliğin şuurlu idi: Arapça'ya göre alfabe yerine, Türkçe'ye göre alfabe ihtiyacını iyi sezmişti. Nuhbetü'l-Etfal ve Kavaid-i Osmaniye adlı eserlerde millî dile değer verme işi pratik kazanmıştır.

Aslında bir yerde "Türk diyarında hakim olan Arapça'ya göre, Arapça "elifba cüzünü baltalamak" olan bu faaliyet bazı kişilerce hoş karşılanmayabilirdi. Ama devrin ileri gelenlerinin ve hatta Eşref gibi beğenisi zor bir şairin dahi eserin başına takriz yazdıkları düşünülürse; hazırlanan alfabenin çok olumlu karşılandığı düşünülebilir.

Şair Eşref bu alfabe'yi şöyle övüyor :

Mürûr u ezmineyle vadi-i nisyânda kalmıştı
Dür u irfânî hep seyli havadis eyleyüp pamâl
Elifba-ı köhen nakis idi hakkakı bu nuhbe
Zemini nevdîr envâ-ı hurûfu eyledi ikmâl
Devrin uleması ve şöhretli ismi Cevdet Paşa da
eserin, okumayı kolaylaştırıcı yeni bir usûl getirmiş
olmasını, öğmüştür.

Bu eserden sonra birçok elifbalar yazıldı. Ancak Rüştü'nün çocukları başlıbaşına bir değer olarak görmesi O'nun ileri görüşlülüğünün ayrı bir eseridir.

Geçmiş zaman olur ki hayali cihan değer...

Yazdığı ALFABE ile yıllarca Türk çocuklarına okuma-yazmayı öğreten Ahmet Hilmi Güçlü görülüyor. Bazı öğretmenler gibi Ahmet Hilmi Güçlü'de dışarıdan ücretli olarak Kayseri Lisesi orta kısmında öğretmenlik yapmıştır.

Resimde soldan sağa (OTURANLAR) : 1) Ahmet Hilmi Güçlü, 2) Şevket Bay (Kayseri ilköğretim Müfettişi), 3) Fahrettin Nakipoğlu (Etîler İLKokulu Müdürü)

Soldan Sağa Ayaktakiler : 4) Kazım Özdoğan (Öğretmen), 5) Ahmet Bicaker (İncesu Şeyh Şaban Köyü İlköğretim Müdürü)

Bu fotoğraf Yusuf ÖZMERDİVENLİ tarafından hazırlanan KAYSERİ LİSESİ 100. YIL ŞEREF BELGESELL'nden alınmıştır.

Şahsen ben bu eseri sınırlı imkânlarla rağmen çok aradım fakat bulamadım. Ne var ki M. Rüştü hakkında da bilgi edinemedim. Nedim Gürel de bu konuda bilgi vermiyor veya veremedi bilemiyorum. Demek ki bu konu öğretim tarihimiz açısından boş kalmaktadır. Dileriz bir erbabı çıkar bu boşluğu doldurur. Böylece Kayserili bir reformistimizi ertaflıca tanımış oluruz.

Tabib Kaymakam M. Rüştü'den aşağı yukarı 70 yıl sonra yine Türkiye Cumhuriyetinde ilk ve zevkli bir alfabe yazan da yine bir Kayseri'lidir: Ahmet Hilmi Güçlü.

Öğretmenliği, idareciliği yanında Kayseri gazete ve dergilerinde önemli yazıları ve incelemeleri de bulunan Ahmet Hilmi Güçlü 1899 yılında doğmuştur.

Merhûm hakkında ilk incelemelerimi 1985 yılında yapmış, hazırlayıp bastırıldığı ve başıma hazır getirdiği alfabeleri öğretmen kızı tarafından istifademize sunulmuştu. Büyük dostu, Kayseri basınımıza uzun yıllar hizmet eden ve birçok gazeteci yetiştiren Mahmut Sabah'ın hocanın ölümü üzerine yazdığı yazılarında elde etmiş ve mütevazı bir yazı hazırlıyarak "Öğretmenler Günü Armağanı, 24 Kasım 1985, Kayseri s. 54-55'te yayınlamıştım.

Ayrıca yine ahde vefa göstererek, Melikgazi ilçe Milli Eğitim kanalıyla ve teklifimizle "Ahmet Hilmi Güçlü-İlkokullar Arası Bilgi Yarışması'nı 1990 yılında gerçekleştirmiştir.

A. Hilmi'nin en büyük arzusu mühendis olmaktı. Fakat talih O'nu İstanbul Öğretmen Okulu'ndan 1918 yılında mezun olduktan sonra öğretmenliğe itti.

Kayseri'de kırk yılın üzerinde ilk görev yeri "Darü'l-Edeb" okulundan son görev yeri Bozatlıpaşa ilkokulunda, öğretmen, müfettiş ve başöğretmen görevlerinde bulundu.

Nüktedan ve hoş sohbetliği yanında çalışkan bir kişiliği vardır. Nüzhet Sabit ve o dönemin önemli şahsiyetlerinden İbrahim Alaaddin Gövsa ile dil ve alfabe üzerine tartışmaları meşhurdur. İşte bu tartışmalar sırasında, yine Kayseri basınımızın önemli ismi İhsan Sungu'nun da teşvikleriyle ilk alfabe çalışmalarına başladı. 1927 yılında Arap harfleriyle "Süslü Alfabe" adıyla anılan ve okullarımızda onbeş yıl okutulan ilk alfabetesini bastırdı.

Bu alfabe hocaya güç verdi. Dilbilgisi çalışmalarına da yöneldi. 1932 yılında "Tekkikli ve Temrinli Türkçe İlk Gramer" adlı eserini muallim Lâtif ile birlikte bastırdı.

Fakat hocanın gönlü mükemmel bir alfabe yazmaktı. Çalışmalarını bu yönde hızlandırdı.

Ramiz Gökçe'nin resimlediği ve okullarımızda yirmi sekiz yıl okutulan "Alfabe'yi 1944 yılında bastırdı. Yirmi milyonun üzerindedir bu eser. 1956, 1968 yıllarında da baskıları yapıldı. En şöhretli alfabeti bu alfabe

idi. Bu alfabaya, yıllar sonra ülkemiz anarşiye düştüğünde "öğrencilerimizi çalışmaya değil, tembelliğe alıştırtıyor" suçlaması yapılmıştı. Bu suçlamayı derin bir üzüntüyle okur ve gözyaşları içerisinde bu milliyetçi hocamız Ahmet Hilmi Güçlü etrafındakilere:

– Yahû! Allah lillâh aşkına söyleyiniz. Çocuk en çok neye ihtiyaç duyar? Sevgi, şevkat ve huzura. Ben alfabemdeki "Ali yat yat uyu! cümlesini bu maksatla yazdım. Niçin, alfabemdeki diğer güzellikleri görmezlikten geliyorlar, der ve üzüntülerini belirtir.

Alfabe yazmada ustalaşan Güçlü'nün bir de tarihsiz Halk Ordu Alfabeti adında bir alfabeti vardır.

Son alfabe çalışması Murat Özgün ile birlikte 1963 yılında bastırdıkları "Tetişkinler Alfabeti, Öğretim Klavuzu, İstanbul 1963." adlı eseridir.

Bu çalışkan, Cumhuriyetin seciyeli muhafızı ve "meslekte 40 Yıl Jübilesi" yapılan değerli hocamızın, bir Kayseri'li olarak Türk maarifindeki hizmeti büyüktür. Çalışmayı bir namus borcu bilen, böyle düşünen dimağlara kadar ihtiyacımız vardı.

Nesiller ecdadını tanıdıkça daha büyük işler yapmak için kendinde kuvvet bulacaktır" diyen ulu Atatürk ne kadar haklıdır.

AYRILIK

İşte ayrılıyorum senden,
Hep seni düşüneneğim, ne olur inan!
Dört ay, kırk yıl kadar sürecek
Uyurken rüyalarımı süsleyecek,
Gülerken gülümseyişini görecekim aynalarda
Ağlarken gözyaşım olacaksın

Bulutlardan alacağım haberini
Bazen yağmur olacak
Saçlarımdan akacaksın
Sofrada gözlerin gelecek aklıma
Siyah mı siyah
Kara üzümler arasından bakacaksın
Ah sev gilim ah!

"Elbet bir gün buluşacağız
Bu böyle yarım kalmayacak."
Aydınlatacaksın hayatımı,
Güneşim olacaksın
Sonunda sev gilim,
Eşim olacaksın.!

İsmail ASLANTAŞ - Coğrafya Öğrt.

BİR YIL BÖYLE GEÇTİ

ŞİRDEKİ BAŞARIMIZ

Okulumuz; "Battalgazi Eğitim Kurumları 3. Geleneksel Şiir Okuma Yarışması"nda, Harun AYDIN, İl üçüncüsü Ülkü KARAKOÇ da il altıncısı oldu.

Kayseri Lisesi, 3. Geleneksel Faruk Nafiz ÇAMLİBEL Şiir Okuma Yarışması yapıldı.

İl derecesi almış olan Ülkü KARAKOÇ yarışma programını sunuyor...

Jüri üyelerimiz (soldan sağa): Meral Güneş (Edeb. Öğrt.), Fevzi Ay (Başmuavin) Hayrettin Cengiz (Edeb. Öğrt. Md. Yrd.) Rifat KEL (6-B), Harun Aydın (3-B) Sonuçlar değerlendirilirken...

Müdürümüz Gençosman MART birinci seçilen Hilal ÇALIŞKAN'ın ödülünü verirken.

Dereceye giren öğrencilerimiz ve jüri üyelerimiz toplu halde.

ÇOK UZAKLARDA... ÇOK UZAKLARDA...

Ve ve sonra...
Araba Kayseri Lisesi'nin önünden geçi-
yormuş.

Bir ses! "Aaa!. Anne bak senin Lisen Kay-
seri Lisesi..."

Gerçekten her zaman öğrencisi olmaktan
gurur duyduğum Kayseri Lisesi'nin önünden
geçiyorduk. O şerefinden, o asilliğinden hiç-
birşey kaybetmemiş daha nice yüzyıllar geçi-
recekmişcesine hala dimdik ayakta. Tabi
önündeki çınar ağaçları büyümüş ve... ve ka-
pıda başka bir adam.

Aaa o da ne? Bizim Kaysı ağacını kesmiş-
ler. Atatürk Büstü'nün önündeki Kaysı ağa-
cı... Az mı çağlalarını yemiştin az mı üstüne
kedi çıkmıştı. Az mı?... Pencerenin hemen ke-
narında oturmak büyük bir üstünlüktü benim
için. Ben orda yaşadım Kayseri Lisesi'nin 4
mevsimini...

Lapa lapa kar yağmıştır ben çok uzaklar-
da, yağmur yağmıştır bütün şiddetiyle ben çok
uzaklarda...

Bazen Emel'le kavga bile etmişizdir sıra
yüzünden. Neymiş 2. ve 3. dersler güneş geli-
yormuş. Emel oturacaktı o zaman. Diğer se-
rin olduğu zamanlar da ben oturacaktım. Neden
bilmiyorum. Olayı Emel açısından hiç
düşünmezdim. Neden O otursun ki güneşin o
küçük pencereden düştüğü zamanlar?...

Bir an kapının önünde Müdür Amcam be-
lirdi. Biz O'na Müdür Amca derdik arkadaşlar
arasında. Eğer ölüm-kalım meselesi olmazsa
mutlaka o kapının önünde dururdu. Öğrencile-
ri beklerdi. "Kızım saçını ör." "Oğlum çeketini
niye giymiyorsun?." Az mı Müdür Amcam'a
görünmeyelim diye kestirmeden geçmiştik.
Ama bilirdik, hissederdik ki o hep bizim iyiliği-
mizi isterdi.

Ben ben... Ben bu okulda yaşamıştım on
sekiz yaşlarımı... Ben bu okulda Kadir'in es-
pirileriyle espirinin ne olduğunu anlamıştım.
Ben bu okulda anlamıştım gerçek dostluğun,
gerçek arkadaşlığın ne olduğunu. Hayatın zor-
luğunu, Necmiye'min savaşını... Ben bu ya-
şımında öğrenmişim aldatılmayı. Bizim tabiri-
mizle satılmayı...

Süleyman Bey her zamanki gibi dersini an-
latıyor. Dışarda lapa lapa kar ve ben çok uzak-
larda...

Serdar, Esra, Fatma, Kadir, Ayşe : 95.
Sonra sınıfın en yüksek notunu sen alırsın

Matematikten.

Mutlusun, tarif edilemeyecek bir sevinç.
O günün çok güzel geçiyor. Ama o kadar da
olsun hakettiği gerçekten.

Sen yine uzaklarda ve Süleyman Hocan:
"Bak burdan Ayşe kızımız ne diyor." Hiç sev-
mediğin bir durum. "Bilmem." Yada birkaç ke-
lime söylüyorsun Emel'in yardımlarıyla...

Yağmur yağıyor. Ağaçta kedi...

Yaşasın yaz geliyor. Yakında şu çağla
ağacı çiçek açıp çağla verecek. Ramazan bize
çağla toplar, Yusuf Bey'den korka korka...

Sonra Sosyoloji'den sınıf olarak disipline
gidersin. Yazılı iptal edilir. Kahretsin o kadar
da çalışıp yapmıştım. En önemlisi Sosyoloji
Hocası'nı ikna edene kadar çaktığımız çileler.

Ama o çiçeğe de o kadar para verilmezdi
ki...

Sonra Kadir kopyayla hayatta hiç sevme-
diği İngilizce'den yüksek bir not alır. Gıcıklık
bu ya itiraz eder. "Bana az geldi." diye. Ho-
ca'da gel kağıdına bak. Nerde yanlış puan ver-
mişim söyle demez mi?... Biz de bir gülme
Kadir mahçup. Kadir yavaş adımlarla hocaya
ilerlerken;

Serdar ordan: "Esastan anlarmış gibi?"

Tabi Kadir kağıdını ciddi bir şekilde ince-
ledikten sonra; gülerek geri döner. İtiraz etti-
ğine kendi de pişmandır ya...

O gün sınıfa biraz erken gelmişim. Fizik-
ten yazılı olacaktık. Son bir defa daha göz
gezdireyim dedim. Hayrettin Bey herkes dışar-
da sıra olsun demez mi? Tabii biz sevindik.
Gayet tabi Hayrettin Bey bizi bir yere götüre-
cek. Biz de Fizik'ten kurtulacaktık. Sınıfta bir
sevinç, bir mutluluk. En önde biz olmak üzere
sıraya girdik. Hayrettin Bey gelipte bize ağzını
açıp gözünü yummaz mı? "Reziller? Bir daha
geç kağıdı yok. Def olun sınıflarınıza." Sevinci-
miz kursağımızda kalmıştı. Neye uğradığımızı
şaşırmıştık. Tabi hepimizde bir tebessüm. Re-
zil olmuşuk...

Hele Emel'in o her zaman çıkarken ve
inerken çok korktuğumuz girişteki yüksek mer-
divenlerden inerken düşmesi yok mu; tam üç
gün gülmüştüm.

.....
Yavaş yavaş atıştıran yağmur hızlandı.
Arabanın silecekleri çalıştı. Ve yine ben çok
uzaklarda...

Ayşe DURSUN 3-A / 3

MEZUNLARIN
KALEMİNDEN

KAYSERİ LİSESİ

*Asırlardır kullucun
Saçar Kayseri Lisesi.
Çevresini Dünya'ya
Açar Kayseri Lisesi.*

*Karanlıktan, körlükten,
Kaçar Kayseri Lisesi.
Ferdine çağdaş kılıf
Biçer Kayseri Lisesi.*

*Medeniyet yolunda,
Yürür Kayseri Lisesi.
Nem-i fenle yolunu
Görür Kayseri Lisesi.*

*Her ferdini bir önder,
Yapar Kayseri Lisesi.
Çağdaş ilme ve Hakb'a
Tapar Kayseri Lisesi.*

*Liselerin başında
Gider Kayseri Lisesi.
Çağdaş yarınlarında
Lider Kayseri Lisesi.*

*Çağdaş ilmi ve fenni
Okur Kayseri Lisesi.
Medeniyet halısın
Dokur Kayseri Lisesi.*

*Hedefini ilimle
Gördü Kayseri Lisesi.
Vatanına bir Başkan
Verdi Kayseri Lisesi.*

*Ana oldu ışıklar
Doğurdu Kayseri Lisesi.
Söylemez'in hamurunu
Yoğurdu Kayseri Lisesi.*

04.05.1993

Av. Abdullah SÖYLEMEZ

GURBET

Uzar yollarım, geriye bakarken,
İçimde hasret var, uykuya dalarken,
Gözlerimde hüznün belirir ağlarken,
Sen içimde acısın gurbet.

Yollarımı kesti siyah perdeler,
Obamı, yuvamı bana geri verseler,
Dağların eteğinde güzel kokar menekşeler,
Sen içimdeki özlemsin gurbet.

Ay bile başka doğar bizim ellerde,
Şimdi keder var bütün gözlerde,
Haykırışlı türküler dillerde,
Bana köyümü geri ver gurbet.

Bir an uyanıp atıldım aniden,
Ayrılmışım topraklarımdan bilmeden,
Bir parçam koptu sanki ta derinden,
Karşıma sıralanan dalgalar oldun gurbet.

ZAHİDE KURTEKİN / 6-D

SENİN İÇİN

Ben her gece pencerenin altında
Beklerim bir kez bakacaksın diye.
Göz yaşlarımı içime gömerek
Beklerim bir kez bakacaksın diye.

Kaç kere uykusuz kaldım sayısız,
Düşünürüm seni zamanlı zamansız,
Benim derdim artık dermansız,
Yanarım bir kez güleceksin diye.

Elimdeki kalemim, veda defterim,
Senin yazmış olduğun acı kaderim,
Sensiz geçen gece ve günlerim,
Hep boş kaldı sen geleceksin diye.

Yine sensiz bu sokaklarda,
Hatıralar hep yanımda,
Seni seviyorum, yanıyorum
Birgün çıkıp geleceksin diye....

HALUK ÇİĞERİM

6-C 7434

TARİHE VEDA

İnsan zamanın nasıl geçtiğini bir türlü anlayamıyor. Daha dün gibi hatırlarım liseye başladığımız ilk günü. Geçmişe dönüp baktığımda hatırladıklarımın pişmanlık duymadığım, utanç duymadığım için çok memnunum.

Adları, lisanları bana yabancı olan insanlarla başlayan mutsuz eğitim hayatım Lise-1 ile büyük çöküşe dönüştü. Zira fiziğe, kimyaya, matematiğe özlem sona ermiştir. Derken Lise-2 geçti şimdi de Lise-3 geçiyor. Hem de farkında olmadan.

Bilmem özlermiyim dört sene boyunca önünden geçtiğim o heybetli çınarı. Özlermiyim acaba geçmenin bende büyük bir heves yarattığı o giriş kapısını. Gerçekten de acaba Fevzi Bey'le karşılaşır mıyım? korkusunu yaşamak bir başka duygu olsa gerek. Bizimle birlikte veda eden Müdür Bey'in yüzünü her sabah okul girişinde görmeyi özlerim heralde. Koskoca bir okul müdürünün sabah hademeden bile önce okula gelmesi özlenecek bir disiplin anlayışı olsa gerek.

Bu dört sene içinde birçok insandan belki yüzlerce azar işittik, belki suçumuz vardı, belki de yoktu. Hele o "öğrencilerin geçmesi yasaktır" tabelasının bulunduğu koridordan geçerken yaşadığımız korkular. Bir tanesini hiç unutmam tam koridorun sonuna gelmiştik ki karşıma Fevzi Bey çıktı. Tam koridor bitmişken bu da yapılmazdı-

ki. Koridorun sonundan geri boşa dönmüştük, işittiğimiz azar da cabası. Belki kaç defa disiplin tehlikesi yaşadık dört sene boyunca. Çoğu da bizi tehdit edip korkutmak amacıyla yapılmıştı. İşin garibi bunun böyle olduğunu bile yine de korkardık.

Bilmem Kadir'i mi anlatayım Serdar'ı mı yoksa Ramazan'ın muzipliklerini mi ya da Mustafa'nın şiiirlerini mi. Aslında hiç kimseden bahsetmemek gerek. Çünkü hepsi başlı başına bir umman.

Biz sadece arkadaşlara, öğretmenlere veda etmiyoruz aslında. Başlı başına bir tarih olan Kayseri Lisesi'ne veda ediyoruz. Belki okul bittikten sonra bu davranışla yine geleceğiz ama o ön kapıdan giriş artık zevk vermeyecek bize, önümüze ilikleyerek girdiğimiz Müdür Bey'in odasında tekrardan girdiğimizde içerde artık Müdür Bey olmayacak, belki de o sevdiğimiz Süleyman Bey'i eskisi kadar sevmeyeceğiz, belki Fevzi Bey bize bir öğüt verdiğinde okul bittikten sonra ilk defa ders alacağız.

Bundan on yıl sonra çıkan Kayseri Lisesi dergisinin son ve ilk sayıdan da bizim siyah beyaz resmimiz çıkacak ve altında da "Zaman olur vuslatı hayal eder" yazacak. Belki de yirmi yıl sonra ismimiz unutulup gidecek. Belki de biz ismimizin unutulup gittiğini bile göremeyeceğiz.

O. Sıtkı DİZDAR / Y.D. 3-A / 24

Bu Bir Veda Değil....

Dile kolay tam dört sene, iyisiyle, kötüsüyle, acısıyla - tatlısıyla o bir asrı geçen ömrü ve tüm ihtişamı içinde Kayseri Lisesi'nde geçen o koca dört sene.

Hocalarımızın herdaim yineleyip durduğu şeydi o "Kayseri Liseli olmak bir ayrıcalıktır." Gerçekten öyle mi diye durup düşününce, onlara hak vermemek elde değil. Zira, yüz yıldan fazla bir ömründe kimleri barındırmadı bu okul? Yüzbinlerce öğrenci, binlerce öğretmen! Nelere şahit oldu kimbilir bu koca, yıllanmış duvarlar? Ne aşklar gördü? Ne sırlar duydu kimbilir, hepsi onda saklı.

Okulun dıştan görünen o ürpertici fakat esrarengiz havası, içeri girdiğinizde yerini şaşkın bakışlara, hoş bir duygu seline bırakır, içinde yürürken tarihin herhangi bir sayfasında bulursunuz kendinizi, buram buram tarih kokar duvarları, ki ayrıcalığı sanırım buradan başlıyor.

İlkokul, ortaokul, derken, lise de bitiyor. O daima "ne zaman bitecek bu lise," "geçer mi bu sene" deyip yakındığımız yıllar göz açıp kapayıncaya kadar geçmişte farkına varamamışız meğer. İşte geldik yolun sonuna içimizi bir burukluk, bir hüsrana, bir umut ve bir sevinç kaplamış ki anlatılacak gibi değil. Lise hayatı herhalde okul yılları arasında bambaşka bir yer tutar ki bilinçli olarak yaşanan şeyler, kurulan arkadaşlıklar, dostluklar, kurulan ve yıkılan hayaller, sevinçler, umutlar hepsini yaşadık zannediyorum. Kimileri bu yaşadıklarından ileride özlemle, sevgiyle bahsederken, kimileri hatırlamak dahi istemeyecek belki. Ama ben kötü de olsa hatırlanacak şeylerin olacağına inanıyorum ki bu koskoca seneler içinde iyi olarak hatırlayacağımız bir şeyler mutlaka olacaktır. Kimileri sıra arkadaşlarını hiç unutmayacak, kimileri öğretmenlerini, kimileri hiç sevmediklerini! Bu yüzden kendimi biraz şanslı sayıyorum, çünkü ileride sevgiyle anımsayacağım çok hoş anılarla ayrılıyorum okuldan. Elbette yaşanmış acı olaylarda olmadı değil fakat bence onlar yaşananların en güzeli ki yaşanan her acının insanı daha da olgunlaştıracığına ve daha sağlam adımlar atmasına yardımcı olacağına inanıyorum.

Artık önümüzde yeni ufuklar, yeni umutlar, yeni yollar var. Herbirimiz farklı yollarda olacağız belki ama hezaman birleşeceğiz tek şeyimiz hep bizimle olacak hatıralar! Ayrı olsak da onlar hep yanımızda. O yüzden veda etmek yersiz geliyor bana. Veda etmek geri dönüşü olmayan şeyler içindir. Bu yazdıklarım bir veda değil, belki de daha ılımlı geliyor bana. O yüzden yalnızca hoşçakal diyorum. Hoşçakal okulum, hoşçakalın öğretmenlerim, hoşçakalın arkadaşlarım, en sadık dostum sıram ve güle güle yıllarım...

Nuray BAKAR Y.D. 3-B / 54

Beklemek Ne Güzel Şey

Yine düştün aklıma
Gözlerim kapanmakta ağır ağır
Hızla yaklaşmakta sana yine,
Bilinmezliğinin içinde kaybolmaya
Can atmakta...

Bazan karanlık senle yaşamak gecenin gözleri gibi
Bazan aydınlık gecesi olmayan gözler gibi
Bazan soğuk dokunuşlar
Bazan sıcak gülüşler gibi
Her şeye rağmen yaşamak inadına senle
Güzel şey...

Ruhum yavaş yavaş yaklaşmakta yine
Sona, bilinmezliğine.
Sanki durup bir uçurumun kenarında
Beklemek kollarına alman için
Beklemek, korku ve ümitle
Güzel şey...

Bilinmezliğinde yaşamak
Seni aramak
Yakınlığı ruhumda duymak
Ama ulaşamamak o mükemmel an gelinceye dek
Beklemek, korku ve ümitle
Güzel şey...

Gözlerimin her kapanışında
Sana biraz daha yaklaşmak
Sabırsızlığın, sevincin, korkunun artması her kapanışta
Sen almasan da beni yanına
Bu duygular getirecek bir gün beni sana
Yine de beklemek, korku ve ümitle
Güzel şey...

Gözlerim açılmakta yavaş yavaş
Sen çıkmaktasın ruhumdan yine
Bu sefer de bıraktın beni
Yaşamın acımasızlığına
Yine de bu kısa anlarda sana yaklaşmak
Ve beklemek, korku ve ümitle
Güzel şey...

SÖNMEYEN IŞIK

1994-1995 öğretim yılı ile başlayan ve dört yıldır süregelen bir serüven. Orta öğrenimi tamamladığımda aradan geçen kısa bir tatilden sonra artık liseye ilk adımımı atmak için geldiğim Kayseri Lisesi sanki hayatımı değiştirmişti. O dış görüşündeki zerafet içine de yansımış, öğretmenleriyle, öğrencileriyle bu zerafete bir güzellik daha katmıştı. Kendimden emindim. Gerçi ilk başlarda biraz tereddüt ediyordum. Acaba ortama ayak uydurabilir miyim, dostlar kazanabilir miyim diye tereddüt içindeydim. Kısa bir süreden sonra bu tereddütün gereksiz olduğunu anladım. Çünkü, o sıcak yakın dostcanlı insanların arasında, özellikle o öğretmenleri varken yabancılık çekmek ne mümkündür.

Doğrusu hiç birşey düşündüğüm gibi olmadı. Tersine okula ilk girdiğim andan itibaren o insanların yüzlerinde ki tatlı tebessümler bütün düşünceleri kafamdan silmiş bir eğitim yuvası dediğimiz Kayseri Lisesi'nin bir yüzünü de ortaya çıkarmıştı. Çünkü, burası eğitim kadar dostluk yuvasıydı da. Tarifi imkansız o eşsiz öğretmenlerimiz her konuda bize destek olmuş, her zaman yanımızda olmuşlardır.

Kendisine tarih dediğimiz, uzun sürelere mâl olmuş, adından her yerde bahsettirmiş olan Kayseri Lisesi kendisi gibi içinde barındırdığı o eşsiz insandan da söz ettirmiş. Çok şeye konu olmuş. Büyük insanların yetişmelerine imza atmış. Belki de şu anda içinde barındırdığı çok kişide ileride isminden söz ettiren kişi olacaklar.

Çünkü biz Kayseri Lisesi'nde okuyoruz.

Kayseri Lisesi'nde geçen süre, uzun görünse de dün başlayıp bugün biten dört yıllık bir mazi. Acısıyla, tatsılıyla dört yıl... Biz, eğitimi, öğretimi, dostluğu, sevmeyi, yeri geldiğinde ağlamayı, gerekirse vatani için can vermeyi öğrenen, Atatürkçü bir nesil yetiştiren Kayseri Lisesine elveda diyeceğiz ama, öğrendiklerimiz bizim ileride öğreneceklerimize ışık olacak.

Belki lise hayatımız bitiyor ama, merhaba Kayseri Lisesi, sen hep bizim gururumuz olacaksın, bizi unutma. Seni seviyorum ve hiçbir zaman unutmayacağım.

Funda SOYLU Y.D. 3-B / 32

MEÇHUL YOLCUNUN VEDASI

İnsanoğlu hayatı boyunca bir takım aşamalardan geçer ve ömründe unutulması imkansız günleri ve aşamaları belleğinde bir fotoğraf makinası gibi oracıkta dundurur. Zaman coşkun bir ırmaktır. Akışı setlerle önlenemeyen her gün suyunu değiştiren, giden suyun bir daha getirilemediği ırmaktır.

Ömrümü süsleyen ender yıllardan birisiydi okul yılları. Kimi zaman tasaları ortadan kaldırmış kimi zaman alışmadığım duyguları yaşatmış bazı zamanlar sevinç kaynağım olmuş olgunlaşma merdivenlerinden birkaç basamak daha yükselmemi sağlamıştır. Unutulmayacağını sandığım bu günler toplum hayatına alışmamda şüphesiz bir köprü vazifesi görmüştü. Cıvıl cıvıl insanlarla birlikte olmak, güleryüzlü hocaların samimi davranışlarına şahit olmak ve sevinçlerin artması hep bu okul denen yuvada olmuştur.

Akan ırmağın önüne set kurmak isterdim ancak dünyanın kuruluşu bu şekildedir. Dün başkaları vardı bugün de başkaları var. Bu eğitim yuvasından bir asır boyu nice insanlar gelip geçti. Bu han kimlerin kervanını ağırlamadı ki? Üç sene boyunca misafir kaldığımız bu handa artık zil sesleri duyuluyor yürekleri parçalarcasına... Geldik, gördük ve gidiyoruz artı. Ölümü bekleyen bir hasta gibi can çekişiyorum burada ayrılık kelimesini duydukça siyah bulutlar çöküyor kalbimin doruk noktasına yağış bırakıyor eteklerine korunacak şemsiye bulamıyorum. Bir veda mevsi midir yaşanan, eskiyerek yıldan yıla taşınan. Koridorda, sınıfta yoğunlaşan hüznü gözlerin çektiği fotoğraflar ve benimle üç senedir beraber ağlayıp beraber güldüğüm insanlar ve tatlı tebesümüyle göntüllere su serpen hocalar. "Bir vedadır bu" meçhul bir yolcunun sevgiliye duyduğu hasretten doğan, belleklerden üç yılın silinip atılması mümkün olmadığı veda...

Yolunuz açık olsun, gönlünüz bahtiyar, ömrünüz neşe dolsun genç fidanlar ve bizlerin anası babası hereyi öğretmenlerim elveda... Ve benim gibi aynı acıyı tadan en yakın arkadaşlarım elveda. Bugün bu han bizi ağırladı yarın başkalarını ama sen kalplerin çınarı, gönüller meskeni Lisem sana da elveda...

Şenol Yurdakul - 5992 / 6-C

KANLA DEĞİL, SENLE YAŞIYORUM

BİR ELİNE KALBİMİ AL, BİR ELİNE NEŞTERİ,
OY KALBİMİ DIDİK DIDİK ET, ARA.
BİR ÇİFTİ ÇÖZ ÇÖRÜRSÜN; DALÇIN, MAHZUN
KIRPIKLER ÇÖRÜRSÜN; OK GİBİ, UZUN
BİR GÜZEL YÜZ BELİRİR ARDINDAN,
SONRA SİYAH UZUN SAÇLAR.

İSTER AL AYAĞININ ALTINA EZ, KISKAN
İSTER BİR TAŞ BAĞLA, FIRLAT DENİZE
YİNE DE EL DEĞMEMİŞ GİBİDİR, TAZE
KİMİNİMİŞ BU KIRPIKLER, BU ÇÖZ DİYE ARAŞTIRMA MAZİMİ
KİMSE SİLEMEMİŞTİR YOLLARDAKİ ŞU İZİMİ
BIRAKILACAK ANILARIM YOK KALDIRIMLARA
ÇİZİLMEMİŞ BİR ÇÖKYÜZÜ DÜŞSE RESİMLERDEN
BAĞRIM AÇIKTIR BORALARA, YILDIRIMLARA
SENİNDİR O BULDUĞUN KIRPIKLER, O MAHZUN ÇÖZLER
DAMARLARIMDA SEN DOLAŞIYORSUN ŞİMDİ.
DAMARLARIMDAKİ KANLA DEĞİL, SENLE YAŞIYORUM.
AKLIMDA SOKAK SOKAK HEP SENİ TAŞIYORUM

İSMAİL ASLANTAŞ / Coğrafya Öğrt.

BİR YIL BÖYLE GEÇTİ

SANATTAKİ ve SPORDAKİ BAŞARIMIZ

RESİMDEKİ BAŞARIMIZ

Melikgazi Belediyesi'nin il için de açmış olduğu "İNSAN HAKLARI" ile ilgili resim yarışmasında okulumuzdan üç arkadaşımız dereceye girdi. Arkadaşlarımız ve ödülleri:

Abdurrahman SARAÇOĞLU 4-A / 8651 İl üçüncülüğü 20.000.000.-TL.

Mehmet MUSLU 5-İ/8452 Mansiyon 5.000.000.-TL.

Mustafa YEL 4-D/8538 Mansiyon 5.000.000.- TL.

Fotoğrafta: Okul Müdürümüz Gençosman MART, Resim öğretmenlerimiz Mediha EMRE ve Canser ÖKTEN, Müdür Yardımcısı Yusuf ÖZMERDİVENLİ ve dereceye giren öğrencilerimiz

FUTBOLDA İL BAŞARIMIZ

Kayseri Lisesi Futbol Takımı "75. Yıl Cumhuriyet Kupası"nda il ikincisi oldu.

Okulumuzu il ikinciliğiyle taşıyan arkadaşlarımız:

Ayaktakiler (Soldan Sağa): Orhan, Abdurrahim Yıldırım, Kurtuluş Sarıkaya, Erkan Kayaaltı, İbrahim Köse, Halit Eldek, Oğuz Tuna, Beden Eğitimi Öğretmenimiz İbrahim Yaltıraklı, Fatih Yurt.

Oturanlar (Soldan Sağa): Tarık Aslan, Mustafa Gürcü, Hakan Ören, Muharrem Yurt, Cemal Koşmaz, Burhanettin Bozkurt.

BİR VEDA MEKTUBU

Yoksun artık sen. Bu düşünce önceden dünyamın başıma yıkılması demektir. Zamanla şunu öğrendim ki; sensiz de hayat devam ediyor. Ama nasıl? Bunu bir de bana sor. Görünüşte gülüyorum, eğleniyorum. Ama kalbimde hep senin yokluğunun acısı var.

Biliyorsun: Seni kaybetmek bu kadar zoruma gitmezdi; eğer seni böylesine sevmeseydim, zoruma gitmezdi.

Ne yakışıklı adamdın sen. Uzun boylu, zayıf, esmer. Tabii hastalanmadan önce. Ben seni bu halinle hatırlamak istiyorum. Soluk ve cansız halinle değil.

Kırılan bir dal gibi devrildiğimde, gözlerim en çok, ellerini aradı. Saçlarımı okşardı hani. Biliyor musun şimdi o sıcaklığı bana hiçbir şey vermiyor. Hiçbir şey eskisi gibi değil. Akşam yemeklerinin bile tadı yok sensiz.

Tabii ki bizim de tartışmalarımız olurdu. Her babakızın olduğu gibi. Bazen senden nefret ettiğimi bile düşünürdüm. Tabii bunları sana anlatamazdım. Ne boş şeylermiş meğer. Haa... Anlatamazdım derken şunu da biliyorum ki, senin etrafındaki duvarları yıkıp belki de sana en çok yaklaşan kişi bendim. Senden birşey istenileceğinde veya memnun olmayacağın birşey anlatılacağı zaman bana başvurulurdu çünkü.

Hatırlıyor musun akşamları seni beklerdim pencerede. Elindeki çantalarını, poşetlerini inip taşımak için. Akşamları televizyon yüzünden kavgalar ederdik. Oturur günün olaylarından konuşurduk. Artık nafile. Pencereden baktığımda gelmiyorsun. Televizyon yüzünden kavgalar da etmiyoruz. Anlayacağın içimde birşeyler yok oldu gitti.

Biliyorum, sen de beni, en az benim seni sevdiğim kadar seviyordun. Sıkça söyledik birbirimizi sevdiğimizi. Bu yüzden içim rahat. Biliyorum bu mecburi ayrılık seni de en az benim kadar üzdü.

Seninle güzel günlerimiz son bulacaktı meğer. Mutlu ailemiz bir anda yasa boğulacaktı. Bunu hiç düşünmemiştim. Yine de dayanmaya çalışıyorum. Dört bir yanı saran hatıralarına bakıp avunuyorum.

Canım ders çalışmak istemediği zaman sen aklıma geliyorsun. Bir kat daha fazla çalışıyorum. Sırf senin için. Sırf senin umutlarını boşa çıkarmamak için. Sonra yine seni düşünüyorum. Hayalin gözlerimi yakıp uykuya dalınca, rüyamda seni görüyorum.

Seni özledim. Seni çok özledim. Ama biliyorum bu ayrılık geçici. "Sabret gönül sabret" diyor. Ve senin için elimden gelen tek şeyi yapıyorum. Senin için dua ediyorum.

Seni Seviyorum. Seni çok seviyorum.

Bu gün seni düşündüm, gözlerimden süzülen anılandı.

ELVEDA

Uyan ne olur uyan
O kadar çok şey var ki, yarım kalan.
Uyan ne olur uyan.
Yorulmuş olamazsın yaşamaktan.
Uyan ne olur uyan.
Hani zaman çare derler ya
YALAN

Aysel BİRLİK Y.D. 3-A / 15

EYLÜL'E ÖZLEM

Sana uzak şiirler yazıyorum
hiç düşünmediğin bir zamanın kıyısından
ve dingin kelimeler alıyorum şafaktan
gün umutlarımı ısıtmadan, hayalin zeval bulmadan.
Sonra varıp dibine bu şehrin; seni çağırıyorum
Ama bu şehir o kadar yavan ki,
bu şehir o kadar uzak ki senden,
yalnız adın kalıyor onca resimden.

Adın ki
lise defterlerimde hiç yazmadığım
formüllerden önce kaybolan adın,
yaşanılabilir bir gezegen kılmışken bu şehri,
şimdi karabasanların vahşetine ortak geceleri...
Ben işair,
Seni pencereimde donuk bir hayal yapan
Sorular geçiyordu o ürkek gecelerden.
Ve eylül kalıyor mevsim her daim.

Sen ulaşılmaz varan soğuk bir tablo
Sen çığlıklarımızı yutan kara duvar
ve hepsinden öte bir çağrı deviren insan,
yazmam gerek
ama sana değil!
Sende kaybolan düne, sende var olmayan geleceğe

Vazgeç dediler bu sevdadan
Ve vazgeçtik, hiçbir şeye dokunmadan
Yalnız bir mevsim vardı özlemle karışan.

FATİH ÖZMERDİVENLİ'98 / 6-G 9682

GECEDEN SABAHA DOĞRU

Saat bilmem kaç vuruş, etrafta tık yok; sadece kedilerin ve köpeklerin ayak sesleriyle çınlıyor sokak. Bir de sarhoş adam geziyor naralarla. Kendimi hesaba çekme vakti saniye saniye yaklaşıyor. Ellerim kafamın arkasında, gözlerim tavanda, düşünmekteyim...

Kafamdaki tek soru; ben bugün ne yaptım? Bunun cevabını aramak için beynimdeki günlük arşivimi karıştırıyorum. Sonuca ulaşmanın imkanı var mı? Ben bugün otobüse bindim, dolmuştan indim, eve girdim, yattım uyudum, kalktım başka ne işim var... Ama bir de beynimle yaptığım görüşmeler... Onlar bazen saatler alıyor. Düşün düşün bitmiyor. Koca yüreğim bir daralıyor, bir de bakıyorum bazen koskoca oluyor, bazı zaman üzümlüyor bazı zaman seviniyor. Ama gönlüm muammalı bir şekilde geçmişe hiç bir şey yapamıyor iki arada bir derede kalıyor.

Birden sarhoş naraları kesiliyor, kedi köpek kavgası bitiyor. Bir bakıyorum kapı gıcirtısı, 'Kimdir O? demeden karşıma oturuyor, başlıyoruz konuşmaya. Soruyor bana kendim, "Dünden beri ne yaptın görüşemedik" diyor. Ben de hergünkü gibi heyecanlanıyorum, birden duraksıyorum ve ağızımdan 'Hiç, yalanı çıkıyor beklenmedik bir zamanda. Kendim, hemen anlıyor yalanımı ve içinden "Haa! bugün yine birşeyler olmuş bana" diyor, benim duymadığımı düşünerek. Ben içimden haykırıyorum "Hayır birşeyler olmadı, her zaman ki gibi bir gündü" diyorum ve anında yüzüme tonlara ağırlığında bir tokat iniyor. Afalliyorum birden. Utanıyor başımı öne eğiyorum. Kendim bana yüzüme bak diye sessizce bağılıyor. Kendimin gözlerine bakmak istiyorum, bakamıyorum. Kendim bir daha gözlerine bakmamı istiyor. Utanarak yüzümü kaldırıyor gözlerinin o ela gözlerinin içine bakıyorum.

Bana: 'En kötü şey insanın kendisini kandırmasıdır, kendine yalan söylemesi dir" diyor ve tekrar kapı gıcirtısını duyuyorum. Bir saniyelik göz kırpmışında, kendim gitmiş oluyor. Sonra kendime hak veriyorum.

... Ve size soruyorum; Kaç defa söylediğimiz yalanlara kendimizde inandık ve muhakeme zamanında bile doğruymuş gibi davrandık. Kaç defa kendimizi kandırdık? Yalanlarla boydan boya boyandık. Haa kaç defa...

Ümit ÖZTALAS / 6-E / 8863

ŞİMDİ AYRILIK ZAMANI

Hayat ve zaman ne kadar çabuk geçiyor. İlk önce 4-G sonra 5-G ve nihayet 6-İ... Kiminin övgüler yağdırdığı, kiminin başını ağrıttığı 6-İ... Şimdi ayrılık zamanı...

Elveda, her zaman sinirlenen, sınıfı bir türlü susturmayı beceremeyen Volkan... İki senedir bizim sınıfta olan ama bir kez olsun hoca kaldırmadıkça konuşmayan Zümürüt. Güle güle en çok lakaba sahip olan sınıfın en rütbelisi Kaçık Hüsamettin... Güle güle tenefüs aralarında oynamaktan çekinmeyen Meral, elveda yazılıdan zayıf not dahi olsa hiç umursamayan Tuğba, elveda sınıfın en taşkın ve en rahat öğrencisi Gökay... Güle güle sakinliğini, durgunluğunu ve efendiliğini her zaman koruyan Kenan, elveda hep arka sıralarda görmeye alıştığımız Kadir... Geçen yılın II. döneminde sınıfımıza gelen ama herkesin sevgisini kazanan Engin elveda, elinde avucunda ne varsa herkese vermekten çekinmeyen alçak gönüllülüğünü her zaman koruyan, dertlerime her zaman ortak olan Fadime, güle güle iki yıldır birbirlerinden hiç ayrılmayan Hava, Özlem ve İlknur... Elveda okulumuza bu sene gelen ve başarıları ile sınıfımızın gururu olan Nihat, Ahmet, İbrahim ve Tamer, sizlere de elveda derken hayatınız boyunca bu başarınızın sürmesini temenni ederim. Allahasmarladık, saçıyla hiçbir şeyle uğraşmadığı kadar uğraşan Armağan. Ve ismini sayamadığım birçok arkadaşım sizlere de elveda...

Elvade asırlık KAYSERİ LİSESİ...

Allahasmarladık her zaman güler yüziyle görmeye alıştığımız Yusuf Özmerdivenli, elveda okuldaki ikinci annemiz Fazilet Kılınç, daha bu sene dersimize gelen fakat tüm sınıfın sevgisini kazanan Hacı Ali Hocam, elveda disiplininden hiçbir zaman taviz vermeyen Fatma Deliceoğlu, elveda iki yıldır dersimize giren ismini hiçbir zaman unutmayan, her gördüğü yerde hatırlama soran Serap Hocam, Allahasmarladık herkese aynı sevgi ve yakınlığı gösteren bütün öğrencilerin derdine ortak olan birlikte gülüp, birlikte ağladığımız ve şimdi aramızda olmayan Cavit hocamız elveda...

Elveda kitaplarını bizden hiçbir zaman esirgemeyen kütüphanecimiz Fatma Abla... Hoşçakalın bize her zaman kapıyı açan Sinan, Şaban ve Mehmet amcalar...

Allahasmarladıkasırlık KAYSERİ LİSESİ...

ESRA GÖKALP / 6-İ 7598

LİSE : "BİR NEHRİN EN COŞKUN ZAMANI"

Dile kolay tam üç yıl geçti. Acısıyla tatlısıyla... Ama hep umut dolu, hep heyecanlı üç yıl...

Daha dün gibi hatırlıyorum okula geldiğim ilk günü... Heyecandan dizlerim titriyor; bu heybetli okulla nasıl uyum sağlayacağımı bilemiyordum. Ama sonunda birbirimize öyle ısındık ki 19 Haziran gününü her düşündüğüm de gözlerim doluyor.

Hayatımın en tecrübesiz, en çelişkili fakat dolu dolu geçirdiğim üç senesi boyunca arkama dönüp baktığım zaman: "İyi ki böyle yapmışım" dediğim anlar çok oldu. Bu heybetli binanın esrareniz büyüüne kapılıp; daha sonra da duygulanmadan ayrılmak mümkün değil...

Okulum, arkadaşlarım ve çoğu bana bir dost gibi yakın olan öğretmenlerim... Sizleri hiç unutmayacağım, Fazilet Ana'yı, Ali (Menekşe) Baba'yı, "Eferim" Süleyman Hoca'yı, beni edebiyata aşık eden Fatma Hanım'ı ve daha niceelerini...

Çok değil bundan tam bir ay sonra birbirimizi arasak da bulamayacağız. Kırk yılın bir başı üç-beş arkadaş toplanıp; eski günlerimizi yâd edeceğiz. İnanır mısınız insan yazarken bile yüreğindeki heyecanı gözlerine parıltı olarak yansıyor. Bu küçük kağıt parçasıyla üç yılı anlatmanın imkansız ama yaşamayan, öğrenci olmayan da kolay kolay bu günlerin kıymetini bilemez.

Gelelim arkadaş çevresine: İnsana tıpkı bir nesilin ya da taşı gibi yol açıp onu yönlendiren arkadaşlardır. Bu zaman içinde şanslı olup da iyi arkadaş seçenler geride daha güzel, daha onurlu ve mutlu günler bıraktılar... Fakat bir de arkadaşları tarafından bir yarasa kurbanı gibi kanı emilenler, zarar görenler, çok büyük hata yapanlar da çıktı. Ama sonuçta geçirdiler lise hayatlarını...

Başkalarını bilemem ama ben çok özleyeceğim bu günlerimi. Çünkü tecrübeyi de, aklımlı kullanmayı da ben bu koridorlarda kendi ayaklarımın üzerinde durarak öğrendim.

Yeri geldi ağladık, yeri geldi güldük, aşık olduk... Hangi insana sorarsanız sorun lise yılları apayrıdır onun için.

Artık sizi de sıkmadan veda yazıma son veriyorum...

Elveda Kayseri Lisesi, öğretmenleri ve daha sonraki okuyacak olan küçük arkadaşlarım... Lisem, sınıfım, sıram, üzerinden birçok toz yuttuğum tahtam hepinize elveda...

Benim bu sene okuduğum sınıfımda babam, okumuş yıllar önce... İşte yıllar sonra da bu sıralar beni misafir etti ve uğurluyor. İnşallah benim çocuğum bu sıralarda veda mektubu yazar.

Hepinizi çok seviyorum ve özleyeceğim...

Bir yıldız daha kaydı gökyüzünden, unutulmamak dileğiyle!...

Özlemimiz...

Özlem YANAR 6-C / 7696

VEDA

Sevgili Okulum;

Artık zamanı geldi. Bu rüya da bitiyor. Seninle dolu dolu yaşadığım, hiç bitmeyecek sandığım günlerde bitiyor.

Sayıli günler parmaklarımın arasından bir su edası ile akıp gidiyor. Dur diyemiyorum zamana, biliyorum olmayacak. İnsan böyle zamanda anlarımın farkına varamadığı güzelliklerin onu kuşatığını ve sanki önceden yokmuşçasına göremediğini. İyi olan herşey gibi okulumun değerini de O'ndan ayrıldığımda anlıyorum.

Evet; zaman taşkın bir sel gibi. Bizleri önüne katmış, bir o yana, bir bu yana vurarak ama daima ileriye olarak götürüyor. İşte bu yolculukta sana geldim, beni sana ulaştırmıştı ve şimdi de götürüyor. Durduramıyorum. Ne kadar durmasını, hep sende yaşamayı, beni tarihin derinliklerine alıp götüren o havanı hayatım boyunca teneffüs etmeyi istesem de bu sel durmamalı. Daima yeni nesillere yol açılmalı. Yeni insanlar, yeni türkek yürekler, yeni hayaller, ümitler sıralarını dolduracak. Acaba bu yeni öğrencilerden benim sırama oturacak öğrenci bilecek mi okumanın kıymetini, bu şanlı, onur timsali okulda okumanın ne büyük bir şeref olduğunun anlamına ulaşabilecek mi? Umarım bu hayat denen sel onu denizine ulaştırın, yolundan saptırıpta bir taş üzerinde damla yapıp, buharlaşıp gitmesine izin vermez. Değerli okulum sana bu noktada çok büyük görev düşüyor ve sen bu görevinin farkındasın; Ona ilmi, irfanı öğret, ona hayatı öğret, onu geleceğe hazırla, bize öğrettiğin, bizi hazırladığın gibi.

Biz hedefimizdeyiz. Senin bize verdiğin bilinçle vatanımızı daha iyi durumlara getirme yolunda yapacağımız çalışmalara, uğraş vereceğimiz alanlara gelmek için çaba sarfediyoruz.

Ne günlerim oldu senin sınıflarında, koridorlarında, bahçende. Ben hayatı sende tanıdım, sende yaşadım. Benim için hayatın küçük bir aynası oldun. İnsanları tanıdım, dostluğu, sonsuz arkadaşlığı tanıdım. Günü geldi dostlarım için kendimi siper ettim, onlar için ağladım, onlarla güldüm, bir grupta olmanın, birlikte birşeyler başarabilmenin mutluluğunu tattım, kardeşlikten öte can kardeşliğini yaşadım. Vee günü geldi ihaneti tanıdım; herçerk dostum dediklerimin beni nasıl kaleşçe sırtımdan hançerleyip gidişlerini yine sende gördüm. Herkese güvenmemek gerekirmiş, her gülen yüzün arkasında bir mâna aramak gerekirmiş; görmek, tanımak, bilmek istemezdim ama bunları da bana sen gösterdin. Acıyı da, tatlıyı da sende tattım. Sen benim için kutsal bir hayat okulu oldun...

Senin şanlı tarihi sürecinin küçük bir bölümünde bende yer aldım ve ebedi sayfalarında adımın geçmesinden ötürü tarifi imkânsız bir gurur duyuyorum.

Ey Kayseri Lisesi; Seni yaşamaktan, tüm bölüm ve şahsiyetlerini tanımaktan onur duydum.

Allahaismarladık Sevgili Okulum. ELVEDA

Yüksel ÖZDEMİR Y.D. 3-B / 657

VEDANÂME

Dört sene önce büyük bir heyecan ve şevkle başladığım Kayseri Lisesi macerasının, artık son demlerindiyim.

Fotoğrafa dahi poz veremeyecek, bir çocukken geldiğim bu okuldan kocaman bir delikanlı olarak ayrılmak üzereyim. Gerçekten bu okul benim çocukluktan gençliğe geçişimi geçirdiğim bir yer oldu. Bu okulda hem fiziki olarak hem de beyin olarak, çok değişim geçirdim. Bu okulda dört sene boyunca yeterince olgunlaştığımı söyleyebilirim.

Bu okula geldiğimizde hepimiz tam anlamıyla okulun garipleriydik. Şimdiyse neredeyse okulun demirbaşı olduk. Kayseri Lisesi'nin yabancı dil ağırlıklı bölümüne halkın tabiriyle süper liseye kayıt olurken birtakım beklentilerim vardı; iyi bir öğrenim görmek ve ikinci bir dil olarak İngilizce öğrenmekti. İyi bir öğrenim gördüğüm bir gerçek. Lakin İngilizce öğrenmede hüsrana uğradığım bir hakikat. Bu hüsranın nedeni benim gayretsizliğim ve dört senede dört hoca değişmemizdir. Dört sene boyunca aynı hoca İngilizce dersimize girseydi durum farklı olabilirdi. Ne kadar vahim bir durumdayım. Dört sene İngilizce görmeme rağmen İngilizcem çok zayıf. Gerçekten bu durumdan utanıyorum.

Kayseri Lisesi'nde karşılaştığım bütün hocalar çok kaliteli hocalardı. Hatta bazı hocalar üniversitede öğretim görevlisi olabilecek kadar büyük hocalar. Bütün hocalarıma bana verdikleri emeklerden dolayı minnettarım. Hiçbir hocama kırgın değilim. Gerçekten bütün hocalarımı, bazılarını zaman zaman sinirlendiğim olsa da çok seviyorum. Hocalarımın hiçbirini notu için sevmemdim, sevmem de. Onların notlarını değil, insanlıklarını sevdim. Onları o kadar çok seviyorum ki üniversitede hedefim hukuk, uluslararası ilişkiler değil. Tek hedefim iyi bir öğretmen olmak. Mesleğimi seçmemde örnek aldığım insanları sevmem mümkün mü?

Arkadaşlarımın bazıları dışında hepsi gerçekten çok iyiler. Hepsiyile mezun olduktan sonra da arkadaşlıklarımı devam ettirmek isterim. Ama, bazı arkadaşlarımız bazı hocalarımıza ve arkadaşlarımıza karşı, neden çok kırıcı hareketlerde bulundular, anlayabilmiş değilim. Diyelim ki, bu arkadaşlar gençlik bahnisiyle bu üzücü hareketleri yaptılar, o zaman niçin sınıfın yüzde doksanı bu tasvip edilmeyen hareketleri yapmadılar?

Aslında kendimin de sevmediğim yönlerim fazla. İnsanlara çok çabuk inanıyorum, dolduruşu gelebiliyorum, dersi ders-te anlayamıyorum, çok çabuk sinirlenip sonra yaptıklarından pişman oluyorum, yakın arkadaşlarıma ve hocalarımın dışındaki kişilere soğuk, davrandığımdan dolayı onlarla irtibat kurmakta zorlanıyorum, güler yüzlü olamıyorum... Lakin bu kadar noksanıma rağmen beni seven, insanların olması güzel bir duygu.

"Anlayamıyorum, bu okula ne zaman geldik de şimdi mezun oluyoruz? Zamanın bu kadar hızlı geçeceğini bilemezdim" gibi cümleler aslında okuldan ayrılanın acısını gizlemek, belli etmemek için söylenen sözler. Gerçekleri söylemek, okuldan ay-

rılışımız için duyduğumuz büyük acıyı gizlemek için uydurduğumuz kelime oyunları. Dile kolay, dört sene birbirimizle kardeş gibi olmuş arkadaşlarımdan, annem-babam kadar sevdiğim hocalarımdan, bir daha ne zaman, nasıl karşılaşacağımı bilemeden ayrılmak. Yıllar sonra "benim Gökmen diye arkadaşım, Süleyman Aydın diye bir hocam vardı, ne güzel eğlenirdik." diye geçmişi özleyeceğiz ve o günlerde bir daha birkaç gözyaşı döküleceğiz.

Başkalarını bilmiyorum ama ben bu ayrılığa dayanabileceğimi zannetmiyorum. Ablamı iki sene görmemek üzere Almanya'ya uğurladığım, on sekiz yaşında trafik kazasında arkadaşım öldüğü zaman nasıl ıssız bir köşede ağladıysam, mezun olduğum gün arkadaşlarımdan ve hocalarımdan ayrıldığı için de gözyaşları döküleceğim. Çünkü arkadaşlarım ve hocalarım uğurlarına gözyaşları dökülecek kadar benim için kıymetliler.

Sizleri seviyorum sevgili arkadaşlarım, sayın hocalarım. Hepinize hayat bizi yine karşılaştırıncaya kadar, elveda!

Hacı Ahmet ÇALKAP Y.D. 3-B / 27

Veda Veda Veda

1995-96 Öğretim Yılı'nda büyük bir sevinçle başladığım Kayseri Lisesi'nde iyi-kötü günler geçip gitti.

Burada geçirdiğim üç yıl içinde birçok kişiyle tanıştım. Birçok arkadaşım oldu. Ufak tefek şeler için birbirimize küstük olmadık şeyler söyledik birbirimize. Kalp kırdık değersiz şeyler için.

Ama birgün yollarımızın ayrılacağını hiç düşünmedik. Hep o anı düşündük. Sadece arkadaşlar arasında olmadı bunlar. Öğretmelerimizi de çileden çıkarttığımız günler oldu. Ama onlar bizden daha sabırlıydılar. Büyük oldukları içindir herhalde. Arkadaşlarımızla veya öğretmenlerimizle kızdık, darıldık diye onlara karşı kırgınlığımız olduğunu zannetmeyin. Herşeye rağmen güzeldi lise yılları. Bütün burukluklara, bütün acılara rağmen güzeldi. Keşke elimde olsa da tekrar yaşayabilsem son üç yılı.

Ben isterim ki okul bitince de bir ömür boyu bu dostlukları sürdürelim, devam ettirelim. İsterim ki birlikte analım deli dolu geçen, lise yıllarını. Ömrümüzün en hareketli en coşkulu geçen bu yılların kıymetini bilelim.

İleri de pişman olacağımız şeyler yapmayalım.

Ünlü bir şairin dediği gibi;

"Yıllar boyu okul denen kahvede

Beraber ağladık, beraber güldük.

Gerçi piştikse de aynı cezvede

Ayrı ayrı fincanlara döküldük..."

Biliyorum biz de bu şairin dediği gibi olacağız. Ama neden iyi biri olarak anılmayalım...

Serkan KOCA 6-D / 8365

AYRILIĞIN GETİRDİKLERİ

Ayrılık nedir sizce? Bence hiçbirşey. Çünkü, kendi adıma, dünyada ayrılık olduğuna inanmıyorum. Dünyanın kendisi ayrılık olduğu halde neden üzülelim.

O halde ayrılıktan veya gurbetten şikâyet ki bence yersiz bir şeydir. Çünkü dünyaya gelirken, biz zaten gurbete geliyoruz.

Nasıl ki bir yağmur damlası toprağa düşüyor, nasıl ki küçük bir kuzu annesini buluyor, nasıl bir bebek annesine gidince susuyor veya tan yerinde yerle gök birleşiyor. Hepsisi de bir bakıma kendi ayrılıklarına son vermek istiyor. Ama nafile, çünkü bu dünyanın düzeni böyle kurulmuş, herbirşey birbirinin benzeri, herşey devri daim içinde. Artı ve eksi içiçe. Yani yağmur damlası topraktan ayrılmadan toprağın kıymetini, toprak ise çatlamadan damlanın kıymetini anlamıyor. Toprak yağmura olan hasretinden öyle yanıp tutuşuyor ki, gövdesi dayanamayıp çatlıyor, yırtılıyor. Onun bu haline engel olunamıyor. O vuslat anını bekliyor. Yağmur damlası ise öyle bir geliyor ki onda da aynı hasret aynı aşk var. Ve öylece toprağın gövdesine sızıyor. O anda müthiş bir koku etrafa saçılıyor. Bu kokuyu içinize çekiyorsunuz da doyamıyorsunuz. Dünyanın hiçbir yerinde yok çünkü bu koku. Belki de yağmur ve toprağın coşkusu budur. Vuslat budur işte, ayrılık olmadan vuslat veya kış olmadan bahar yaşanmıyor.

Hayat da böyledir. Önce ayrılık sonra kavuşmalarla sürüp gider. Ben bu yuvaya geldiğimde en çok sevdiğim ailemden ayrılmıştım ve bu bana çok ağır geliyordu. Bu olamaz diyordum. Ama sonuçta ayrıldım. Bu yuva yeni bir beni meydana getirdi. İdeallerimi, insanlığı öğren-dim. Gerçi bundan sonra öğrenme bitmiyor ama bu ileriki yaşam için bir bakıma temeldir veya bir anahtardır.

Burada yaşadıklarımı bir ürünün tarlaya ekimine benzetiyorum. Bu ürün ki yetiştirme alanı çok sınırlı olan ve zor olan bir bitki tıpkı kardelen gibi. Ama sonuçta ürün alınabileceğini bilmek beni mutlu ediyor. Okulum bir arı kovanı iyi arılar ve kötü arılar içinde. İyi arılar durmadan birşeyler öğreniyorlar, sorumluluk alıyorlar, diğerleri ise eğleniyorlar. Sonuçta yetiştirme dönemi bittiğinde iyi olan arılar hangi çiçekten nasıl bal alacaklarını bildikleri için balları lezzetli oluyor. Diğerleri ise hüsrana olup gidiyor.

Bizim de bu arılar gibi uçup gitme zamanımız geldi. Umarım bizde iyi arılar gibi kalbimizi ve beynimizi iyi şeylerle doldurmuşuzdur. Çünkü burada aldığımız taktikler ömür boyu bizim yanımızda olacaktır.

Şunu da unutmamalıyız ki her vedanın arkasında bir mutluluk vardır. Her veda yeni bir vuslatı getirir. Biz buradan ayrılırken üzülmemeliyiz çünkü burada öğrendiklerimizi ömrümüzün sonuna kadar kullanacağız ve hep burayı hatırlayacağız. Tanışacağımız her yeni insan eskilerinden çok farklı olmayacak sadece şekli değişecek. İyi insanlarda olacak, kötülerde çünkü kötü olmadan iyinin kıymeti anlaşılıyor. Eğer toplumun düzensizliğinden şikâyet ediyorsak yapabileceğimiz tek şey kendimizi değiştirmek ve iyileştirmek.

Kendi hayatımızda en büyük tesirin yine kendimize ait olduğunu unutmamalıyız. "Sarhoşlarla ayıkların aynı kanunla yönetildiği çok ülke vardır. Siz ayık gezmek için kanun bekleyemezsiniz, Tembelleri çalışkan yapan bir kanunda yoktur." Birşeylerin düzelmesi için birisini beklememeliyiz. O kişi kendimiz olmalı. Unutmayalım ki Ulubatlı'yı canı pahasına surlara koşturan kanunlar değildi. Edison icatlarını kanun zoruyla yapmamıştı. Fatih-i Fatih yapan kanunlar da yoktu.

MAVİ

**Benim yalnızlığım,
Dağ başlarının,
En dik yamaçlarında,
Poyrazlarla yıkanan,
Ve umutları, ve beli kırık
Yedi dağ çiçeğidir.
Evet yedi dağ çiçeği diyorum.
Renk renk, ama ben mavisiyim.
Gök yüzünün, nazar boncuğunun mavisini
Ya da bir narin süzgülün bakışın.
Ama sonuçta mavisiyim işte.
Her böceğin mekanı
Her damlanın kaynağı mavi.
Ama güzel, ama zarif ama sade.
Dağların en dik amaçlarında açarım,
Ben hancıyım,
Kanadı kırık kuşların hancısı
Yorgun kurtların yolcusuyum ben.
Ben yedi dağ çiçeğiyim,
Yalnızlığım mavi, ben mavi
Lalelerin kışkandığı uçun mavi,
Evet ben yedi dağ çiçeğiyim,
Ben mavisiyim...
Ben mavi.**

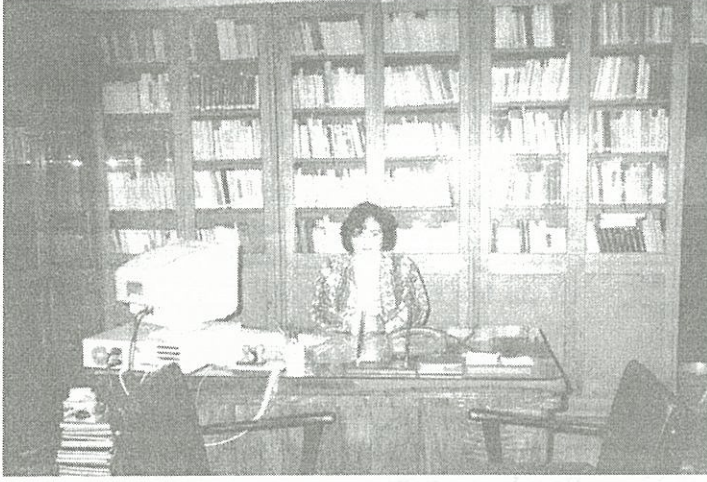
HAFİZE DOĞAN / 2-F / 241

BİRKAÇ SÖZCÜK

*Ağladı ağlayacak bir bulut misali;
Sonbaharı giymiştir artık artık yüreğim yanarken
Eysa ne umutlar, ne sevinçler vardı
Belki de tükenmeye yüz tutmuş hayallerde...
Hayalimle çizdiğim şu resminin
Her gün bir parçasını parçama eklerken
Sızlar içimdeki bütün acılar,
İşte o zaman söyleyemem
Sensiz gecelerde uykuum var diye
Yokluğunda varlığını yaşarken
Tamamıyla unutulma beni
İçinde bir yara gibi hisset
De ki; "ben seni yalnız hayal etmek zorundayım."
Ve damla damla ağlarken mızralarım
Kuyuda köşede kurumuş
Bırkaç sözcük
Senin için kalmış olacak...*

BİR YIL BÖYLE GEÇTİ

İKİNCİ ADRESİMİZ: KÜTÜPHANEMİZ... EV SAHİBİMİZ: FATMA ABLAMIZ

Onikibin cildi aşan büyüklüğü ile Kütüphanemiz, birçoğumuzun sınıftan sonraki ikinci adresi oldu. Tabii burda en büyük pay sahibi olan Kütüphane Memurumuz sevgili Fatma Ablamız...

Bizlere sevgi ve yardımını esirgeme-
yen Fatma Tufan ablamız...

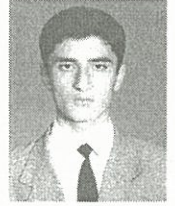

Yıl sonunda kütüphanemizde
tasnif ve sayım yapılırken...

SATRANÇTAKİ BAŞARIMIZ

Arkadaşımız Nurullah HAS-
TÜRK (5-6, 8456) İl Satranç Tur-
nuvasında ilk ikinciliğini kazandı.

T.C.
MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI
KAYSERİ İL MİLLÎ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ
İL İZCİ KURULU BAŞKANLIĞI

TEŞEKKÜR BELGESİ
Nurullah HASTÜRK - Kayseri Lisesi

Kurulumuzun 21-24 Mayıs 1998 tarihindeki Satranç Yarışması faaliyetine katkılarınızdan/Katılmanızdan dolayı teşekkür eder, Kayseri'de izciliğin geliştirilmesi çabalarımıza desteğinizi bekleriz.

Salih YÖRÜK
Satranç-Kayseri İl Temsilcisi

AN INTERVIEW WITH A TOURIST

Dear Friends,

We were very happy when we heard from our English teacher, Yusuf Telis, that an Australian tourist would come to our school. He came on May 12. 1998. We, as prep. classes, spoke to him in English. It was great to hear a foreigner speak English. He said he had met our English teacher the previous Saturday. By getting permission from the headmaster, he came into our class, too. We have interviewed him. Here's our interview if you'd like to read:M

Demet : What's your name and your nickname?

Stuart : My name's Stuart Raymond and my nickname's 'Big Foot'.

Tûba : Where are you from?

Stuart : I'm from Sydney, Australia.

Demet : When were you born?

Stuart : I was born on 8th January 1973.

Tûba : How many people are there in your family?

Stuart : There are two sisters, one brother and my parents.

Demet : Which university did you finish?

Stuart : I finished the University of Sydney. I studied economics at that university.

Tûba : What's your job?

Stuart : I work for an insurance company.

Demet : Where do you live ?

Stuart : I live in Orange, Sydney.

Tûba : Which places did you go to in the world?

Stuart : I went to Newzeland, Indonesia, England, Wales, France, Switzerland, Greece and Turkey.

Demet : How long have you been in Turkey?

Stuart : For two weeks.

Tûba : Which places did you visit?

Stuart : I visited Çanakkale, Gelibolu, Selçuk, Efes, Dalyan, Fethiye, Antalya, Olimpos, Kapadokya (Ürgüp, Göreme), Kayseri and Nemrut.

Demet : Which place did you like best?

Stuart : I liked Kayseri, Kapadokya.

Tûba : What do you think about Turkish people?

Stuart : They're very friendly, hospitable and helpful.

Demet : Which languages can you speak?

Stuart : English and Indonesian.

Tûba : Do you know any Turkish words?

Stuart : Yes, I know "dolmuş, teşekkür ederim, merhaba, nasılsın, iyiyim".

Demet : Do you like Turkish?

Stuart : Yes, I do.

Tûba : Would you like to come to our country again?

Stuart : Yes, definitely.

Demet : What kind of sports do you like?

Stuart : Cricket, rugby and football.

Tûba : Who is your favorite pop star?

Stuart : My favorite pop star is Bee Gees, Beach Boys, Bob Dylan.

Demet : What do you do in your free times?

Stuart : I go to the beach, play sport, bush walk, swimming, travel.

Tûba : What are your plans for the future?

Stuart : My plans are to work in London, and then return to Australia, travel all over the world.

Demet : What do you think about KAYSERİ LİSESİ?

Stuart : There are intelligent students, very friendly. I'm impressed with their English, well behaved. They are good fun.

Tûba : Thankyou for this interview, Stuart.

Stuart : Not at all.

Tûba ATEŞ H-B / 456 Demet AY H-B 408

FOTO BELDE

**FOTOĞRAFTA KALİTE
ANINDA VESİKALIK ÇEKİM
PORTRE VE GELİNLİK
ÇOCUK POZU
SÜNNET DAVETİYESİ
EXPRES AMATÖR TAB
FİLM - PİL ÇEŞİTLERİ
SLAYT REKLAM ÇEKİMİ
E ALTI SLAYT BANYOSU
KAMERA ÇEKİMİ**

**Not : PAZAR GÜNLERİ AÇIĞIZ, LÜTFEN RANDEVU ALINIZ.
ÖZEL GÜNLERİNİZE FOTO MUHABİR GÖNDERİLİR.**

**Adres : KAYSERİ LİSESİ KARŞISI KANTARCI APT. KAT: 1
KİÇİKAPU / KAYSERİ**

TEL : (0 352) 222 64 46 • CEP TEL : (0 532) 325 20 40

Duvar Yazıları ...

- ❖ Bir arslan miyav dedi;
Arslanı ormandan kovdular!
- ❖ Şeytan aldı götürdü;
Sahteymiş geri getirdi...
- ❖ Çok yaratıcıyımdır, acayip sorunlar yaratırım!
- ❖ Londra'daki çöpçüler bile ne kadar kültürlü, hepsi İngilizce biliyor...
- ❖ Ciddi ciddi laubalilik yapma!
- ❖ Kısmetim bağlandı, çözemiyorum...
- ❖ Verdiğiniz ilaçların yan tesiri mi vardı Veteriner Bey? Baksanıza insan gibi konuşuyorum!
- ❖ Öğrencilikten kaç yılda emekli olunuyor?
- ❖ Yemin et... İki kere iki hâlâ dört mü ediyor?
- ❖ Düşenin dostu olmaz ağrısı olur...
- ❖ Hayırlı evlat, "hayır"sız evlattır...
- ❖ Espri yapma komik oluyorsun!
- ❖ Kendini yeme dokunur.
- ❖ Eyvah babam!... Şimdi sigaranın sağlığa ne kadar zararlı olduğunu göreceksiniz!
- ❖ Sular buz gibi, yüzünü yatmadan önce yıka...
- ❖ İstirap; derste uyandırılmaktır.
- ❖ Sigara içme torununu gör; sigara iç dedeni gör!
- ❖ Otelimizde hiç tahtakurusu yok,
hepsini fareler yedi...
- ❖ Esnerken ağzını kapatmak nezaket, hocanın bunu görmesi felakettir...
- ❖ Aşk + Hayal = Sınıfta kalmak!
- ❖ Başarılı bir tembel daima çalışmayı hayal eder...
- ❖ Tam öğrenmeye başlamıştım ki okullar kapandı!
- ❖ Başını kaşıyacak vakti oktu, bitlenerek öldü...
- ❖ O kadar tembel bir adammış ki, bugünün işini sonsuza bırakmış...
- ❖ Aşılamayacak sorun yoktur, yeter ki başkasına devret!
- ❖ Sen hayatı olduğu gibi kabul et çünkü, hayat seni olduğun gibi kabul ediyor...
- ❖ Adamın biri o kadar yufka yürekliymiş ki, yüreğinden börek yapmışlar...
- ❖ Kabus; kopyaları evde unutmaktır...
- ❖ İçinde ders çalışma isteği uyanırsa telaşlanma, otur geçmesini bekle!
- ❖ Gülmek için mutlu olmayı beklersen ömrün boyunca gülemezsin!

Katkıda bulunanlar: Galip TEMİZ, 4-D 8488/ Özlem YANAR 6-C 7696/ Özlem GÜL 6-C 7659 / Venhar BAYRAM Hz. B. 444/ M. Eda KÖKÇÜ Hz. B.

FIKRALAR

NIŞANCI

Temel ile Cemal ava çıkmışlar. Cemal bir kuş sürüsüne nişan almış, tüfeğini ateşlemiş. Hiçbir netice yok. Temel atılmış:

- Sen büyük nişancısın Cemal! Pu kadar kuşun arasından yüzlerce saçmayı değdirmeden geçirmek inanılmaz bir başarıdır!

TEKNOLOJİ

Temel, Eskişehir'den Ankaraya gidecek. Bir terene binmiş. Karşısındakine nereye gittiğini sormuş. İstanbul'a gittiğini öğrenince:

- Teknoloji ne kadar gelişti! Ben burada oturuyorum Ankara'ya, sen karşımda oturuyorsun İstanbul'a gidiyorsun...

ZENGİNLİĞİN SIRRI

Adam gazetede ilanı okudu:

"Aşağıdaki adrese 100.000.- TL.lik posta pulu ile birlikte adresinizi gönderin, nasıl zengin olacağınızı size bildireyim."

Ve denileni yaptı.

Üç ay sonra gazetelerin aynı yerlerinde yeni ilanlar çıktı:

"Siz de benim gibi yapın. Teşekkür ederim."

MEMLEKETTEN BİR HABER

Adam, memleketten gelen hemşehrisini görmüş ve sormuş:

- Köyde havalar nasıl?
- Hiç iyi değil, köy çok soğuk. Kurtlar köyü bastı ve senin bir koyun gitti!
- Bizim köpek Karabaş ne yapıyormuş?
- Karabaş'ı ineğiniz boynuzladı...
- İnek tarlayı sürmüyör muymuş?
- O babanın tabutunu taşıyormuş!
- Babam mı öldü?
- Ananın hasretine dayanamadı zavallı!
- Anam da mı öldü?
- Eviniz yanınca o kriz geçirmiştii...
- Ev de mi yandı?
- Evet, evin yandı...
- Desene ocağım söndü...
- Ben gelirken yanıyordu, her halde şimdi sönmüştür.

Hocam!...

Sürülmez safa, çekilmez cefa
Beklenmez vefa gibisin hocam...

Bilinmez hece, sonsuz işkence,
Sanki bilmece gibisin hocam...

Uzun bir destan, solmaz gülistan,
Çalışana sultan gibisin hocam...

Derste bir çiçek, yazılıda kelebek,
Sözlüde melek gibisin hocam...

Gönüllere taç, ruhlara ilaç,
Sevgime muhtaç gibisin hocam...

Elinde çanta, kolunda defter,
Sözlü yapacak gibisin hocam...

Yüzünde dehşet, gözünde şimşek,
Yazılı okumuş gibisin hocam...

HAKAN BARIŞ İREN 5-A 9742

HAKİMLERİN SORDUĞU ABUK SABUK SORULAR

- * Fotoğrafınız çekildiğinde orada mıydınız?
- * Yalnız mı yoksa tek başınıza mısınız?
- * Savaşta ölen-siz miydiniz, yoksa küçük kardeşiniz mi?
- * Sizi o-mu öldürdü?
- * Odayı terk ettiğiniz ana kadar orada bulunuyordunuz değil mi?
- * Kaç kere intihar ettiniz?
- * Otopsilerinizden kaç ölüler üzerineydi?
- * Otopsi yaptığımız kişi o sırada ölmüş müydü?
- * -Doktor otopside önce nabız yoklaması yaptınız mı?
- Hayır.
- Tansiyon ölçtünüz mü?
- Hayır.
- Hastanın nefes alıp-vermesini dinlediniz mi?
- Hayır.
- O halde siz otopsiye başladığımız sırada hastanın hayatta olması pekâla mümkündür!
- Hayır!
- Nasıl bu kadar emin olabilirsiniz?
- Çünkü cesedin beyni önümde bir kavanoz içinde duruyordu!
- Ama hasta yine de şu veya bu şekilde hayatta olamaz mı?
- Evet hatta yattığı yerden adli soruşturma bile yapıyordur...

FIKRALAR

PROBLEM

İki kardeş oturmuş problem çözüyorlardı. En zeki geçineni, A formülünü denedi çıkaramadı, B formülünü denedi olmadı. Sonunda dönüp yanındakine:

- Sanırım, artık soruyu okuyup bizden ne istendiğini öğrenmenin zamanı geldi!...

SOLLAYACAK DA

Köy yolunda giden otomobil, el kaldıran köylünün yanında durdu. Arabanın sahibi:

- Ne tarafa gidiyorsun?

Arabanın yönünü göstererek:

- Bu tarafa evlat,der.

- Yolumun üstünde, buyrun götüreyim.

- Ama yalnız değilim, dedi köylü, bir de ineğim var...

- Peki nasıl yapacağız?

- Kolay, karşılığını verdi köylü; ineğimi arka tampona bağlarız olur biter. İneğim arkada diye yavaş sürmeyin... Çok hızlı koşar...

Otomobil sahibi gazladı arabayı. Hayretle ineğin dört nala arkadan geldiğini gördü. Biraz daha hızlandı. Bir ara dikiz aynasından bakınca ineğin dilinin dışarıya çıktığını gördü. Köylüye:

- İneğiniz nihayet pes etti, dili dışarda...

Köylü:

-Hangi tarafta?

- Solda.

Köylü alaylı alaylı güldü:

- Sizi solayacak da yol istiyor!

ORTADAKİ BENİM

Almanya'ya yeni giden Dursun, orada memleket hasretini giderdiği bir çiftlikte ineklerin arasında bir fotoğraf çektirir. Uzun süredir görmediği dayısına gönderir, arkasına bir not yazarak:

- Ortadaki işaretlediğim benim...

KATKIDA BULUNANLAR: HATİCE KOCAOĞLU 6-E
9001/VEDAT KAHRAMAN 4-D 8592/ H. BARIŞ İREN 5-A
9742/ DERYA HARMAN 6-C 7835

AYŞEM

Teneffüsler çileme çare bulmuyor,
Boş dersler halimi sormuyor Ayşem!
Kopyalar derdime derman olmuyor,
Hocam bana iyi not vermiyor Ayşem!

İlk, Orta derken hazanım soldu,
Liseyi bitirmeden miadım doldu,
Gözlerim notlara baka baka kör oldu,
Birden gayri iyi not gelmiyor Ayşem!

Bir "10" hasreti tüketti bağırimi,
Seraba döndürdü hülyalarımı,
Ne kadar süslese de rüyalarımı
Benden gayri iyi not gelmiyor Ayşem!

Hocaya isyanım arttı git gide,
Sınıf geçme ümidim bitti nerdeyse,
Başkalarına "9", "10" verdi de
Bana bir "5" vermiyor Ayşem!

Ruhum not elinden "İmdat" dese de,
Dostlarım namıma "kaldı" dese de,
Kör şeytan ;"karneyi yırt at" dese de,
Ellerim bir türlü varmıyor Ayşem!

YASİN AKÇA / 4-D 8763

HAVA TAHMİNLERİ

Doğu Anadolu:

- Her tarafı yağmurlu.

Güney Doğu Anadolu:

- Şakır şakır yağmurlu.

İç Anadolu:

- Yarım saatte bir sağanak.

Batı Karadeniz:

- Güneşli fakat yağmurlu.

Doğu Karadeniz:

- Parçalı yağmurlu.

Trakya:

- Parçasız yağmurlu.

Ege:

- Fena yağmurlu.

Akdeniz:

- Olamaz böyle yağmur! Bardaktan boşanırcasına yağmurlu!

Marmara:

- Her yer yağmurlu. Tarlalar çamurlu. Sabah saatleri, otobüs durakları iyice yağmurlu...

Evet beyler, bu tahminlerden sonra elimde sadece elli adet şemsiye kaldı... Haydiiii. Yetişen alıyor!

KELİME BULMACA

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										
11										
12										

SOLDAN SAĞA

- 1- Kimi sazlarda kalın ses veren tel ya da kiriş - Dumannın bıraktığı leke.
- 2- Avuz içi - Genelge -
- 3- Yabancı dilde bayın kısaltılmışı. - Herhangi bir konuda yazılmış eser.
- 4- Katman - Derinin gözeneklerinden sızan renksin, tuzlu sıvı. Hayvanlarda kısırlaştırma - kanun
- 6- Mukaddes
- 7- Bir bağlaç - Kürkü için avlanan bir hayvan - Lityum'un simgesi
- 8- Canlı bir vücudun, belirli bir görev yapan ve sınırları kesin olarak belirlenmiş bölümü - Elma, armut gibi meyvelerin kurutulmuşu.
- 9- İlkel silah. - İslam inancına göre kıyamet günü bütün ölülerin toplanacağı yer.
- 10- Vaaz veren - Cilt bakımında kullanılan yüze sürülen losyon.
- 11- Hile, al - Bir organımız - İtrılı bitki.
- 12- Kuran'ı güzel ve yüksek sesle, usulünce okuma.

YUKARIDAN AŞAĞIYA

- 1- Sakalın, alt dudağın hemen altındaki kısmı - Düz ve geniş arazi.
- 2- Yoğurdun sulandırılmasıyla yapılan içecek - İşverenin işçileri topluca işten uzaklaştırma veya işyerini geçici olarak kapama kararı.
- 3- Eski dilde su - Evlenmemiş kimse
- 4- Hep, bütün, bir ülkedeki halkın bütünü, halk. - Divan Edebiyatında aşk, kadın, şarap konularını işleyen şiir.
- 5- Fiat listesi, yafta - Namus - Bir nota.
- 6- Kalın tahta - Bir duygunun, bir tasarımın veya güzelliğin anlatımında kullanılan yöntemlerin tamamı.
- 7- Dolayısıyla anlatma - Matem - Batı edebiyatında bir nazım şekli.
- 8- Kullanıştan kaldırma - Kuşlarda uçmayı sağlayan organ.
- 9- İşaret - Müzikte dur işareti - İtalya'da Latium bölgesi halkından olan kimse.
- 10- Çok acıklı, feci - Defa, kere.

HAZIRLAYAN: Meral GÜNEŞ Edebiyat Öğrt.

ACROOS

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									

1- You wear them on your feet

4- Not many

6- Not the same

7- She is starter!

8- The one and the other

10- In an excited way

12- The roof is this port of a house.

13- Places where people play and leave their cars.

1- Not happy

2- Can't you drink tea from it?

3- What he does with his eyes

4- Most people do on their birthday

5- Look at

7- When you have done this with your money, it's gone

9- What the red light says.

11- Certainly.

KARE BULMACA

T	U	K	A	Y	T	Ü	R	E	Ç	N	İ	D	M	K	T	A	Y
S	B	A	Ş	K	A	N	Ö	N	E	M	L	R	B	A	L	İ	P
L	İ	S	İ	U	K	A	C	İ	E	A	L	S	L	İ	Ö	E	Ğ
N	R	L	E	T	İ	Ğ	C	G	N	R	E	O	C	İ	H	R	L
A	E	E	R	L	N	O	Ü	Z	İ	T	B	B	Ç	L	Ü	K	T
Ç	R	M	Ü	U	N	D	V	A	N	L	İ	Ğ	İ	Y	L	A	Ğ
K	T	E	K	İ	N	Y	R	E	U	T	D	V	N	A	M	N	E
A	E	M	A	R	Y	A	B	E	K	N	A	L	G	Ğ	E	İ	R
Y	M	R	Y	N	Ü	E	İ	T	Ş	N	R	M	Ö	İ	İ	D	M
O	Z	E	A	T	D	T	A	K	O	T	K	E	Z	Z	Ş	Y	E
S	Ğ	Ğ	E	İ	K	A	K	Ğ	C	Ü	A	R	R	A	L	A	S
E	O	U	Z	D	M	İ	L	Y	K	İ	L	N	A	M	A	Z	O
D	R	U	Z	U	C	U	T	U	T	Y	İ	L	M	A	Z	A	Y

Okulumuz Öğretmenlerimizin SOYADLARINI bulunuz?

AKAY SALAR
ALİ VANLI
ASIM ERKAN
CAVİT BAL
CELASİN BAŞKAN
CELİL HEPLİVANOĞLU
EROL ARKALI
FEVZİ AY
GENÇOSMAN MART
GÜLAY BAYRAM
GÜNGÖR AKIN
H. ALİ AZGIN
HAYRİYE COŞKUN
HARRİYE TÜRKMEN
IŞILAY CİNGÖZ
İBRAHİM DOĞAN
İBRAHİM TOKAT
İSMAİL KAYA

KADRIYE DİNÇER
KUDRET KUTLU
MEDİHA BEDİZ
MUSTAFA ADIBELLİ
M. KEMAL KILNAMAZ
NAİM BOLAT
NİLGÜN AYDOĞAN
NİLGÜN YAĞIZ
NURİNİSA TUTUCU
NİMET YAKUT
REZAN SOYAKÇA
SAMİ ERTEM
SERAP ÇELİK
SEYİT TEKİN
SÜLEYMAN AYDIN
ŞAHİN YILMAZ
TALİP ÖCCÜ
ÜLKÜ OĞUZ

**Soyadları bulup ta-
radığınızda boşta
kalan harfleri bir-
leştirin. Bakalım ne
çıkacak!?**

Hazırlayan :
Şaban ELBAŞI
6-D / 8407

Kaybolan Okullarımız: 1930'lu yıllarda Kayseri Ticaret Lisesi önünde çekilen bir resim. Kayseri Lisesi öğretmenlerinden Nevzat Yücel'in de içinde bulunduğu bu topluluktaki kıyafetler o günün kıyafetleri konusunda yeterli bilgi veriyor sanırım.

Kayseri Lisesi her konuda olduğu gibi yarışmalarda da liderlik bayrağını gururla taşımıştır. 1976-77 öğretim yılında bilgi yarışmasının güçlü ekibi; Mustafa Pala, Hicran Gözüpek, Ayşen Çopur, Vedat Kırdök, Mehmet Erkantarıcı, Remzi Çalışkan, Okul Müdürü Mahmut Taşkın, Öğretmenlerden; Mustafa Vurdum, Gülderen Caner ve Kadir Özdamarlar ile birlikte...

Kader cilvesi; yarışma ekibinden Mustafa Pala üniversiteyi bitirip Çankaya Atatürk Lisesi ve Kayseri Lisesi'nde Tarih Öğretmenliği yaptı. Son olarak da Şarkışla Lisesi Tarih Öğretmenliğine atandı. Daha sonra vefat etti (1992). Allah Rahmet eylesin.

(Kadir Özdamarlar'ın arşivinden alınmıştır.)